କର୍ମକାର

Karmakaara

Annual Magazine of

KIIT POLYTECHNIC BHUBANESWAR

Prof. Achyuta Samanta, Founder, KIIT & KISS receiving **Leadership Award 2019** on behalf of **KISS** by National Commission for Scheduled Tribes, Govt. of India from Hon'ble Vice President of India **Shri M. Venkaiah Naidu** at New Delhi.

Karmakaara

କଦାଚିତ୍ କାଳିନ୍ଦୀ ତଟ ବିପିନ ସଙ୍ଗୀତ କରବୋ
ମୁଦାଭୀରୀ ନାରୀ ବଦନ କମଳା ସ୍ୱାଦ ମଧୂପଃ
ରମା ଶମ୍ଭୁ ବ୍ରହ୍ମାମରପତି ଗଣେଶାର୍ଚ୍ଚିତ ପଦୋ
ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ୱାମୀ ନୟନ ପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ ।।

कदाचित् कालिन्दी-तट विपिन संगीत करबो
मुदाभीरी नारीबदन-कमला स्वाद-मधुपः
रमा-शम्भु-ब्रह्मासुरपति गणेशार्च्चित पदो
जगन्नाथः स्वामी नयन पथगामी भवतु मे।

KIIT POLYTECHNIC

Bhubaneswar

Karmakaara

ANNUAL MAGAZINE OF
KIIT POLYTECHNIC, BHUBANESWAR

CHIEF PATRON

Prof.(Dr.) Achyuta Samanta
Founder, KIIT & KISS

PATRONS

Mr. R.N Dash, Secretary, KIIT & KISS
Mr. D.N Dwivedi, Management Representative

ADVISORY BOARD

Dr. Pradeep Ranjan Tripathy, Principal
Mr. Satya Sundar Das, Administrative Officer
Mr. Lalita Mohan Lenka

EDITORIAL BOARD

Mr. Manas Ranjan Behera, Editor-in-chief
Mr. Prasant Kumar Patra
Mrs. Chinmayee Mohapatra
Mrs. Banita Patri
Ms. Sradhanjali Das
Ms. Saikrishna
Mr. Rakesh Roshan
Mr. Satya Ranjan Pattanaik

STUDENT EDITOR

Sreemoyee Mitra, 3rd year, Computer Science
Sidhanta Panda, 3rd year, Electronics & Telecommunication
Rajeev Kumar, 3rd year, Mechanical
Priyadeep Banerjee, 2nd year, Electronics & Telecommunication
SK. Sanjib Hossain, 2nd year, Metallurgy
Diptarup Bandhopadhyay, 1st year, Computer Science

COVER PAGE ART DESIGN

Debadarshan Mohapatra, 1st year, Electrical

Prof. Achyuta Samanta

Founder & Mentor – KIIT & KISS
KISS Foundation India, UK & USA

KIIT UNIVERSITY KALINGA INSTITUTE OF SOCIAL SCIENCES ART OF GIVING

Date: February 16, 2019

Message

I am happy to know that KIIT Polytechnic is going to celebrate its Annual Function on February 27, 2019 and bring out its annual magazine, 'Karmakaara', to commemorate the occasion.

Established in 1995, when there was a dearth of quality technical institutes in Odisha, KIIT Polytechnic has been in many ways a precursor of the State's progress in the field of technical and professional education. Since its inception, the Institute has produced thousands of competent professionals, who are gainfully employed in reputed companies. It is a matter of great satisfaction that students of the Institute are highly disciplined and are making their mark not only in academics, but also in extra-curricular activities, like sports, art and culture. Credit for this goes to the Principal, faculty team, staff and hardworking students of KIIT Polytechnic.

I take this opportunity to congratulate the Principal, faculty team, staff and students for the success they have achieved and wish the Annual Function and the commemorative magazine, 'Karmakaara' a grand success.

(Achyuta Samanta)
Founder, KIIT & KISS
Bhubaneswar

ବଲୱନ୍ତ ସିଂହ, ଆଇଏଏସ୍
ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ

BALWANT SINGH, IAS
Vice-Chairman

ରାଜ୍ୟ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା ଓ
ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା

STATE COUNCIL FOR TECHNICAL EDUCATION & VOCATIONAL TRAINING ODISHA

Message

It gives me immense delight that KIIT Polytechnic, Bhubaneswar, one of the leading institution in the field of imparting technician education, is going to release its Annual Magazine "KARMAKAARA'. Every thought we think shapes our destiny. The skill - cult that decides the destiny is a continuous effort in animating and innovating the within of a being, has been the moral responsibility of KIIT Polytechnic since long.

On this occasion, I wish the management, student & staff all the best and the Annual Magazine "KARMAKAARA".

(Balwant Singh)
Vice-Chairman

www.sctevtodisha.nic.in

Unit-VIII, Near Raj Bhawan, Bhubaneswar, ODISHA-751012 | sctevt@yahoo.in

Kalinga Institute of Industrial Technology (KIIT)

Deemed to be University

(Established U/S 3 of UGC Act, 1956)

Bhubaneswar, Odisha, India

R. N. Dash

Secretary, KIIT & KISS

Ref.: KIIT/Secy/795 Date: 18/02/2019

Message

I am delighted to learn that, KIIT Polytechnic is bringing out the Annual Magazine "KARMAKAARA" on the occasion of the Annual Function to be held on 27th February, 2019. I thank the members of the faculty, staff and students of KIIT Polytechnic for their contribution to "KARMAKAARA" to maintain its literary and technical excellence.

I wish the Annual Magazine and the Annual Function all success.

(R.N. Dash)

'A' Category as per notification of Ministry of HRD, Govt. of India | 'Tier1' Accreditation (Washington Accord) by NBA for Engineering Streams | Accredited by NAAC in 'A Grade' | Accredited by IET, U.K. (B.Tech. Programme)

Bhubaneswar-751024, Odisha, India

Phone: +91-674-2741389, 2725113, 8114382202, 2742103, Fax: +91-674-2741465, E-mail: kiit@kiit.ac.in, Website: www.kiit.ac.in

Kalinga Institute of Industrial Technology (KIIT)

Deemed to be University

(Established U/S 3 of UGC Act, 1956)

Bhubaneswar, Odisha, India

Dr. Subrat K. Acharya

Pro-Chancellor

Message

KIIT University is committed to academic and overall excellence in classrooms and through programs offered in our curriculum to the students. We believe in creating an environment where the students can nurture and hone their skills at all opportunities being presented. Encouraging active participation in academic, research and project work not only enhances their technical abilities but also builds overall persona and instills a sense of passion and confidence in the students. The departmental magazine KARMAKAARA being published by KIIT Polytechnic is one of the many laudable endeavours that happen in KIIT University. I wish the launch of magazine to be a grand success and congratulate the team for their good effort.

Acharya

(Dr. S. Acharya)

'A' Category as per notification of Ministry of HRD, Govt. of India | 'Tier1' Accreditation (Washington Accord) by NBA for Engineering Streams | Accredited by NAAC in 'A Grade' | Accredited by IET, U.K. (B.Tech. Programme)

Chintan, KIIT, Bhubaneswar-751024, Odisha, India

Tel.: 91-674-2305300, Mob.: +91 9871841769, +91 9937220228, E-mail: subrat.acharya@kiit.ac.in, subrat.acharya@kims.ac.in, Website: www.kiit.ac.in, www.kims.ac.in

Kalinga Institute of Industrial Technology (KIIT)

Deemed to be University

(Established U/S 3 of UGC Act, 1956)

Bhubaneswar, Odisha, India

Prof. Hrushikesha Mohanty

Vice-Chancellor

KIIT/VC/99/Message

Dt. 16/02/2019

Message

I am very happy to learn that KIIT Polytechnic is celebrating its annual function on February 27, 2019. As a part of this celebration, a magazine - KARMAKAARA is being published. I am sure that the literary and artistic pieces contributed by the students in the magazine will reflect their creativity and dreams of achieving greater heights. I congratulate the Principal of KIIT Polytechnic and the members of editorial board for their efforts in bringing out 'KARMAKAARA'. I wish the faculty and students all the best in their endeavors.

(Hrushikesha Mohanty)

'A' Category as per notification of Ministry of HRD, Govt. of India | 'Tier1' Accreditation (Washington Accord) by NBA for Engineering Streams | Accredited by NAAC in 'A Grade' | Accredited by IET, U.K. (B.Tech. Programme)

PO.: KIIT, Bhubaneswar-751024, Odisha, India

Tel.: 91-674-2725171, 8114382201, Mob.: 9937220195, 9177849360, Fax: 2725453, e-mail: vc@kiit.ac.in, h.mohanty@kiit.ac.in, Web.: www.kiit.ac.in

Kalinga Institute of Industrial Technology (KIIT)
Deemed to be University
(Established U/S 3 of UGC Act, 1956)
Bhubaneswar, Odisha, India

Dr. S. Samanta
Registrar

Message

It gives us great pleasure to bring you the Annual issue of KARMAKAARA, the in-house magazine of KIIT Polytechnic.

I congratulate the team that has taken the initiative for producing this magazine. It is great to find a considerable number of articles and poems that certainly prove that our staff and students are adequately equipped and possess necessary skill sets to express their talent. Reading this magazine would definitely be an inspiration and motivation for all students and staff to contribute even more to the forthcoming issues.

On this occasion, I extend my best wishes to all the contributors and the editorial board of KARMAKAARA a greater success in the future.

(Registrar)

From the Principal's Desk

Today we live in 21st Century, the most vibrant century till now, which demands a lot of contribution from mankind to take the entire world to a new era. It is a great challenge for everyone to work for an economically developed, environmentally healthy, socially stable and technologically advanced nation to withstand in this world at the age of competence. This century motivates us to develop learning and innovative skills, digital literacy skills, life and career skills. In this context literature will play an important role.

Literature teaches us good language and power of communication without which we can't think and explore our best performance in this century. It helps us to develop our critical thinking skills, reading and writing skills to gain a better understanding of the society.

In our education system, from the primary and secondary level of education to the level of university, literature has been an undistinguished part of education system. Students have always been motivated to improve their literature during their career. They have been provoked to participate in various literary competitions to enhance their ability to read and write stories, poems, dramatic texts and technical paper writings. It provides an outlet for their thoughts, emotions and imaginations. Reading of literature books and presenting their thoughts by writing, makes the students brighter in their career.

On the eve of annual function of KIIT Polytechnic, our students and staff put forth their efforts in creative writing to bring up the annual magazine like every year. I congratulate every one for their dedication to the organisation and their sincere efforts towards the success of our literary work "Karmakaara".

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ଯାହା ଅନ୍ୟକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ ରଖିପାରେ, ତାହା ହିଁ ସଂଜୀବିତ ରହିପାରେ । ଯାହା ଅନ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖେ, ତାହା ହିଁ ବଞ୍ଚି ରହିବାର ଦାବି କରିପାରେ । ସୁତରାଂ ସାହିତ୍ୟ ଧର୍ମ ତଥା ସମାଜର ପ୍ରତିଛବି । ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏହା ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁଧ ତଥା ଆବେଗ ପରିପ୍ରକାଶର ବଳିଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ । କେତେବେଳେ ଏହା ସୁପ୍ତ ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ ପ୍ରାଣରେ ଜାଗରଣର ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ତ, ଆଉ କେତେବେଳେ ମାୟା ମୋହର ଆବର୍ତ୍ତରେ ମାନବକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଦେଇଛି ନିର୍ବାଣର ସନ୍ଧାନ । ଭାଷାର ଏହି ବିକଶିତ ରୂପ ସଦା ସାଧନ କରିଛି ଜଗତର ହିତ ଓ ପ୍ରଚାର କରିଛି ମାନବିକତାର ମନ୍ତ୍ର । ରୋଗ, ଶୋକ ପ୍ରପୀଡିତ ପୃଥିବୀରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗର୍ବ ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅମୃତର ସନ୍ତାନ । ଦୁଃଖ ଦୁର୍ବିପାକର ଘନତମସାର ନୈପଥ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ଧାନ ପାଇଥାଉ ଆଦିତ୍ୟବର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପୁରୁଷର । ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଆହାର, ନିଦ୍ରା, ଭୟ, ମୈଥୁନର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ସାଧାରଣ ପ୍ରାଣୀଟିଏ ନୁହେଁ ସଂର ସୃଷ୍ଟିର ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶକ । ପ୍ରାଣୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାହିତ୍ୟିକ ମାନଙ୍କର ଭୂମିକା ଅସାଧାରଣ । ଯଥାର୍ଥରେ କୁହାଯାଇଛି-

“ଅସାରେ ଖଳୁ ସଂସାରେ କବିରେବ ପ୍ରଜାପତିଃ,
ଯଥାସ୍ମୈ ରୋଚତେ ବିଶ୍ୱଂ ତଥେଦଂ ପରିବର୍ତ୍ତତେ ।”

କେବଳ ଭୌତିକ ସାଧନର ପୂର୍ତ୍ତିପାଇଁ ଜୀବନ ଜୀବିକାର ଜଞ୍ଜାଳ ମାନବର ଏକମାତ୍ର ଧ୍ୟେୟ ନୁହେଁ । ସଂର ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟୀ ହେବାକୁ ହେଲେ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଆନନ୍ଦର ସମନ୍ୱୟ ପ୍ରୟୋଜନ । ସୂର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମିର ପ୍ରଖର ପ୍ରକାଶ ସହିତ ଅରୁଣିମାର ବସ୍ତୁ ରଞ୍ଜିତ ବିଚିତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣଛଟାର ମଧ୍ୟ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ରୋଗ ସମୟରେ ବୈଦ୍ୟ କବିରାଜଙ୍କର ବୈଜ୍ଞାନିକ ସାହାଯ୍ୟ ସହିତ ଚିତ୍ତବିନୋଦନକାରୀ ପରିବେଶ ନିହାତି ଦରକାର କିନ୍ତୁ ତତ୍ ସହିତ ମାଆଙ୍କର କୋମଳ ପରଶ ମଧ୍ୟ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ସନ୍ତାନର ଅଳି ଅର୍ଦ୍ଦଳୀକୁ ମାତୃତ୍ୱର ସୌଭାଗ୍ୟ ମନେ କରି ଚରମ ସାର୍ଥକତାରେ ଜୀବନକୁ ନେଇ ଜନନୀ ସିନା ଧନ୍ୟ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭଧାରଣ ଓ ଲାଳନପାଳନର ବିନିମୟରେ ସେ କେବେ ବି ପାଉଣା ମାଗେନା । ସେଥିପାଇଁ ତ ମାତୃତ୍ୱର ଜୟଜୟ କାର ସବୁ ଯୁଗରେ ହୋଇ ଆସୁଛି ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ କର୍ମ ଓ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମା’ ଓ ସାରସ୍ୱତ ସ୍ରଷ୍ଟା ଉଭୟ ସମାନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ । ଘନ ବନାନୀର ପବିତ୍ର ଓଁ କାରକୁ ନେଇ ପରିଚିତ ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତକୁ ସାହିତ୍ୟର ଦାନ ଅସୁମାରି । ଯନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାର ଜ୍ଞାନକୌଶଳରେ ସମୃଦ୍ଧି ସାଙ୍ଗକୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରତିଭାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଆମ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଆସୁଛି ମୁଖପତ୍ର ‘କର୍ମକାର’ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସାରସ୍ୱତ ପାଖୁଡାରେ କର୍ମକାର ଆଜି ବିକଶିତ ସୁରଭିତ ସୁମନ ହୋଇପାରିଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତଥା ପରୋକ୍ଷ ପ୍ରେରଣାରେ କର୍ମକାର ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ, ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଉନ୍ନତି କାମନା କରି ରହୁଛି ।

ମାନସ ରଞ୍ଜନ ବେହେରା

ଓଡ଼ିଆ

ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ

ଯୁବ ଛାତ୍ର ସମାଜ, ଶିକ୍ଷା ଓ ଦେଶ	ଅଭିଜିତ୍ ପ୍ରସାଦ ଦାଶ	01
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରାଧିଶ୍ୱରୀ	ରବିଶଙ୍କର ପଟ୍ଟନାୟକ	03
ମୃତ ମାନବିକତା	କମଳ କୁମାର ମହାନ୍ତି	07
ବୃକ୍ଷ ହିଁ ଜୀବନ	ସସ୍ମିତା ନାୟକ	08
ମାଆର ଭଲପାଇବା	ରୁଦ୍ରନାରାୟଣ ମଲିକ	10
ମୋହଭଙ୍ଗ	ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପାତ୍ର	11
ହଁ ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି	ଦୁର୍ଗା ଶଙ୍କର ପଣ୍ଡା	12
ଆମ ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ	ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ଦାସ	13
ମନଯୋଗୀ	ଅଶୋକ କୁମାର ଦାଶ	14
ଦେବଦାସୀ	ମଧୁସ୍ମିତା ଶା	15
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଜଗନ୍ନାଥ	ଚିନ୍ମୟୀ ସାମଲ	16
ଆମ ସ୍ୱାଧୀନତା	ମାନସ ପାଇକରାୟ	16
ସ୍ୱାଧୀନତା	ପ୍ରଦୋଷ ମହାନ୍ତି	17
ସ୍ମୃତି	ସନ୍ଦିପ କୁମାର ଦୀକ୍ଷିତ୍	17
ପାଶୋରି ମଣିଷ ଧର୍ମ	ରବିନ୍ଦ୍ର କୁମାର ରାଉତରାୟ	18
ତୁମ ବିନା	ନୀଳମଣି ସାହୁ	19
ହେ ପ୍ରଭୁ	ଗୋଲକ କୁମାର ନାୟକ	19
ତିନୋଟି କବିତା	ଆକାଂକ୍ଷ୍ୟା ମହାନ୍ତି	20
ପରମ୍ପରା	ଜନ୍ମଜୟ ମହାନ୍ତି	21
କ୍ଷଣିକ ଏ ମଣିଷ ଜୀବନ	ପ୍ରେମ ରାଇତା	21
ସ୍ମୃତିର ପାଦଚିହ୍ନ	ସ୍ମୃତିରେଖା ମହାନ୍ତି	22
ମୋ ବୋଉ ପରି କିଏ ହେବଲୋ	ରାଇମନ ସ୍ୱାଇଁ	22
ବହିଟି ମୋର ସାଙ୍ଗ	ଦିବ୍ୟଶକ୍ତି ଲେଙ୍କା	23
ଦେଖ ହେ ଈଶ୍ୱର	ବିଶାଳ କୁମାର ରାଉତରାୟ	23
ମୋ ମାଆ	ଜ୍ୟୋତି ରଞ୍ଜନ ପ୍ରଧାନ	24

Contents

English Section

Nanotechnology In Medicine	Dr. Binodini Tripathy	28
Tips For Successful Interview	Dr. Sukalyan Das	31
I Can..... I Will.... I Must....	Dr. Sanjukta Sahoo	32
Social Thinking	Jiban Kumar Jena	34
How To Learn More Without Studying More-space It Out And Mix It Up	Sonira Bala Dash	35
Meaning Of Time	Susant Kumar Das	36
Artificial Intelligence & Machine Learning: The Future Is Now!	Bishal Deep	37
Fashion Blog	Subhadeep De	38
Life As We Know It	Biswajit Lenka	38
Inversion: Spinning Negativity To Positivity	Kanhaiya Kumar	39
A Letter To My Father	Priyadeep Banerjee	39
Simon Oraon: The Tribal Engineer	SK. Sanjeev Hossain	40
Women Empowerment During Kalidasa Period	Souvagya Behera	41
She Is Therefore I Am	Shreya Das	41
Why Teachers Are Important In Our Life?	Pritam Debnath	42
Are We Happier Than Our Forefathers?	Pratnadeep Sinha	42
Home Away From Home	Upali Aparajita Dash	43
After The Asses	Saikrishna	43
Bibliophile	Deepak Ranjan Nayak	44
It's All In The State Of Mind	Koli Banerjee	44
Never Loose Hope	Sourav Pani	45
Creativity Virus	Tanmaya Senapati	45
If Life Is A Computer	Ankit Kumar Behera	46
Dreams	Pratistha Priyadarshini	46
The Aim Of Life	Arkajyoti Saha	47
Lost	Aneek Biswas	47
Why God Made Teachers?	Akankshya Nayak	48
Love And Friendship	Rohit Kumar Singh	48
Dreams Shattered	Shailini Priyadarshini Sahoo	49
Stranger	Kuldeep Singh	50
Memory Of Your Love	Kiran Sahu	50
God	Sita Murmu	51
Chemistry	Anmol Ku. Baliarsingh	51

हिन्दी अनुभाग

शैक्षिक प्रबंधन एवं प्रशासन	Rakesh Roshan	54
पेड़ की आत्मकथा	Jayant Singh	55
रक्षक	Manoj Kaibarta	56
दोस्त अब थकने लगे है	Piyush Rai	57
प्रणाम	Anmol Kumar	57
माँ	Rupesh Kumar	58
दिल की बात	Anjanee Kumar Nayak	58

ଯୁବ ଛାତ୍ର ସମାଜ, ଶିକ୍ଷା ଓ ଦେଶ

ଅଭିଜିତ୍ ପ୍ରସାଦ ଦାଶ
ଅଧ୍ୟାପକ, ସିଭିଲ୍

ଯୁବଶକ୍ତି, ମହାଶକ୍ତି । ବିନ୍ଦୁରେ ସିନ୍ଧୁର ପ୍ରତୀକ ସେମାନେ । ସୁନ୍ଦର ଏକ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ଶତଦଳ ସୁମନର ମଧୁର ସୁଗନ୍ଧ । ପ୍ରାଣରେ ପୁଲକ । ତନ୍ଦ୍ରାବର୍ଜିତ ସୁମଧୁର ସକାଳର ସହସ୍ରାଂଶୁ ଯୁବଶକ୍ତି । ସମାଜର ସିଏ, ସମାଜ ସେମାନଙ୍କର ।

ନଭଶ୍ଚୁମ୍ବୀ ପ୍ରାସାଦର ଦୃଢତା, ମହାକାଶର ଅସୀମତା, ତା'ର ଆଧାରଶିଳାର ସଶକ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଛାତ୍ରର ସୁଖ ତଥା ଶାନ୍ତିମୟ ସଂସାର ଛାତ୍ରାବସ୍ଥା ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେସିତ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ନବୀନ ବୃକ୍ଷର କୋମଳ ଶାଖା ସଦୃଶ । ଯାହାକୁ ସହଜରେ ମୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇପାରିବ । କାରଣ ବିଶାଳ, ଅଭିଜ୍ଞ ବୃକ୍ଷର ଶାଖାକୁ ଭାଙ୍ଗିଦିଆଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ମୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇପାରେନା । ସମୟ, ଅନୁଭବ ଏବଂ ଜୀବନର ସୁଖ ଦୁଃଖ ତାହାଙ୍କୁ କଠୋର କରି ଗଢିତୋଳେ । ଏଣୁ ମଣିଷର ପ୍ରାଥମିକ ଏହି କୋମଳ ଅବସ୍ଥାକୁ ସଚ୍ଚରିତ୍ରତା, ସଦାଚାରିତା ଆଦି ଉପାୟରେ ସୁରକ୍ଷିତ କରି ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଛାତ୍ରାବସ୍ଥା ଅବୋଧ ଅବସ୍ଥା । ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିଚାର ଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ କିନ୍ତୁ ଜୀବନୀ ଶକ୍ତି ଅମାପ ।

ମାତାପିତା, ଗୁରୁଜନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଓ ଉପଦେଶ ତଥା ଋପରେ ପ୍ରଥମେ ଛାତ୍ରଟି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଶିଖିଥାଏ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଅନୁଶାସନ, ଯାହା କଷଟି ପଥର ସଦୃଶ, ଚରିତ୍ର ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ସଜାଡ଼ିଥାଏ । ଅନୁଶାସନ ଛାତ୍ରସମାଜର ମେରୁଦଣ୍ଡ । କାରଣ ଅନୁଶାସନ-ହୀନ ଛାତ୍ର ସମାଜ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ, ଦେଶପାଇଁ ବିପଜ୍ଜନକ ।

ଆଜିର ଛାତ୍ର, ଆସନ୍ତାକାଲିର ନାଗରିକ । ସଭ୍ୟ ଓ ସଂବେଦନଶୀଳ ନାଗରିକ ପାଇଁ ଅନେକ ଗୁଣର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେହି ଗୁଣର ପ୍ରଥମ ପାଠଶାଳା ଛାତ୍ରଜୀବନ । ସଂସାରର ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ଆଦର ସତ୍କାର ତଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି "ଗୁଣୌ ହିଁ ସର୍ବତ୍ର ପଦଂନିଧିୟତେ" । ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାପାଇଁ ସାଧନା ଅନିର୍ବାଯ୍ୟ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ଛାତ୍ର ଗୁଣୀ, ଜ୍ଞାନୀ, ସଭ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଯୁବ ସମାଜ, ଛାତ୍ର ସମାଜ ପାଇଁ ପରମ ଆବଶ୍ୟକ ବିନମ୍ରତା । ଆଉ "ବିଦ୍ୟା ଦଦାତି ବିନୟମ" । ବିଦ୍ୟାରୁ ବିନମ୍ରତା ଆସେ । ଏହାହିଁ ଚରିତ୍ରର ଆଭୁଷଣ ସଦୃଶ । ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ, ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ନମ୍ରତା, ଜିଜ୍ଞାସା ଓ ସେବା । ନମ୍ରତା ଅନୁଶାସନକୁ ପାଳନ କରିବାରେ ସହାୟତା କରେ । ଅନୁଶାସନହୀନ ଛାତ୍ରର ମାନସିକ କିମ୍ବା ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ହୋଇନଥାଏ । ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁଶାସିତ ଛାତ୍ର ମହତ ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ । ଆଜିର ଯୁବ ଛାତ୍ର ସମାଜ ନିଜକୁ ଅନୁଶାସନହୀନ କରି ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ନିଜେ ଯେ ଜୀବନ ପଥରୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିବାକୁ ଅକ୍ଷମ । ଶ୍ରଦ୍ଧା ସାଧନା ପଥର ଅନ୍ୟତମ ସାଧନ । କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେଲେ କିଛି ଦାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ । ଶ୍ରଦ୍ଧାବାନ ସର୍ବପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରଦ୍ଧାରୁ ଇଚ୍ଛା ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ଓ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିରୁ

ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ। ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବ ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ। ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଜିଜ୍ଞାସା ଭାବ ବୃଦ୍ଧିପାଏ। ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗେ।

ଜୀବନ ପଥରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାଧନ ହେଲା ନିୟମିତ ହେବା। ଜୀବନ ଜୀଇଁବାର ଅଧିକାଂଶ ନିୟମକୁ ଯେଉଁ ଯୁବକମାନେ ଛାତ୍ରମାନେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସୋମନେ କେବେ ହେଲେ ଅସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ନିୟମିତ ଅଧ୍ୟୟନ ବ୍ରତୀ ହେବା, ସୁଷମ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା, କୁପ୍ରବୃତ୍ତିଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଛି ଆଦର୍ଶ ଛାତ୍ରର ଗୁଣ। ଏହାକୁ ବେନିୟମ କରି ବଞ୍ଚୁଥିବା ଯୁବକ, ଯୁବତୀ ଅସୁସ୍ଥ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି। ଏଣୁ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଜୀବନ ଚାବି ସଂଯମ ଓ ନିୟମ।

ପରିଶ୍ରମ ସଫଳତାର ଚାବିକାଠି। ପରିଶ୍ରମୀ ସଫଳତାର ଶିର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ।

"There is no substitute for hard work"

ପରିଶ୍ରମର ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ।

"ସୁଖାର୍ଥୀ ବା ତ୍ୟଜେତ୍ ବିଦ୍ୟାମ୍,
ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବା ତ୍ୟଜେତ୍ ସୁଖମ୍,
ସୁଖାର୍ଥିନ କୃତୋବିଦ୍ୟା,
ବିଦ୍ୟାର୍ଥିନ କୃତୋ ସୁଖମ୍।"

ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କର ସୁଖ ନଥାଏ ନା ସୁଖାର୍ଥୀଙ୍କର ବିଦ୍ୟା। ପରିଶ୍ରମ ଜରୁରୀ।

ଆଜିର ଯୁବ ଛାତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କାହାର ଶାସନ ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ କହନ୍ତି "Break the rules" ଯାହାର ଅର୍ଥ, ନିୟମ ଭାଙ୍ଗ। ପରିଣାମ, କେବଳ ପତନ। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇ ନିଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅର୍ଜନ ପାଇଁ ଅନୁଶାସନ-ହୀନ ହୋଇ ଜଟିଳ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବା ଓ ଶେଷରେ ଜଟିଳ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସମ୍ଭାଳି ନପାରି ଦୁରାରୋଗ୍ୟ, ବ୍ୟାଧିର ଶିକାର ହେବା, ମଦ୍ୟପାନ କରିବା ଏବଂ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଇତ୍ୟାଦି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖା ଯାଇଅଛି।

ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ ମାନଙ୍କର ଗୁରୁଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା, ସମାଜ ପ୍ରତି ଭୟ ତଥା ମାନ-ସମ୍ମାନର ବି ଭୟ ନଥାଏ। ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତି ବିତୃଷ୍ଣା, ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରତି ଅନାଗ୍ରହ, ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାର୍ଥାନ୍ୱେଷୀ କରି ରଖିଥାଏ। ଏମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏ.ଟି.ଏମ୍. ବୋଲି ଭାବନ୍ତି। ବିନମ୍ରତା, ଅନୁଶାସନ ଓ ଆଜ୍ଞାପାଳନକୁ ଏମାନେ ଘୃଣା କରନ୍ତି। ବିପଥଗାମୀ ଏହି ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଜୀବନଶୈଳୀ ହେଲା ଆମୋଦ-ପ୍ରମୋଦ, ତାହା ପୁଣି କୌଣସି ବି ମୂଲ୍ୟ ବଦଳରେ। ଅପରାଧ, ଚୋରୀ, ରାହାଜାନି, ଲୁଣ୍ଠନ ଓ ହତ୍ୟା ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଦୂର ନୁହଁ। ସ୍ୱ ଆମୋଦ, ସ୍ୱଖୁସିକୁ ଏମାନେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଅନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ବସ୍ତୁ ଯେମିତି, ମୋବାଇଲ୍, ଲାପଟପ୍ ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଖୋରାକ୍ ଯୋଗାଉଛି। "ସଂସାର ପଛେ ବୁଲିକି ଯାଉ, ଆମ ସୁଖରେ ଆଞ୍ଚ ନ ଆସୁ"- ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁବ ଗୋଷ୍ଠୀର ସ୍ଲୋଗାନ। ଏମାନେ ବହୁତ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ; ସାମାନ୍ୟ କଥାରେ ବଚସା କରିବା, ରାଗିଯିବା ବା ଅଭଦ୍ରାମୀ କରିବା ଏବେ ରାସ୍ତାଘାଟରେ ସାଧାରଣ ହୋଇଗଲାଣି। ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ଶୃଙ୍ଖଳତାର ଚରମ ସୀମାରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛି।

ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ମଧ୍ୟ ଯୁବ ଉତ୍ଶୃଙ୍ଖଳତା ପାଇଁ ଅନେକାଂଶରେ ଦାୟୀ। ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତିରେ ନୈତିକ ତଥା ଚାରିତ୍ରିକ ଶିକ୍ଷାର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ। ଶିକ୍ଷାରେ ଅନୁଶାସନ, ନୀତିଗତ ସୀମା ଓ ଦଣ୍ଡର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ। ଶିକ୍ଷାର ମାନ କେବଳ ଚାକିରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ମଣିଷ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ। ଶିକ୍ଷାକୁ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ହେଲେ ଯାଇଁ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଶୈଶବ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଆଗାମୀ ଭବିଷ୍ୟତର ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ସଜାଡ଼ିପାରିବା। ପ୍ରାଚ୍ୟ, ପ୍ରାଚୀନ ଶିକ୍ଷା, ଯାହା ପ୍ରଥମେ ମଣିଷ ଗଢୁଥିଲା, ମଣିଷପଣିଆ ଶିଖାଉଥିଲା, ତାହାକୁ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ। ଆଧୁନିକ ଅଧ୍ୟାପନରେ ପ୍ରାଚୀନ ସୁଶିକ୍ଷା ସାମିଲ୍ ହେଲେ ଯାଇ ମଙ୍ଗଳ। ଆତ୍ମଶକ୍ତି, ବିବେକଶକ୍ତିର ଉତ୍ଥାନ ଅନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ।

ଦେଶର ପ୍ରଗତିରେ ଯୁବଶକ୍ତିର ଯୋଗଦାନ ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ। ଏଥିପାଇଁ ସୁଶିକ୍ଷା, ସତ୍ଶିକ୍ଷା ଜରୁରୀ। ନିରକ୍ଷରତା ଯୁବଶକ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ଅଭିଶାପ। ସେହିପରି ଅଶିକ୍ଷା, କୁଶିକ୍ଷା ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ବିପଦ। ନମ୍ରତା, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଜ୍ଞାନ ଓ ପରିଶ୍ରମ ନଥିଲେ ଭାବୀ ଜୀବନରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ତ୍ତି ଅସମ୍ଭବ। ଭବିଷ୍ୟତର ଆଧାର ଶିଳା ଯଦି ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ, ସେଥିରେ ଜୀବନ ଭବନ ନିର୍ମିତ ହେଲେ ତାହା ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ଏପରି ଅସ୍ଥାୟୀ ଜୀବନ, ଯୁବକ ସମାଜ ସୁଦୃଢ ଦେଶ ଗଠନ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ତେଣୁ ଶିକ୍ଷକ, ଅଧ୍ୟାପକ, ଡାକ୍ତର, ଓକିଲ, କଳାକାର, ଶିଳ୍ପପତି ଓ ଇଂଜିନିୟର ହୋଇ ଦେଶ ଗଠନ ଓ ଦେଶ ସେବା କରିବାକୁ ହେଲେ, ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତିରେ ତଲ୍ଲୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ। ସଭ୍ୟ, ଶିକ୍ଷିତ, ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଯୁବଛାତ୍ର ସମାଜ ହାତରେ ଦେଶର ପ୍ରଗତି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ।

ଦେଶର ନିରକ୍ଷର, ଦରିଦ୍ର ଓ ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀ ଜନତାଙ୍କୁ ସଭ୍ୟ, ଶିକ୍ଷିତ, ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ହେଲେ, ଯୁବ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ କର୍ମତତ୍ପର ହେବାକୁ ପଡିବ। ଦେଶ ଗଠନରେ ଯୁବଶକ୍ତିର ଯୋଗଦାନ ସଂପର୍କରେ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ଯୁବ ଜାଗରଣ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଛନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମତିଥିକୁ 'ଯୁବଦିବସ' ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି। କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତି ସଚେତନ ନ ହେଲେ ଦେଶ ଗଠନରେ ଭାଗୀଦାର ହେବା ଅସମ୍ଭବ। ଅନେକ ଯୁବକ ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ଦେଶର ସମ୍ପତିକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି। ସନ୍ତ୍ରାସବାଦୀ ହୋଇଥାନ୍ତି। ଦେଶକୁ ଗଢିବା, ଯୁବ ଛାତ୍ର ସମାଜର ସର୍ବାଦୌ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରାଧିଶ୍ୱରୀ

> "ଓଁ ଆଦ୍ୟାଦେବୀ ପରାପ୍ରରା ଭଗବତୀ ମାତା କୃପାସାଗରୀ,
> ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ପ୍ରଦାୟିନୀ ହରବଧୂଃ ଷଟ୍ ଚକ୍ର-ଚକ୍ରେଶ୍ୱରୀ।
> ମାୟାମୋହମୟୀ ଜନୋଦୟକାରୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଭାଣ୍ଡୋଦରୀ,
> ତ୍ରାହିମାଂ ବିମଳେ ସଦା ସୁଖକରୀ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ରାଜେଶ୍ୱରୀ।"

ରବିଶଙ୍କର ପଟ୍ଟନାୟକ
ଅଧ୍ୟାପକ, ମେକାନିକାଲ୍

ଭାରତ ଭୂଖଣ୍ଡର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କୃତି ତଥା ପରମ୍ପରା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ସାଧାରଣତଃ ହିନ୍ଦୁ ସଂସ୍କୃତିରେ ଶିବ ଆରାଧନା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଶୈବ, ବିଷ୍ଣୁ ଆରାଧନା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ବୈଷ୍ଣବ, ଶକ୍ତି (ଦୁର୍ଗା) ଆରାଧନା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଶାକ୍ତ ଏବଂ ଗଣପତି ଆରାଧନା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଗାଣପତ୍ୟ ରୂପେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ। ଆମର ଏହି ଭାରତବର୍ଷରେ ଆହୁରି ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଏହି ସମସ୍ତ ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ପରମ୍ପରା ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଆମର ଉତ୍କଳୀୟ ପରମ୍ପରା। ଏହି ଉତ୍କଳୀୟ ତଥା ଓଡ଼ିଆ ପରମ୍ପରାର ମୂଳପିଣ୍ଡ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ। ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଆଧାର କରି ଆମ ସଂସ୍କୃତି ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବାରୁ ଏହା ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ନାମରେ ମଧ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ। ଏଠି ଘରେ ଘରେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ପ୍ରଭୁ ବଳଭଦ୍ର, ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ଏବଂ ସୁଦର୍ଶନ ମହାପ୍ରଭୁ। ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିରେ ପାଳିତ ହୁଏ ବାରମାସରେ ତେର ପର୍ବ। ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଓଡ଼ିଶାର ଘରେ ଘରେ ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ପୂଜିତା ହୁଅନ୍ତି ମା ସର୍ବମଙ୍ଗଳା ତଥା ଗ୍ରାମଦେବତୀ।

ଓଡ଼ିଆ ଘରର ପ୍ରତିଟି ମାଙ୍ଗଳିକ ଶୁଭକର୍ମରେ ବିବାହ ତଥା ବ୍ରତ ସମୟରେ ଜଗନ୍ନାଥ (ମାଧବ)ଙ୍କ ସହ ଦେବୀ ଦୁର୍ଗା ମଧ୍ୟ ପୂଜା ପାଇବାର ବିଧି ରହିଅଛି। ଯାହାକୁ ଦୁର୍ଗା ମାଧବ ପୂଜା କୁହାଯାଏ। ଦୁର୍ଗାମାଧବ ପୂଜା କାହିଁ କେଉଁ ଅନାଦିକାଳରୁ ଏହି ଉତ୍କଳ ଭୂଖଣ୍ଡରେ ହୋଇ ଆସୁଛି। ଏହି ଦୁର୍ଗାମାଧବ ପୂଜା ପଛରେ ରହିଛି ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ। ଆଶ୍ୱିନ ମାସରେ ବିଜୟାଦଶମୀରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ହେଉଛନ୍ତି 'ଭୈରବ' (ରୁଦ୍ରଙ୍କ ଅବତାର) ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭୈରବୀ ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ରାଜେଶ୍ୱରୀ ପାଦପୀଠାଧିଶ୍ୱରୀ, କୋଟି କୈବଲ୍ୟ ଭୋଜିନୀ ଦେବୀ ଆଦିଶକ୍ତି ମା' ବିମଳା।

ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱଜଗତ ଶକ୍ତିର ଲୀଳାଖେଳା। କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ଶକ୍ତି ବିନା ବଞ୍ଚିବା ଅସମ୍ଭବ, ଶକ୍ତି ବିନା ଶିବ ବି ଏଠାରେ ଶବତୁଲ୍ୟ। ଏହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିର ମୁଖ୍ୟସ୍ରୋତ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ଦେବୀ ଆଦିଶକ୍ତି ଯେ ପ୍ରଳୟକାଳରେ ଦୁଷ୍ଟ ବିଦାରିଣୀ ମହାକାଳୀ ରୂପରେ ସ୍ୱୟଂ ମହାକାଳଙ୍କ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ। ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରାଧିଶ୍ୱରୀ ମା ବିମଳା ହିଁ ସ୍ୱୟଂ ଆଦିଶକ୍ତି ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ। କାଳିକା ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ଭାରତରେ ଥିବା ଚାରିଟି ପ୍ରମୁଖ ଆଦିଶକ୍ତି ପୀଠ ମଧ୍ୟରୁ ବିମଳାଙ୍କ ପୀଠଟି ପ୍ରଥମ ତଥା ଅନ୍ୟତମ ପୀଠ। ଏହା ପାଦ ପୀଠ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ଜଗତ ବିଖ୍ୟାତ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଏହି ପାଦପୀଠରେ ହିଁ ମାତା ସତୀଙ୍କର ପାଦ ପତିତ ହୋଇଥିଲା। କିଛି ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ପୁରାଣରେ ଏହିଠାରେ ଦେବୀଙ୍କ ନାଭି ପତିତ ହୋଇଥିବାର ମଧ୍ୟ ଲିଖିତ ରହିଛି। ତେବେ ପାଦପୀଠାଧିଶ୍ୱରୀ ମା ବିମଳାଙ୍କର ପୀଠ ଉପରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି ତାହା ସମସ୍ତ ଶାକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ। ଏହି ସମସ୍ତ ଶାକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥାନୁସାରେ ଯେଉଁସବୁ ସ୍ଥାନରେ ମାତା ସତୀଙ୍କର ଅଳଙ୍କାର ଓ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ପତିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଏକ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶକ୍ତିପୀଠ ରୂପେ ଜଗତ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଛି। ତେବେ ଦେବୀପୁରାଣରେ ୫୧, ଶ୍ରୀମଦ୍ ଦେବୀ ଭାଗବତରେ ୧୦୮, ଦେବୀଗୀତାରେ ୫୨ ତଥା ତନ୍ତ୍ର ଚୂଡ଼ାମଣିରେ ୫୨ ଶକ୍ତିପୀଠ ଭାରତବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିବାର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି। ଏହି କ୍ରମରେ ନୀଳ ପର୍ବତର ନୀଳବନରେ ଆଗରୁ ବନଦୁର୍ଗା ପୂଜିତା ହେଉଥିଲେ। ସେହିଠାରେ ହିଁ ଦେବୀଙ୍କର ପାଦ ପତିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ନୀଳପର୍ବତ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୀଳାଚଳ ନାମରେ ଜଗତ ବିଖ୍ୟାତ।

ଦେବୀ ପୁରାଣରେ ମାତା ସତୀଙ୍କର ପାଦ ପତନ ହେବା ପଛରେ ରହିଛି ଏକ ସୁନ୍ଦର କାହାଣୀ। ପୁରାଣ ଅନୁଯାୟୀ ଏକଦା ଏକ ଧର୍ମ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତିଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଦେବଗଣ ତଥା ଋଷିଗଣ ସବିନୟେ ଠିଆ ହୋଇ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତିଙ୍କୁ

ଅନୁଷ୍ଠାନର ମୁଖ୍ୟ ହିସାବରେ ପ୍ରଣାମ କରିଲେ। ସେହିଠାରେ ଜଗତପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଦେବଦେବ ମହାଦେବ ଯେ ସ୍ୱୟଂ ପରଂବ୍ରହ୍ମ, ସେ ଠିଆ ହେଲେ ନାହିଁ। ଏଥିରେ ଦକ୍ଷ କୋପିତ ହୋଇ ମହାଦେବଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କଲେ। ଏହାଶୁଣି ନନ୍ଦୀ ତଥା ଶିବଗଣ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ ଯେ ଯେଉଁ ମୂର୍ଖ ତାଙ୍କର ଶିବନିନ୍ଦାରେ ଲିପ୍ତ, ଯେଉଁ ମସ୍ତକରେ ଶିବ ନିନ୍ଦା ପରି କୁବୁଦ୍ଧି ରହିଛି, ଏକଦା ସେ ମସ୍ତକ ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବ। ଶାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ ମହାଦେବ ଶିବଗଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କଲେ ଏବଂ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଆସିଲେ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର କିଛିଦିନ ପରେ ଦକ୍ଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଶିବଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମହାନ ଯଜ୍ଞର ଆୟୋଜନ କଲେ। ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞରେ ଶିବ ପରିବାର ବ୍ୟତୀତ ଚରାଚର ଜଗତର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଦେବାଦେବୀ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଥିଲେ। ସମସ୍ତେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚିତ୍ତରେ ଦକ୍ଷଯଜ୍ଞ ଗମନ କରିବାର ଦେଖି ମାତା ସତୀ ମହାଦେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳରେ ଯୋଗ ଦେବେ। ବିନା ନିମନ୍ତ୍ରଣରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ଅନୁଚିତ୍- ଏହା କହି ମହାଦେବ ମାତା ସତୀଙ୍କୁ ବାରଣ କରି ଚାଲିଗଲେ। ଏଥିରେ ମାତା ସତୀ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ନିଜର ଦଶଟି ରୂପ ପ୍ରକାଶ କରି ଶିବଙ୍କର ଦଶଦିଗକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ କଲେ। ଏହି ଦଶରୂପ ମାତା ଶକ୍ତିଙ୍କର ଦଶମହାବିଦ୍ୟା ରୂପ (କାଳୀ, ତାରା, ଷୋଡ଼ଶୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ଭୈରବୀ, ଛିନ୍ନମସ୍ତା, ଧୁମାବତୀ, ବଗଳା, ମାତଙ୍ଗୀ, କମଳା)। ମହାବିଦ୍ୟା ମାନଙ୍କର ରୂପରେ ମହାଦେବ ଭୟଭୀତ ହୋଇ କ୍ଷମା ପ୍ରାଥନା କଲେ। ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଦେବୀ ଠିକ୍ ସମୟରେ ନିଜର ଦଶ ମହାବିଦ୍ୟା ରୂପ ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରକଟ କରି ସଂସାରକୁ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ବୋଲି କହି ନନ୍ଦୀ ଓ ଶିବଗଣଙ୍କ ସହ ଯଜ୍ଞସ୍ଥଳ ଆଡ଼କୁ ଗମନ କଲେ। ତଦୁତ୍ତାରେ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତି ଦେବୀଙ୍କୁ ଯଜ୍ଞ ସ୍ଥଳରେ ଦେଖି, ସତୀଙ୍କୁ ଅପମାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଶ୍ମଶାନ ବିହାରୀ ମହାଦେବଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଯେ କୁଳହୀନ ତଥା ମହାଦେବଙ୍କୁ ଭଣ୍ଡ, ସର୍ପମାଳାଧାରୀ, ବ୍ୟାଘ୍ରାମ୍ବର ଧାରୀ, ତଥା ଅନେକ ଅପଭାଷା କହି ଅପମାନିତ କଲେ। ସତୀଙ୍କୁ ଦରିଦ୍ର ଯୋଗୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ବୋଲି କହି ଭିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ। ମାତା ସତୀ ଶିବଙ୍କର ନିନ୍ଦା ସହ୍ୟ ନ କରିପାରି ଶିବନିନ୍ଦା ଶୁଣୁଥିବା ସମସ୍ତ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ସର୍ବଶେଷରେ ଦେବୀ ସତୀ ନିଜର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ କରି ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ମନେପକାଇଥିଲେ ଯେ ଦକ୍ଷ ଏକଦା ଆଦିଶକ୍ତିଙ୍କୁ ଘୋର ତପସ୍ୟା କରି ତାଙ୍କୁ ସତୀ ନାମରେ ପୁତ୍ରୀ ରୂପେ ପାଇଥିଲେ। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଧର୍ମସମ୍ମିଳନୀରେ ନନ୍ଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଇଥିବା ଅଭିଶାପ ମଧ୍ୟ ମନେପକାଇଥିଲେ। ସର୍ବଶେଷରେ ସମସ୍ତ ଦେବଗଣ ଓ ଋଷିଗଣଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ମହାଦେବୀ ସତୀ ପତି ନିନ୍ଦା ସହ୍ୟ ନ କରିପାରି ଆତ୍ମାହୁତି ଦେଇଥିଲେ।

ଏ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶିବଗଣଙ୍କ ଠାରୁ ମହାଦେବ ଶୁଣି କ୍ରୋଧରେ ନିଜର ଜଟରୁ ବୀରଭଦ୍ରଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ। ଶିବ ଆଜ୍ଞା ପାଇ ବୀରଭଦ୍ର ଦକ୍ଷ ଯଜ୍ଞ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ସହ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତିଙ୍କ ମସ୍ତକ ଛେଦନ କରିଥିଲେ। ତହିଁପରେ ମହାରାଣୀ (ସତୀଙ୍କର ମାତା)ଙ୍କ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଶିବଶାନ୍ତ ହୋଇ ଏକ ଛାଗର ମସ୍ତକ ଲଗାଇ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ଜୀବଦାନ ଦେଲେ ଏବଂ ସତୀଙ୍କର ଦଗ୍ଧ ଶରୀର ନିଜ କାନ୍ଧରେ ନେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖରେ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ବୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ମହାଦେବଙ୍କ ଏତାଦୃଶ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଦେବଗଣ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲେ। ସଂହାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସୃଷ୍ଟି ସନ୍ତୁଳନରେ ବ୍ୟାଘାତ ଘଟିଲା। ରାକ୍ଷସମାନଙ୍କ ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଦେବଗଣଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କ୍ରମେ ମହାବିଷ୍ଣୁ ନିଜର ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ଶିବଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତରେ ସତୀଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଭୂଷଣ ଏବଂ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଶିବଙ୍କଠାରୁ କାଟି ଦୂରେଇଦେବାକୁ। ସୁଦର୍ଶନ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ସତୀଙ୍କର ଶରୀର ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରିବା ସହ ଶିବଙ୍କୁ ମୋହ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ। ତେବେ ସେହି ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଓ ଅଳଙ୍କାରମାନ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପତିତ ହେଲା, ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଲା ଏକ ଏକ ଶକ୍ତିପୀଠ। ସ୍ୱୟଂ ମହାଦେବ ନିଜେ ବିଭିନ୍ନ ଭୈରବ ରୂପ ଧାରଣ କରି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଶକ୍ତିପୀଠମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ସେହି କ୍ରମରେ ମାତା ସତୀଙ୍କର ବାମପାଦ ଏହି ନୀଳାଚଳ ଧାମରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ ବିମଳା ରୂପେ ପୂଜିତା ହେଲେ। ଏହିଠାରେ ଭୈରବୀ ମା' ବିମଳା ଏବଂ ଭୈରବ ହେଲେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ। ମାତା ସତୀଙ୍କର ପାଦ ପତିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପାଦପୀଠ ଏବଂ ମା ବିମଳାଙ୍କୁ ପାଦପୀଠେଶ୍ୱରୀ କୁହାଗଲା।

ମା ବିମଳାଙ୍କୁ କୋଟି କୈବଲ୍ୟ ଭୋଜିନୀ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି। ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କଠାରେ ଭୈରବୀ ଚକ୍ର ଉପରେ ପ୍ରସାଦ ଭୋଗ ଲାଗିଲାପରେ ତାହା ମା' ବିମଳାଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପିତ ହୁଏ। ତହିଁପରେ ଏହା ମହାପ୍ରସାଦ ତଥା କୈବଲ୍ୟ ରୂପରେ ବିବେଚିତ ହୁଏ। ତେବେ ଏହି ମହାପ୍ରସାଦ ବିମଳାଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ପଛରେ ରହିଛି ଅନ୍ୟ ଏକ କାହାଣୀ। ଏକଦା ମହର୍ଷି ନାରଦ ମାତା ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ସେବା ତଥା ପାଦବନ୍ଦନା କରୁଥିଲେ। ନାରଦଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଦେବୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ବର ମାଗିବା ପାଇଁ କହିଲେ। ନାରଦ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ମା ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣଙ୍କ ମହାପ୍ରସାଦର କିଛି ଅଂଶ ଭିକ୍ଷା କଲେ, ଯାହା ଥିଲା ମୁକ୍ତିର ମାଧ୍ୟମ। ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏହା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ମହାପ୍ରସାଦ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବର ମାଗିବାକୁ କହିଲେ। କିନ୍ତୁ ନାରଦ ମହାପ୍ରସାଦ

ଏକାନ୍ତ କାମ୍ୟ କହି ନିଜ ଜିଦ୍‌ରେ ଅଟଳ ରହିଲେ। ଜଗତଜନନୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁତ୍ର ନାରଦଙ୍କ ଏପରି କାମନାରେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଗଲେ। ଏହାର କାରଣ ଲୀଳାମୟ ମହାପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା- ତାଙ୍କର ମହାପ୍ରସାଦ କାହାରିକୁ ଦିଆ ନ ଯିବା ପାଇଁ।

ଚିନ୍ତିତ ମନରେ ମାତା ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପରଶିବାକୁ ଚାଲିଗଲେ। ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପରଶିବା ସମୟରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବିଚଳିତ ମୁଖକୁ ଦେଖି ମାୟାପତି ନାରାୟଣ ଏହାର କାରଣ ପଚାରିଲେ। ଉତ୍ତରରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭକ୍ତଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାରଦଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ନାରାୟଣ ଏକ ସର୍ତ୍ତରେ ନାରଦଙ୍କ ମନସ୍କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ କହିଲେ। ସର୍ତ୍ତ ଏହା ଥିଲା ଯେ- ନାରାୟଣ ନ ଦେଖିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମୁଖ ଦିଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ନେଇ ନାରଦଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ। ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣଙ୍କ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହୋଇ ତାହା ହିଁ କଲେ। ନାରଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ପାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରଭୁ ନାମ ସ୍ମରଣ ପୂର୍ବକ ନୃତ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ନୃତ୍ୟ କରି କରି ସେ କୈଳାସରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ। ମହାଦେବ ଏହା ଦେଖି ନାରଦଙ୍କ ଏପରି ଭକ୍ତିମୟ ନୃତ୍ୟର କାରଣ ପଚାରିଲେ। ମହାଦେବ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ନାରଦଙ୍କର ଏପରି ନୃତ୍ୟର କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାପ୍ରସାଦ। ସେ ବିନୟସହ ହାତ ଯୋଡ଼ି ନାରଦଙ୍କୁ ନାରାୟଣଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ଭିକ୍ଷା କଲେ। ନାରଦ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ମହାପ୍ରସାଦ କଣିକା ମାତ୍ର ଲାଗିଛି। ସେ ତାହାକୁ ମହାଦେବଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ। ମୁକ୍ତିର ଆଧାର ମହାପ୍ରସାଦ ପାଇ ମହାଦେବ ଆନନ୍ଦରେ ତାଣ୍ଡବ କଲେ। ମା' ପାର୍ବତୀ ଏ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ସେ ମଧ ମହାପ୍ରସାଦ କଣିକା ମାଗିଲେ କିନ୍ତୁ ମହାପ୍ରସାଦ କଣିକା ଶେଷ ହୋଇଯିବା କଥା ମହାଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣି ଜଗତ୍‌ଜନନୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ। ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଭୀଷଣ ଜ୍ୱାଳାରେ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ହାହାକାର ଖେଳିଗଲା। ସର୍ବଶେଷରେ ଦେବଗଣଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ କୈଳାସ ଲୋକରେ ପହଞ୍ଚି ଦେବୀଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ହେବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ମାତା ସର୍ତ୍ତ ରଖିଲେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣଙ୍କ ମହାପ୍ରସାଦ ସମସ୍ତ ଦେବ ଓ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ପାଇବା ଉଚିତ୍। ପାପୀ ଏହି ମହାପ୍ରସାଦ ପାଇ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରିବ। ଏଥିରେ ନାରାୟଣ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ ଯେ, କଳିଯୁଗରେ ନୀଳାଚଳ ଧାମରେ ସେ ଯେବେ ବିରାଜିତ ହେବେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ପ୍ରଥମେ ବିମଳା ରୂପରେ ଦେବୀ ଭବାନୀଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ମହାପ୍ରସାଦ ରୂପେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। ପାପୀଗଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମୁକ୍ତିର ସାଧନ ହେବ। ଭଗବାନ ଆହୁରି ମଧ କହିଲେ, ତାଙ୍କ ପରେ ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ରୂପେ ସେ ଉତ୍କ୍ର ମହାଦେଶ (ଓଡ଼ିଶା)ର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ହେବେ। ଛପନଟି ମହାପ୍ରସାଦ ବିତରଣ ପାଇଁ ଏହି ଧାମ ଜଗତ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ।

ମା' ବିମଳାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରାଧିଶ୍ୱରୀ, ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ବୋଲି ମଧ ଜନମାନସ ସମ୍ବୋଧିତ କରନ୍ତି। ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର - ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ର । ସେହିଠାରେ ଅଧିଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ। ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି- "ଏକ ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ୱିତୀୟ ନାସ୍ତି" ଅର୍ଥାତ୍ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ। ସେ ସାକାର, ନିରାକାର, ନିର୍ବିକାର ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷ, ପ୍ରକୃତି ତାଙ୍କର ମହାଶକ୍ତି, ଏହି କ୍ରମରେ ଭୈରବ (ରୁଦ୍ର) ହେଉଛନ୍ତି ଜଗନ୍ନାଥ। ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଭୈରବୀ ସ୍ୱୟଂ ବିମଳା, ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ୱୟଂ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହେଶ୍ୱରଙ୍କ ମିଳିତ ଶକ୍ତି। ମହାରୁଦ୍ର ଭୈରବଙ୍କ ରୂପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ମା' ବିମଳା ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି। ଏଥିରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ କମଳା ଏବଂ ବିମଳା ଏକ ଏବଂ ଅଭିନ୍ନ, ଆଦି ଶକ୍ତିଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ । ତେବେ ମା ବିମଳା, ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରାଧିଶ୍ୱରୀ ହେବା ପଛରେ ମଧ ରହିଛି ଏକ ରୋଚକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ।

ରାଜା ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ଯାଇ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ। ସେ ଆସିଲା ବେଳକୁ ଦେଖିଲେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏକଦିନ ତଥା ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ବିତିଯାଇଛି। ତାଙ୍କର ନିର୍ମିତ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର, ରାଜା ଗାଲମାଧବଙ୍କ ଅଶ୍ୱଟାପୁ ବାଜିବା ପରେ ବାଲିରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି। ଆଉ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପୂଜିତ ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ମଦନମୋହନ ଏବଂ ଦେବୀ ମା' ବିମଳା। ସେ ବିମଳାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଛାଡ଼ିବାକୁ, ହେଲେ ମାତା ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ। ସେଥିରେ ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଦେବୀଙ୍କ ସ୍ତୁତି କରି ପାଦ ବନ୍ଦନା କଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ଥିବା ରୋହିଣୀକୁଣ୍ଡର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ଦେବୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ସ୍ଥାନକୁ ନିଜର ପୀଠ ରୂପେ ସ୍ଥିର କଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରାଧିଶ୍ୱରୀ ହୋଇ ରହିଲେ।

ମା' ବିମଳା, ଶ୍ରୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସଖି ରୂପେ ମଧ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି। ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ବଳଭଦ୍ର ଏବଂ ଭଗିନୀ ସୁଭଦ୍ରା ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି। ମାତା ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନ ନେଇ ଯିବାରୁ ଦେବୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତି। ହେରାପଞ୍ଚମୀ ତିଥିରେ ମା ବିମଳାଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ମାୟାଚୂର୍ଣ୍ଣ ନେଇ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଚାଲି ଆସନ୍ତି। ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ପରେ ମା ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମାନଭଞ୍ଜନ କରି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରନ୍ତି ଯେ ଆଶ୍ୱିନ ମାସର ବିଜୟା ଦଶମୀରେ ସେ ଭୈରବ ରୂପରେ ମା ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଦୁର୍ଗା ତଥା ବିମଳାଙ୍କ ରୂପରେ ଦୁର୍ଗାମାଧବ ନାମ ଧରି ଗୁପ୍ତ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଯାତ୍ରା କରିବେ। ଯାହାକୁ ଶାକ୍ତ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମଧ କୁହାଯାଏ। ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରଭୁ ମାଧବ (ଜଗନ୍ନାଥ), ମା ବିମଳା (ମା' ଦୁର୍ଗା)ଙ୍କ ସହ ବିମାନରେ ବସି

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଦୋଳମଣ୍ଡପ ସାହିରେ ଥିବା ନାରାୟଣୀ ମନ୍ଦିରରେ ବିଜେ ହୁଅନ୍ତି। ସେଠି ପୂଜା ପାଇ ପୁନଶ୍ଚ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି।

ଦେବୀ ବିମଳାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ରାଜା ଦ୍ୱିତୀୟ ଯଯାତି କେଶରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଉଳମାଳା ପଥରରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି। ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ (ବାୟବ୍ୟ) କୋଣରେ ମାଆଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର, ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ହସ୍ତୀକୁ ମାଡ଼ି ରହିଛି ଏକ ବିରାଟ ସିଂହର ମୂର୍ତ୍ତି। ମନ୍ଦିର ମୁଖଶାଳାର ଦୁଇପଟରେ ରହିଛନ୍ତି ଦ୍ୱାର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ଜୟା ଏବଂ ଭଦ୍ରା (ଆଞ୍ଚଳିକ ନାମରେ ଦୁଧ ଖାଇ ଓ ସରଖାଇ ଯାହାକୁ ମାଣ୍ଡି ଦିଅଁ କୁହାଯାଏ) । ମନ୍ଦିର ମୁଖଶାଳା ପରେ ରହିଛି ନାଟମଣ୍ଡପ, ଜଗମୋହନ, ଭୋଗମଣ୍ଡପ ଏବଂ ଗର୍ଭଗୃହ। ନାଟମଣ୍ଡପର ଦୁଇ ପଟରେ ପ୍ରଭୁ ଗଣେଶ ନୃତ୍ୟଭଙ୍ଗୀରେ ଏବଂ କାର୍ତ୍ତିକେୟ ଯୋଦ୍ଧା ରୂପରେ ବିରାଜମାନ। ତହିଁପରେ ଜଗମୋହନ, ଯେଉଁଠାରେ ରହିଚି ମାଆଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ ଯଥା ଦଶ ମହାବିଦ୍ୟା, ନବଦୁର୍ଗା, ଅଷ୍ଟଚଣ୍ଡୀଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ର। କର୍ମଫଳ ଦାତା ଶ୍ରୀ ଶନି ମହାପ୍ରଭୁ ମଧ୍ ଏହିଠାରେ ବିରାଜିତ। ମାଆଙ୍କ ଶରଣାପନ୍ନ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖ ସେ ହରଣ କରନ୍ତି। ଏହାର କାରଣ ଦେବୀ ଆଦିଶକ୍ତି ଦକ୍ଷିଣକାଳୀ ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଶନି ମହାଗ୍ରହଙ୍କର ଇଷ୍ଟଦେବୀ। ଦେବୀ ମା ବିମଳା ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍ ମହାକାଳୀ। ତହିଁପରେ ଭୋଗମଣ୍ଡପ, ଯେଉଁଠାରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ଅଭିହିତ ହୁଏ ମହାପ୍ରସାଦରେ। ଗର୍ଭଗୃହ, ଯେଉଁଠାରେ ଶ୍ରୀବିଦ୍ୟା ମା ବିମଳା ନବଚକ୍ର ଦେବୀ ଯନ୍ତ୍ର ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତା। ଏକ ପଦ୍ମ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ମା ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ବିମଳାଙ୍କ ମଣି ବିଗ୍ରହ ମୂର୍ତ୍ତି। ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହସ୍ତରେ ମା ଅକ୍ଷମାଳା ଓ ନାଗଫାଶ, ନିମ୍ନ ହସ୍ତରେ ଅମୃତ କଳସ ଏବଂ ଅଭୟ ମୁଦ୍ରା ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି। ମାଆଙ୍କ ପାଦପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦେବୀଙ୍କର ଦୁଇ ପ୍ରତିରୂପ, ଦକ୍ଷିଣରେ ମାୟାଦେବୀ ଏବଂ ବାମରେ ଛାୟାଦେବୀ ବିରାଜିତା।

ଚତୁର୍ଭୁଜା ଦେବୀ ମା ବିମଳା ମାତା ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ପରି ଅକ୍ଷମାଳା, ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପରି ଅମୃତ କଳସ ଏବଂ ମାତା ମହାକାଳୀଙ୍କ ପରି କାଳଫାଶ (ନାଗଫାଶ) ଧାରଣ କରିଥିବାରୁ ସେ ମହାସରସ୍ୱତୀ, ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ତଥା ମହାକାଳୀଙ୍କର ମିଳିତ ରୂପ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ। ବିମଳା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୋଷ ରହିତା, ଯେ ଶୁଦ୍ଧା, ଭଦ୍ରା, ନିର୍ମଳା, ମହାବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପରମ ବୈଷ୍ଣବୀ ଶକ୍ତି। ସେ ସତ୍ୱ, ରଜ ଏବଂ ତମ ତ୍ରିଗୁଣର ଅଧିକାରିଣୀ। ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ମିତହାସ୍ୟ ମାଆଙ୍କ ବିଶ୍ୱମୋହିନୀ ରୂପକୁ ସୂଚାଏ। ଦୁର୍ଗାପୂଜା ଦେବୀଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୂଜା। ଏହି ତିଥିରେ ଦେବୀଙ୍କର ଷୋହଳ ଦିନ ବ୍ୟାପି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୂଜା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ।

ମା ବିମଳା ହେଉଛନ୍ତି ଆନନ୍ଦ, ମୋକ୍ଷ, ବିନୋଦର ଆଧାର, ଶ୍ରୀମହାପ୍ରସାଦ ତଥା କୈବଲ୍ୟ ପ୍ରଦାୟିନୀ ସେଥିପାଇଁ ସେ ବିଶ୍ୱବିନୋଦିନୀ। ଯାହାଙ୍କ ଅଭୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱୟଂ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମଧ ରୁକ୍ମିଣୀ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ରୁକ୍ମିଣୀ ରୂପରେ ମା ବିମଳାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଭକ୍ତିରେ ପୂଜାଥାଳି ଘେନି ପୂଜା କରନ୍ତି। ମା'ଙ୍କ ପାଖରେ ପତିବ୍ରତାର ସୌଭାଗ୍ୟ କାମନା କରନ୍ତି। ତାଙ୍କରି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପତିରୂପେ ପାଇଥାନ୍ତି।

ଦୁର୍ଗତି ନାଶନ କରୁଥିବାରୁ ବିମଳା ଯେ ସାକ୍ଷାତ୍ ଜୟଦୁର୍ଗା, ଦୟାମୟୀ, ସନ୍ତାନ ବତ୍ସଳା। ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ତାଙ୍କୁ ଯିଏ ଯେତେବେଳେ ଡାକେ ମା କେବେ ବି ନିରାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସନ୍ତାନର ସମସ୍ତ ବିପଦ ହରଣ କରି ତାଙ୍କ ପଣତକାନି ସବୁବେଳେ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖନ୍ତି। ସେହି କୃପାମୟୀ ଜଗତ୍‌ଜନନୀ ପରମ ବୈଷ୍ଣବୀ ରାଜରାଜେଶ୍ୱରୀ ମା' ବିମଳା ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜକୁ ସତ୍‌ମାର୍ଗରେ ନିଅନ୍ତୁ। ସମଗ୍ର ଜୀବଜଗତର କଲ୍ୟାଣ କରନ୍ତୁ ତଥା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସମୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବିଶ୍ୱଭାତୃତ୍ୱ ବିରାଜିତ କରାନ୍ତୁ।

ବିମଳେ ତ୍ୱଂ ଜଗତ୍ ମାତା, ବିମଳେ ତ୍ୱଂ ଜଗତ ପିତାଃ
ବିମଳେ ତ୍ୱଂ ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ, ବିମଳାୟୈ ନମୋ ନମଃ।

କମଳ କୁମାର ମହାନ୍ତି
ଡ଼େମୋନ୍‌ଷ୍ଟ୍ରେଟର, ଇଲେକଟ୍ରୋନିକ୍ସ

ମୃତ ମାନବିକତା

ବିରୁପାକ୍ଷ ମିଶ୍ର, ସରକାରଙ୍କ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀ, ସଂଭ୍ରାନ୍ତ, ଭଦ୍ର, ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅମାୟିକ ବ୍ୟକ୍ତି । ଦିନେ ତାଙ୍କ ଡ୍ରାଇଭର ମଧୁ ଆସି ବିନମ୍ର ଭାବରେ ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଛିଡା ହେଲା ।

"ସାର୍, ମଣ୍ଟୁବାବୁଙ୍କ ପୁରୁଣା ବହି ଗୁଡାକ ଦେଲେ ମୋ ପୁଅର କାମରେ ଲାଗନ୍ତା । ଆଜ୍ଞା, ଏ ବର୍ଷ ମୋ ପୁଅ ମାଟ୍ରିକ ଫାଷ୍ଟ ଡିଭିଜନରେ ପାସ୍ କରିଛି । ସମସ୍ତେ କହିଛନ୍ତି, ତାକୁ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ା, ମଣ୍ଟୁ ବାବୁ ତ ବିଜ୍ଞାନ ପାସ କଲେ, ତେଣୁ........, ମା'ଙ୍କୁ ଟିକିଏ ଆପଣ କୁହନ୍ତେ ନି ?''

ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁଙ୍କ ମୁହଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଗଲା । "ଆରେ ବାଃ, ତୋ ପୁଅ ଫାଷ୍ଟ ଡିଭିଜନରେ ପାସ୍ କରିଛି । ତାକୁ ବିଜ୍ଞାନ ପଢାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, ସୁନ୍ଦର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର, ମୋ ପୁଅର ଖାଲି ପୁରୁଣା ବହି କାହିଁକି, ତାର ଯେତେ ପୁରୁଣା ଟେଷ୍ଟପେପର ନୋଟବୁକ୍ ସବୁ ନେଇଯିବୁ ।'' କୃତ୍ୟ କୃତ୍ୟ ହୋଇଗଲା ମଧୁ । ଆଖି ଛଳଛଳ ହୋଇଗଲା, ବିରୁପାକ୍ଷ ସାର୍ ସତରେ ମହାନ୍ ।

ଘରକୁ ଫେରି ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ, ସ୍ତ୍ରୀ ମୋହିନୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିଲେ । ରବିବାର ସକାଳେ ଡ୍ରାଇଭର ମଧୁକୁ ପୁଅ ମଣ୍ଟୁର ସବୁ ପୁରୁଣା ବହି ଗୁଡାକ ଦେଇଦେବାକୁ କହିଲେ । ମୋହିନୀ ଦେବୀଙ୍କର କିନ୍ତୁ ମୁହଁରେ ବିରକ୍ତି ଭାବ । "ମତେ ନ ପଚାରି ଡ୍ରାଇଭର ପୁଅକୁ ବହି ଦବାକୁ ତମେ କେମିତି ହଁ ମାରିଲ" ବୋଲି କଟାକ୍ଷ କଲେ । "ମୋ ଭାଇ ପୁଅ ଏ ବର୍ଷ ବିଜ୍ଞାନ ପଢିବ । ବହିସବୁ ତାକୁ ଦିଆହେବ । ତମେ ଡ୍ରାଇଭରକୁ ମନା କରିଦିଅ ।"

ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲେ ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ, "ତମ ଭାଇ ଗୋଟିଏ ବଡ କମ୍ପାନୀର ଜଣେ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଅଫିସର, ମାସକୁ ରୋଜଗାର ଲକ୍ଷାଧିକ ଟଙ୍କା । ପୁରୁଣା ବହି ବଦଳରେ ସିଏ ନୂଆ ବହି କିଣିପାରିବେ, ଗୋଟିଏ ଗରିବ ଡ୍ରାଇଭରର ପୁଅ ଏଗୁଡା ନେଲେ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତା ।'' ମୋହିନୀ ଦେବୀଙ୍କର କିନ୍ତୁ କିଛି ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାଭଳି ଜଣାପଡିଲା ନାହିଁ ।

ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ ଜାଣିପାରୁନଥିଲେ, ମଧୁକୁ କ'ଣ କହିବେ । ଲାଜ ମାଡୁଥିଲା ତା'ଙ୍କୁ । ପରିବାର ପାଇଁ କୋଉଥିରେ ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ ଅଭାବ ରଖିନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୋହିନୀର ଇଏ କି ଛୋଟ ଚିନ୍ତାଧାରା !

ପରଦିନ ସକାଳୁ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ ୱାକ୍ ସାରି ଫେରିବା ବେଳକୁ ଜଣେ ରଦିବେପାରୀ ଦୁଇବସ୍ତା ଜିନିଷ ଧରି ତାଙ୍କ ଘରୁ ବାହାରି ଯିବାର ଦେଖିଲେ ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ । "ଭାଇର ପୁଅ ବିଜ୍ଞାନ ନ ପଢି କମର୍ସ ପଢିବାକୁ ଜିଦି କଲା ତ ପୁରୁଣା ବହିଗୁଡାକ ବିକି ଦେଲି । ଦୁଇଶହ କୋଡିଏ ଟଙ୍କା ଦେଲା, ଏ ଗୁଡାକ ତ ଆଜିକାଲି କିଛି ଶୁଣୁନାହାଁନ୍ତି । ଆଉ ଦୁଇଶହ ଟଙ୍କା ହୋଇଥାନ୍ତା । ଓଜନରେ ଠକି ଦେଲା ।"

ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ ନିଜକୁ ଅସହାୟ ମନେ କରୁଥିଲେ । ସେ ଦିନ ମଧୁ କରୁଥିବା ଅନୁରୋଧ "ସାର୍ ମା'ଙ୍କୁ ଟିକିଏ କହିବେ" ର ଅର୍ଥକୁ ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ ଭଲଭାବରେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିସାରିଥିଲେ । ଡ୍ରାଇଭର ମଧୁ ପାଖରେ ନିଜକୁ ଭାରି ଛୋଟ ମନେ କରୁଥିଲେ ସେ ।

ପରଦିନ ମଧୁକୁ ଡାକି କିଛି ଟଙ୍କା ତା ହାତରେ ଧରାଇ ଦେଲେ ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ ଏବଂ କହିଲେ, "ପୁରୁଣା ବହି କାହିଁକି କିଣିବୁ, ପୁଅ ପାଇଁ ଏ ଟଙ୍କାରେ ନୂଆ ବହି ସବୁ କିଣିଦେବୁ ।"

"ନାଇଁ ସାର୍, ମୋର ଆଉ ଟଙ୍କା ଦରକାର ନାହିଁ । ସବୁ ପୁଅ ପାଇଁ ଯୋଗାଡ ହୋଇଗଲା ସାର । ସେ ରଦି ବେପାରୀ ମଦନ କୋଉଠୁ ସବୁ ପୁରୁଣା ବହି ଗୁଡାକ ଆଣିଥିଲା ଯେ ମୋ ପୁଅକୁ ସବୁ ଦେଇଦେଲା । ଟଙ୍କାଟିଏ ବି ନେଲା ନାହିଁ । ଯେତେ ବାଧ୍ୟ କଲେ ବି, କହିଲା ତୁ ସାର୍‌ଙ୍କ ପାଖରେ ଡ୍ରାଇଭର ଅଛୁ । ତୋ ପୁଅ ପାଠ ପଢି ସାରଙ୍କ ଭଳି ଗୋଟେ ବଡ ଅଫିସର ହେଉ । ପଇସା ମୁଁ ନେବି ନାହିଁ । ମୁଁ ତାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛି ।"

ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ ଦେହରେ କରେଣ୍ଟ ଲାଗିଗଲା ଭଳି ଅନୁଭବ କଲେ । ଛାତି ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ରୁନ୍ଧି ହୋଇଗଲା । ଶିକ୍ଷିତ, ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ବିରୁପାକ୍ଷ ବାବୁ, ପାଠ ଶାଠର ଧାର ଧରିନଥିବା ଜଣେ ରଦି ବେପାରୀ ଠାରୁ ବି ଛୋଟ ହୋଇଗଲେ ।

ସସ୍ମିତା ନାୟକ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାଇନ୍ସ, ୩ୟ ବର୍ଷ

ବୃକ୍ଷ ହିଁ ଜୀବନ

କେଉଁ ଆବାହନ କାଳରୁ ଏହି ମହାଦ୍ରୁମଗୁଡିକ ରାସ୍ତାର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ନିଜର କାୟାବିସ୍ତାର କରି ଛିଡା ହୋଇଛନ୍ତି । ସହରର ଆରମ୍ଭ କାଳରୁ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଗୁଡିକୁ ରାସ୍ତା କଡରେ ରୋପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି କାଳରୁ ବିଭିନ୍ନ ଝଡଝଞ୍ଜା ସହିଏଗୁଡିକ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଛନ୍ତି । କେତେ ଯେ ପଥିକ ଏହି ଗଛ ମାନଙ୍କ ତଳେ ଥକ୍କା ମେଟାଇଛନ୍ତି ତାହା କହିହେବ ନାହିଁ । ଏହି ଗଛମାନେ ନିଜ ଡାଳଗୁଡିକରେ ଜାତି ଜାତିକା ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ଡାଳରେ ବସାକରି ସେହି କାଳରୁ ପକ୍ଷୀ କୂଳ ତାଙ୍କର ଘର-ସଂସାର, ବନ୍ଧୁ-ବାନ୍ଧବ ଧରି ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସ୍ନେହ, ସହାନୁଭୂତି, ବନ୍ଧୁପ୍ରୀତି ଅତୁଟ ରଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ବଡି ଭୋରରୁ ଯିଏ ଯାହାର ଖାଦ୍ୟ ଅନ୍ୱେଷଣରେ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି । ଲେଉଟାଣି ବେଳ ଆସିଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବସାକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଏମିତିକା ଏକ ଦିନ ଆସିବ ବୋଲି କାହାକୁ ଜଣାନଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପରି ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପହିଲି କିରଣ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ ନ କରୁଣୁ ପକ୍ଷୀମାନେ କଳରବ କରି ବସା ଛାଡି କର୍ମାଭିମୁଖୀ ହେଲେ । ସଂଧ୍ୟା ହେବାରୁ ସବୁ ପକ୍ଷୀ ନିଜ ବସା ଆଡକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କଲେ । ମାତ୍ର ରାସ୍ତାକଡରେ ଥିବା ସବୁଠାରୁ ବଡ ଓ ପୁରୁଣା ବରଗଛର ପକ୍ଷୀମାନେ ଆସି ଯାହା ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ନିଜେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେନି । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ବର ଗଛଟି ନଥିଲା । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ମୂଳରୁ କଟା ହୋଇଯାଇଛି । ପଡିଶା ଘର ବା ଆଖ ପାଖ ଘରର ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ବସା ଛାଡିଯିବା ପରେ ବହୁ ବଡ ବଡ ବାବୁମାନେ ଆସି ମାପଚୁପ କରିଗଲେ । ବୁଝୁବୁଝୁ ଘଟଣାଟି ଥିଲା ରାସ୍ତାଟି ଓସାର ହେବ, ତେଣୁ ରାସ୍ତାକଡରେ ଥିବା ସବୁ ଗଛ କଟା ହୋଇଯିବ ।

ଏହା ଜାଣିବାପରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଭାଳେଣି ପଡିଗଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତା କେଉଁଠିକି ଯିବେ ଓ କିପରି ରହିବେ । ସବୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିଏ ମୁରବି ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ମଣିଷ ସମାଜକୁ "ଏ ସୃଷ୍ଟି ଯାହାପାଇଁ ତିଷ୍ଠି ରହିଛି ତାକୁ ଯଦି ସେ ନଷ୍ଟ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଦିଏ ତେବେ ଏ ସମାଜ ଆଗକୁ ତିଷ୍ଠି ରହିବ କିପରି ? ଯଦି ଏଭଳି ଗଛ କଟାଚାଲେ ପକ୍ଷୀ କୁଳସହ ସମଗ୍ର ପଶୁଜାତିର ମଧ୍ୟ ବିଲୋପ ଘଟିବ ।"

ବରଗଛରେ ରହୁଥିବା ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କମଧ୍ୟରେ ପାରାଟିଏ ଥିଲା । ଯିଏ ନିଜର ତିନି ଚାରୋଟି ଛୁଆଙ୍କୁ ବସାରେ ଛାଡ଼ି ଖାଦ୍ୟ ଅନ୍ୱେଷଣରେ ଯାଇଥିଲା । ସେ ଫେରି ଦେଖେତ ବସା କି ଛୁଆମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନି, ଖାଲି ଗଛର ଡାଳଗୁଡିକ ତଳେ ଗଦାହୋଇଛି । ବିଚାରୀ ପାରା ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ନ ପାଇ ଶେଷରେ ଦୁଃଖରେ ମ୍ରିୟମାଣ ହୋଇ ଗୁମ୍ ମାରି ବସିଥିଲା । ଏସବୁ କଥା ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ କାଉ ଶୁଣୁଥିଲା । ଏବଂ ତାର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ହେତୁ ଅନେକ ସମୟ କୁଆଡେ ନ ଯାଇ ବସି ରହୁଥିଲା । ସେ ଏ ସହରକୁ ବହୁ ଆଗରୁ ଦେଖି ଆସିଛି । ଏହା ବ୍ୟତିତ ସେ ଏକ ବିଶେଷ କଥା ଦେଖି ଆସିଛି । ସେଇଟା ହେଲା ହକ୍ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଏଠାରେ ହରତାଳ କରିବାକୁ ପଡେ । ତେଣୁ ଏକ ବୈଠକ ଡକାଇ ସବୁ କଥା ଫୁଖାନୁ ଫୁଖ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା ହେବ ବୋଲି ସ୍ଥିର ହେଲା । ତତ୍‌କାଳିନ ବୈଠକ ଡକାଗଲା, ବୈଠକରେ ସମସ୍ତ ବିହଙ୍ଗ କୁଳ ଯୋଗ ଦାନ କଲେ । ସେଠାରେ ସର୍ବସମ୍ମତି କ୍ରମେ ସକାଳୁ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ୧ ଘଣ୍ଟା ହରତାଳ ପାଳନ କରିବେ ବୋଲି ସ୍ଥିର ହେଲା । ବୈଠକରେ ସବୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମତ ରଖିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆ ଗଲା । ନୀରିହ ପକ୍ଷୀ ବଣି କହିଲା – କେଉଁ ସମୟରେ ଏ ହରତାଳ ପାଳନ କରାଯିବ ତାହା ମୁଁ କହିବି ।

ସହର ଟିକିଏ ଜନଗହଳି ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ୮.୩୦ ବେଳକୁ ହରତାଳ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ସେହି ସମୟ ସ୍ଥିର ହେଉଣୁ ବିଚକ୍ଷଣ ପାରା କହିଲା, "ତୁମେମାନେ ହରତାଳ କଲେ ତୁମ କଥା ଶୁଣିବ କିଏ ? ଏ ଜନ ସମାଜ, ଏ ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତା କ'ଣ ତୁମ କଥା ବୁଝିପାରିବ ? ନଶୁଣିବା ଓ ନବୁଝିବାର କାରଣ ପ୍ରଥମତଃ ଭାଷାଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ସ୍ୱାର୍ଥଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଭଗବାନଙ୍କର ଏହି ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟିରେ ଯଦି କିଏ ସବୁଠାରୁ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଓ ଅବିବେକୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ, ସେ କ'ଣ ସବୁ କଥା ବୁଝିବ ? ତୁମକୁ ହକ୍ ଦବ ? " ସେହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କ କାନରେ ପଡ଼ିଲା ।

ପୁନଶ୍ଚ ଗୋଟିଏ ଗଛ ଡ଼ାଳରେ ଉଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଏକ ଡ଼ାଳରେ ବସି ବଗ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା – "ତମେ ଏତେ ଜୋର ଦେଇ କିପରି କହିପାରୁଛ ଯେ ସେମାନେ ଆମ କଥା ବୁଝିବେନି ବୋଲି ? ସେମାନେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ବୁଝୁଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନର ଉପାୟ ଖୋଜି କାଢ଼ିପାରୁଛନ୍ତି । ଆମ କଥା ବୁଝିବେନି କାହିଁକି ? ଏ ଯେଉଁ ବିକ୍ଷୋଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଏହା ଆମ ସ୍ୱାର୍ଥପାଇଁ ଯେତେ ଦୂର ଦରକାରୀ , ସବୁକିଛି ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଅଜଣା ପ୍ରାୟ ହେଉଥିବା ଏ ମଣିଷ ସମାଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେତେ ଦୂର ଆବଶ୍ୟକ । ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ କୁରାଢ଼ି ମାରୁଥିବା ଏ ମଣିଷ ସମାଜକୁ ଚେତେଇ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଏ ପରିବେଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଦରକାରୀ ।"

ଏତକ କହନ୍ତେ ଶୁଆ କହିଲା- ମତେ କିଛି କହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁ । ତେବେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରୁଛି, ଯେହେତୁ ଏ ସହରରେ ଏତେ ବିଶାଳ ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ,ରାସ୍ତା ଓସାର ନ ହେଲେ ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଯାତାୟାତ କରିବେ କିପରି ? ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଏହା ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଏହା ଶୁଣି ଗଛ ଡ଼ାଳରେ ବସିଥିବା ବାଇ ଚଢ଼େଇ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବଣି, ଘରଚଟିଆ, ବଗ, ଶୁଆ, କାଉ, କୋଇଲି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶାବକମାନେ ଏକ ସ୍ୱରରେ କହି ଉଠିଲେ- "ଆମ ଦେଶରେ ତ ଅନେକ ଦକ୍ଷ ଇଞ୍ଜିନିୟର ମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନେ କି ନିଜର ଜ୍ଞାନ ଓ ଉନ୍ନତ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ବଳରେ ଗଛ ନ କାଟି ରାସ୍ତା ତିଆରି କରିପାରିବେ । ଏଇଟା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ବଡ଼ କଥା ନୁହଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ କୋଠାଘର ଓ କଂକ୍ରିଟ୍ ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା କାହାର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ । ଏବଂ ପରିବେଶର ଭାରସାମ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବଜାୟ ରହିବ ।"

ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ବୃକ୍ଷ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ, "ବୃକ୍ଷ ହିଁ ଜୀବନ" ଏହା ବିଷୟରେ ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବଗତ । ବୃକ୍ଷ ବିଭିନ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବିଭିନ୍ନ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, କୀଟପତଙ୍ଗମାନଙ୍କ ବାସଗୃହ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷ କାଟିଦେବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଅନେକ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କର ଜୀବନଧାରଣର ମାନକୁ ଦୁର୍ବିସହ କରି ଦଉଛୁ । ଏହା ସହ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଏବେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ବହୁଳ ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶ ଚୀନ ଏବେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ଘେରରେ ରହିଛି । ଆମ ଦେଶ ଭାରତ ମଧ୍ୟ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛି । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏମିତି ଏକ ଦିନ ଆସିବ ଯେଉଁ ଦିନ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଅମ୍ଳଜାନ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ କମିଯିବ । ଅତ୍ୟଧିକ ଯାନବାହନର ବ୍ୟବହାର ଓ ବୃକ୍ଷ ଛେଦନ ଯୋଗୁଁ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ପହଞ୍ଚିଛୁ । ଏହି ମାତ୍ରାରେ ଯଦି ଗଛକଟା ଚାଲେ ତେବେ ଆମ ବିଶ୍ୱକୁ ଧ୍ୱଂସ ହେବାରୁ କେହି ରୋକି ପାରିବେନାହିଁ । ଆମ ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିଏ ଗଛ କାଟିଲେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଏକ ଗଛ ରୋପଣ କରିବା ଏକ ସ୍ଲୋଗାନ୍ ରୂପେକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏଣୁ ଆମକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ "ଗଛ ଗୋଟିଏ କୁ ଜୀବନ କୋଟିଏ" ।

ରୁଦ୍ରନାରାୟଣ ମଲିକ
ମେଟାଲର୍ଜି, ୨ୟ ବର୍ଷ

ମାଆର ଭଲପାଇବା

ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲା ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ତାର ମାଆ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ସେତେବେଳେ ତା ମାଆ ରୋଷେଇ କରୁଥିଲେ । ସେ ପିଲାଟି ରୋଷେଇ ଘରେ ଏକ କାଗଜ ପୃଷ୍ଠାଟି ଧରି ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ତାର ମାଆ ରୋଷେଇ ସାରି ସେ କାଗଜଟିକୁ ଦେଖିଲେ ।

ସେଥିରେ ଲେଖିଥିଲା:

> "ଘାସ କାଟିଲେ
> ଦିନକୁ ୫ଟଙ୍କା,
> ଘର ସଫା କଲେ
> ସପ୍ତାହକୁ ୨୦ଟଙ୍କା,
> ବଜାରରୁ ଖେଳଣା କିଣିକି ଆଣିଲେ
> ୧୫ଟଙ୍କା ।"

ତାପରେ ତା ମାଆ ତାକୁ ଚାହିଁଲେ ଓ ଦେଖିଲେ ଘରର ଗୋଟିଏ କଣରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ।

ତାପରେ ତାର ମାଆ ଏକ କାଗଜ ଆଣିଲେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାପରେ ତାର ପୁଅ ସେ ଲେଖାକୁ ପଢ଼ିଲା । ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା "ମୁଁ ତତେ ୯ମାସ ଗର୍ଭରେ ଧରିଲି, ତା'ର ପାଉଣା କେତେ ? ଯେତେବେଳେ ତୋର ଦେହ ଖରାପ ହୁଏ ରାତି ରାତି ଅନିଦ୍ରା ହବାର ପାଉଣା କେତେ ? ତୋ ପାଇଁକା ଭଲ ଖେଳଣା, ଡ୍ରେସ୍ ଆଣିବାକୁ ତୋ ବାବାଙ୍କ ସହ ଝଗଡ଼ା କରିବାର ପାଉଣା କେତେ ?"

ଲେଖାଟି ପଢ଼ିସାରି ପିଲାଟି ତା'ର ମାଆକୁ ଚାହିଁଲା ଓ କହିଲା, "ମାଆ ଠୁଁ ବଡ଼ ଏଇ ଦୁନିଆରେ କେହିନାହିଁ । ମାଆକୁ କେହି କେବେ ପଇସାରେ କି କୌଣସି ଜିନିଷରେ କିଣି ପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କାହା ସହ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମାଆ ହିଁ ଅମୃତ, ମାଆ ହିଁ ସର୍ବତ୍ର, ମାଆ ହିଁ ଦୁନିଆରେ ସବୁଠୁଁ ବଡ଼ ଓ ସବୁଠୁଁ ଧନୀ । ମାଆର ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପିଲା ସବୁ କାମରେ ଜିତି ଆସିପାରିବ ।"

With Best Compliments From :

Since 1963

Highest Quality Educational Books

KALYANI PUBLISHERS

(Text Books for All)

&

Choice of the Century

USHA BOOKS

(Guides & Sample Papers)

Gopabandhu Lane, Behind Govt. Bus Stand, Badambadi, Cuttack - 753012
Ph.: 0671 - 2311391 / 92, E-mail : kalyaniorissa@yahoo.com

H.O.: Ludhiana, A.O.: New Delhi

ମୋହଭଙ୍ଗ

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପାତ୍ର
ଅଧ୍ୟାପକ, ମେକାନିକାଲ୍

ସବୁ ଶିକ୍ଷା
ସବୁ ଦୀକ୍ଷା
ସବୁ ଜ୍ଞାନ
ସବୁ ଉପଦେଶ
ସବୁ ତ ସରିଛି
ଅଛୁ ଖାଲି ତୁ
ମନ୍ଦ ସବୁ ସହିଯାଇ
ତୁ ହିଁ ସାଜିଛୁ
ତୋଅରି ଆଶ୍ରୟଦାତା
ଛାଇ ସହିତ ଛାଇ ହୋଇ
ଲୁଚି ବସିଛୁ ତୁ ।

ଆଉ କେତେଦିନ
ଏମିତି ମୁହଁ ଘାକି ପଡ଼ିଥିବୁ
ଦେଖିପାରୁନୁ ତୋ ବିନା
ସମାଜର ଏ କି ଅବସ୍ଥା ।

ଆଖି ବନ୍ଦ
କାନ ବନ୍ଦ
ପାଟି ବନ୍ଦ କରି
ତିନି ମାଙ୍କଡ଼ ବସି ରହିଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ କଣ ଲାଭ ଯେ
ତୁ କଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁ ?

ତୁ କଣ ବୁଝିପାରୁନୁ
ସୁନା ମୁହୂର୍ତ୍ତଟିଏ
କିନ୍ତୁ
ମାଟି ହିଁ ଜୀବନ ।

କିଏ ତତେ ଛାଇ ଦବ
କିଏ ଦବ ଆଶ୍ୱାସନା
ଅନ୍ତର ଜଳୁଛି
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଜଳୁଛି
ସେହି ନିଆଁର ତେଜିୟାନ୍ ଶିଖାରେ
ତୁ ଜଳିଯିବୁ ଯେ ।

କିଏ ତତେ ସାହା ହବ
ତୋ ରାଜପରିଷଦ, ମନ୍ତ୍ରୀ,
ସଖା ସହୋଦର,
ପ୍ରିୟଜନ ନା
ମନ୍ଦିର ଭିତର ଈଶ୍ୱର ?

ସମସ୍ତେ ଏଠି ଆଶାବାଦୀ
ଆଶା ଧନ ପାଇଁ
କ୍ଷମତା ପାଇଁ
ସିଂହାସନ ପାଇଁ
ଆଶା ଉତ୍ତରପୁରୁଷ ପାଇଁ ।

ସମସ୍ତ ଆଶା ଅଭିପ୍ରାୟ
ସମର୍ପଣ ତୋ ପାଖରେ
ମୋହ ଭଙ୍ଗ କରି
ଫେରି ଆସ
ଆହାଃ ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ
ଏବେ ତ କୀର୍ତ୍ତି ରଚିବାର ବେଳ ।

ସବୁ ଭୋକ
ସବୁ କାନ୍ଦ
ସବୁ କୋହ ଓ ପରିତାପକୁ
ଏକତ୍ରିତ କରି
ଫୁଲ ଫୁଟାଇବାକୁ ହବ
ସେହି ଫୁଲ ମାଳ ପିନ୍ଧି
ତତେ ଜୀଇଁବାକୁ ହବ ।

ଆଉ କେତେ ଦିନ
ସଜନା ଗଛର ଛାଇକୁ
ଆଶ୍ରୟ କରି ବସିଥିବୁ
ସଞ୍ଜ ନଇଁ ନଇଁ ଆସୁଛି
ମାଡ଼ି ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ଛାଇ
ସେ ଛାଇ ଭିତରେ
ତୋ ଛାଇ ହଜିଗଲେ
ତୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଇଯିବୁ ଯେ ।।

ହଁ ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି

ଦୁର୍ଗା ଶଙ୍କର ପଣ୍ଡା
ଅଧ୍ୟାପକ, ମେକାନିକାଲ୍

ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି
ଯିଏ ମାଟି ଘରେ ବସେ
ଅଜା, ଆଈ, ଜେଜେମା, ଜେଜେବାପା
ବାପା ବୋଉଙ୍କ ଠାରୁ ପରୀରାଇଜ,
ଅସୁର ଅସୁରୁଣୀ, ରାଜକୁମାର
ଗପ ଶୁଣିଛେ
ତଳେ ବସି ଖାଇଛେ
ଗିନା କିମ୍ୱା ପ୍ଲେଟ୍‌ରେ ଚା ପିଇଛେ ।

ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି
ଯିଏ ଗାଁ ଦାଣ୍ଡରେ
ପରମ୍ପରା ଗତ ଖେଳ,
କବାଡ଼ି, ନଟୁ, ଟୁଙ୍ଗି ପିଲି,
ବୋହୁ ଚୋରି, କିତିକିତି,
ବାସ୍କେଟ ବଲ, ଦାହିକି ମାଙ୍କଡ଼,
କଉଡ଼ି ଭଳି ଅନେକ ଖେଳ ଖେଳିଛେ ।
ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି
ଯୋଉମାନେ ଡ଼ିବି ଆଲୁଅରେ ପାଠ ପଢିଛେ
ଅନେକ ନଭେଲ ବହି,
ଜହ୍ନମାମୁଁ ଭଳି ଅନେକ ଗପ ପଢ଼ିଛେ ।

ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି
ଯିଏ ନିଜର ମନକଥା ଦୂର
ସମ୍ପର୍କ ଲୋକଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ
ଚିଠି ଲେଖିଛେ ।
ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି
ଯିଏ ସ୍ୟାହି ବାଲା କଲମ କି ଦୁଆତରୁ
ହାତ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସାର୍ଟ କଳା କରୁଥିଲେ
ଯିଏ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଠାରୁ ମାଡ଼ ଖାଉଥିଲେ
ଆଉ ଘରେ କହିଲେ,
ବାପା ମା ପୁଣି ମାରୁଥିଲେ ।

ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି
ଯିଏ ଦୁଷ୍ଟାମୀ କରୁଥିଲେ
ବଡ଼ ଲୋକ ଦେଖିଲେ
ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଲୁଚି ଯାଉଥିଲେ
ଯିଏ ସାଇକଲଟେ ପାଇଲେ
ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉଡ଼ିଲା ଭଳି ଭାବୁଥିଲେ
ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି
ଯିଏ ସ୍କୁଲରୁ ଆସିବା ପରେ ଖେଳିବା ପାଇଁ
ନ ଖାଇ ଦୌଡ଼ି ପଳାଉଥିଲେ
ଯାହାକୁ ମା ଠାରୁ ଜଳଖିଆ ହିସାବରେ
ମୁଢ଼ି କିମ୍ବା ଚୁଡ଼ା ମିଳୁଥିଲା
ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି
ଯିଏ ଛୁଟି ଦିନରେ କାଂଜି ଖୁଦ ସହ
ସୋରିଷ ବୋଳା ଶୁଖୁଆ ଖାଇ ବହୁତ ଖୁସି
ହେଉଥିଲେ ।

ସତରେ କେତେ ଭଲ ଥିଲା ଆମ ପିଢ଼ି
ଆଉ ଆମମାନଙ୍କ ପରିବାର ଆଉ ପରିବେଶ
ହଁ ଆମେ ସେଇ ଶେଷ ପିଢ଼ି ।

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ଦାସ
ଡେମୋନଷ୍ଟ୍ରେଟର, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍

ଆମ ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ

ଏମିତି ଏକ ଦିନ ଥିଲା
ଯେତେବେଳେ ଘରସବୁ ମାଟି ଓ ଛପର ଥିଲା
ଅଗଣାରେ ଗଛ ଥିଲା
ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆର ଚବିଶ ଘଣ୍ଟା ଖୋଲା ଥିଲା
କେତେ ଲୋକ ଆସୁଥିଲେ
ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆରେ ବସୁଥିଲେ
ସୁଖ, ଦୁଃଖ ହେଉଥିଲେ
ଭାବ ବିନିମୟ କରୁକରୁ
ସକାଳୁ ସଞ୍ଜ ହେଉଥିଲା ।।

ଗଛରେ କାଉ ରାବୁଥିଲା
ଘରକୁ କୁଣିଆ ଆସୁଥିଲେ
କେତେ ଆଦର, ସରାଗ ଥିଲା
କାରଣ ସମ୍ପର୍କ ସବୁ ସତ ଥିଲା
ପାଖରେ କେବଳ ସାଇକେଲଟେ ଥିଲା
ତଥାପି ଯିବା ଆସିବା ଲାଗିଥିଲା ।।

ସମ୍ପର୍କ ସବୁ ଯୋଡୁଥିଲେ
ରାଗ ରୁଷା ସଜାଡୁଥିଲେ
ଘର ହୁଏତ ଛୋଟ ଥିଲା
ପାଖରେ ପଇସା କମ୍ ଥିଲା
ମନରେ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖ ନଥିଲା
କାରଣ ସମ୍ପର୍କ ସତ ଥିଲା ।।

ଏବେ କିନ୍ତୁ ସବୁ ବଦଳି ଯାଇଛି
ହୁଏତ ଆମେ କିଛି ପାଇଛୁ
କିନ୍ତୁ ବହୁତ କିଛି ହଜେଇ ଦେଇଛୁ ।

ଗୋଟେ ସକାଳ ଥିଲା
ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ଥିଲେ
ଏବେ କିନ୍ତୁ ବିନା ହସରେ ସଞ୍ଜ ହୋଇଯାଏ
ମନରେ ସେ ସରାଗ ନାହିଁ, କି ଆବେଗ ନାହିଁ
ଯନ୍ତ୍ର ମାନବ ଭଳି ସବୁ କାମ ଚାଲିଛି
ବାସ୍ତବ ଦୁନିଆରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇ
ହଜେଇ ଦେଇ ।।

ନୂଆ ସମ୍ପର୍କ ସବୁ ଯୋଡୁ ଯୋଡୁ
କେତେ ପୁରୁଣା ସମ୍ପର୍କ ସବୁ ପୋଡ଼ି ଗଲାଣି
ଆମର କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ
ଆମେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛୁ
ନୂଆ ଯୁଗକୁ ନେଇ
କାହିଁକି ନା
ଆମ ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ ।।

ଅଶୋକ କୁମାର ଦାଶ
ଜେ.ଟି.ଏସ୍, ଫିଜିକ୍ସ

ମନଯୋଗୀ

ଶବ୍ଦ ଏଠି ଯୋଡ଼େ ସବୁକିଛି
ଶବ୍ଦ ପୁଣି ଭାଙ୍ଗେ କ୍ଷଣି କରେ
ନିଃଶବ୍ଦରେ ଆଉ କେତେ ଅନୁଭବ
ମନ ତଳେ ବସା ବାନ୍ଧିଯାଏ। ।୧।

ଘରଚଟିଆ ନୁହେଁ ଯେ ସେ
ଏଠୁ ଉଡ଼ି ସେଠି ବସିବ
ନୟାନ୍ତ ହେବ ନୂଆ ଖୋଜିବାରେ
ବାସନା ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ
ରସନା ଗ୍ରହୁଥିବ
ଠା ପରେ ଠା ବଦଳାଇ। ।୨।

ମନଯୋଗୀ ସିଏ
ଗଭୀର ବିଶ୍ୱାସ ପୁଞ୍ଜି
ମନଯୋଗରେ
ଦେହ ଅପେକ୍ଷା ମନକୁ
ବେଶୀ ଦେଖେ ଶୁଣେ ପରଖେ
ଧିରେ ଧିରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯାଏ । ।୩।

ବନ୍ଧନ ବାନ୍ଧିଗଲେ ଥରେ
ଆପେଆପେ ମେଲି ଯାଏ ଦୁଇପତ୍ର
ପ୍ରଗାଢ ପ୍ରତ୍ୟୟ
ମାଟି ଫଟେଇ ମଜବୁତ୍ ହୁଏ
ପ୍ରଲମ୍ବି ଯାଏ ସେ ବୃକ୍ଷ
ଆକାଶ ଉନ୍ମୁଖୀ ସଂକଳ୍ପ ତାର
ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ଖୋଲେ । ।୪।

ସତେଜ ମନ ଶାଗୁଆ ସଂଭାରେ
ହସୁଥାଏ ଧରା
ସଂଜୀବିତ ହୁଏ
ନବ ଆଶା ଉଦ୍ଦୀପନା
ନୂଆ ବ୍ରାହ୍ମ ବେଳାଟେ
ଆଖି ଖୋଲେ ଗାଢ଼ ଲାଲିମାରେ
ଭୂବେଦ ଭୂମିରେ
ପୁଷ୍ପିତ ଫଳିତ ମହକିତ
ପରି ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ମହୋତ୍ସବ ରଚୁଥାଏ। ।୫।

ଦେବଦାସୀ

ମଧୁସ୍ମିତା ଶା
ସିନିୟର ଡେମୋନ୍‌ଷ୍ଟ୍ରେଟର୍, ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ

ସାରା ଜଗତଟା ଶୋଇଗଲାପରେ ଶୁଭେ ତୁମ ବଂଶୀ ସ୍ୱନ
ତୁମ ଭାବନାରେ ପୁଲକିତ ପ୍ରାଣ ଶିହରି ଉଠେ ମୋ ମନ ।

ବଡ ସିଂହାରର ବେଶ ହୋଇ ତୁମେ ବାଟ ରହିଥାଅ ଚାହିଁ
ଲାଜରେ ଲାଜରେ ସରିଯାଏ ସିନା କା' ଆଗେ ପାରେନା କହି ।

କଉସ୍ତୁଭ ମାଳ ଚଉସରି ହୋଇ ତୁମଗଳେ ଲମ୍ବିଥାଏ,
ସରି ସରି ହୋଇ ମଲ୍ଲୀମାଳ ପୁଣି ମୋ' ଗଭାରେ ସାଜୁ ଥାଏ ।

ଆଖିରେ କଜଳ ସିନ୍ଥିରେ ସିନ୍ଦୂର ଗଭାରେ ଛଡା ତୁଳସୀ
ପାଦରେ ଘୁଙ୍ଗୁର ଓଡିଶୀ ଛନ୍ଦରେ ତୁମକୁ କରିବି ଖୁସି ।

ରାଧାରାଣୀ ନୁହେଁ ମୀରାବାଈ ନୁହେଁ ନୁହଁଇ ବି ମୁଁ ତୁଳସୀ
ଗରବ କରୁଛି ତୁମ ଶ୍ରୀ ଛାମୁରେ ସାଜିଛି ମୁଁ ଦେବଦାସୀ ।

ରାଧା ମୀରା କେବେ ପିନ୍ଧି ନପାରିଲେ ତୁମ ନାଆଁରେ ସିନ୍ଦୂର
ହେଲେ ହଉ ପଛେ ରାତିକ ପାଇଁ ତ କରିଛ ମୋତେ ନିଜର ।

ଶ୍ରୀ ଗୀତ ଗୋବିନ୍ଦ ଖଣ୍ଡୁଆ ପାଟରେ ତୁମେ ହୋଇଥିବ ବେଶ
ରଙ୍ଗ ଅଧରରୁ ଝରି ପଡୁଥିବ ଖିଲି ଖିଲି ନାଲି ହସ ।

ଜଗତର ନାଥ ତୁମେ ଜଗନ୍ନାଥ ହେବ ଏକା ନାଥ ମୋର
ଗହଳ ଚହଳ ହଜିଗଲା ପରେ ଦୁହେଁ ହେବା ଏକାକାର ।

ଏତେ ବଡ ଭାଗ୍ୟ ଏତେ ବଡ ଯୋଗ ଜୀବନେ ଆସିବ ସତେ
ଶ୍ରୀ ଭୁଜ ବଢେଇ କୋଳେ ତୋଳି ନେଇ କରିବ ନିଜର ମୋତେ ।

ଯିଏ ଯାହା ମୋତେ କହିଲେ ବା କହୁ ମୋର କିବା ଯାଏ ଆସେ
ଏ ମନ ବନରେ ତୁମ ଭାବନାରେ ପ୍ରୀତିଫୁଲ ଫୁଟି ବାସେ ।

ଅନ୍ତଃକରଣରେ ପୂଣ୍ୟ ଅରଜନେ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବି ମୁହିଁ
ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗ ପରଶ ପାଇବି ସତରେ ଏତେ ବଡ ଭାଗ୍ୟ ନାହିଁ ।

ନାଟ ମଣ୍ଡପର ଚିତ୍ରନଟୀ ମୁଁ ନାମମୋର ଦେବଦାସୀ
ତୁମରି ଅଙ୍ଗରେ ଲୀନ ହେବା ପାଇଁ ସେଇ ମୋ' ସରସ ଖୁସି ।

ରାତି ପାହିଯାଏ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ସ୍ୱପ୍ନ ରହିଯାଏ ବାକି
ସତ ହେବ କେବେ ଅମୃତ ସପନ ତୁଳସୀ ରହିବ ସାକ୍ଷୀ ।

ପଦୁଅଁ ପାଖୁଡା ତୁଳସୀ ଦୟଣା ଶେଯରେ ପଡିବ ଝରି
ଆସିବ ଭାବିଛି ଜୀବନେ ନିଶ୍ଚିତ ରାତି ରାତି ଦିଏ ସାରି ।

ଚିନ୍ମୟୀ ସାମଲ
ଡେମୋନ୍ଷ୍ଟ୍ରେଟର୍, ସିଭିଲ୍

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଜଗନ୍ନାଥ

ହେ କଳିକାଳ କାହିଁକି ଏତେ ତୋ ବଡ଼ିମା
ପ୍ରଭୂ ନାମ ଆଗେ ଅଟୁ ତୁ ଦୁର୍ବଳ
ଏ କଥା ବି ତୁହି ଜାଣୁନା ।୧ ।

ସାବଧାନ ହୋଇ ଶୁଣ ମୋର ବାଣୀ
ସୀମା ତୋର ଆଉ ଲଙ୍ଘନା
ପ୍ରଭୂଙ୍କୁ ଆଉ ତୁ ବିବଶ କରନା
ଭାଙ୍ଗିଦେବେ ତୋର ଗାରିମା ।୨ ।

ସମୟକୁ ଚାହିଁ ଦାରୁରୂପ ହୋଇ
ବସିଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ମଉନ
ସବୁଦେଖି ଶୁଣି ମଉନେ ଅଛନ୍ତି
ସମୟକୁ ଦେଇ ସନମାନ ।୩ ।

ଯୁଗରୀତି ଏହି ଏକ କଳିକାଳ
ସବୁ ଅଧର୍ମର ଆଧାର
କାମ କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମଦମସ୍ ଯହିଁ
ସର୍ବେ ହେଲେ ତତ୍‌ପର ।୪ ।

ଧର୍ମ ଏକପାଦ ଧରିଛି ଧରିତ୍ରୀ
ଧର୍ମେ ଚାଲିଛି ଏ ସଂସାର
ଅଧର୍ମ ସକାଳ ମିଳି ଏକ ମେଳ
ନକରି ପାରନ୍ତି ଟଳମଳ ।୫ ।

ଚେତି ଯାଅ ତୁହି ଦମ୍ଭ ଗର୍ବ ତୋର
ରହିନାହିଁ ଏଠି କାହାର
କଳି ସମରାଟ ନାମ ଡାକ ତୋର
ଚାଲିଯିବ କେତେ ଝଅଟ ।୬ ।

ନୀଳାଚଳସାଇ କଳ୍‌କୀ ରୂପ ହୋଇ
ସାରି ଦେବ ତୋର ପାଠ
ହୁଅ ସାବଧାନ ମନେ ଥରେ ଘେନ
ନହୁଅ ଆଉ ତୁ ଅଝଟ ।୭ ।

ପ୍ରଭୂପାଦେ ତୁହିଁ ଶରଣ ପଶରେ
ନକରିବେ ତୋତେ ଦଣ୍ଡିତ
ଉଦଣ୍ଡ ନ ହୋଇ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ବାରେ
ରଖିବେ ତୋତେ ଜଗନ୍ନାଥ ।୮ ।

ମାନସ ପାଇକରାୟ
ଡେମୋନ୍ଷ୍ଟ୍ରେଟର୍, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍

ଆମ ସ୍ୱାଧୀନତା

ବିଶ୍ୱଦରବାରରେ ଆଜି ଶୁଭେ
ସ୍ୱାଧୀନତାର ଜୟ ଜୟ କାର
ମହାପୁରୁଷର ଜୟ ଜୟ କାର
ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ଜୟ ଜୟ କାର
ଆମ ଗର୍ବ ଆମ ସ୍ୱାଧୀନତା
ଆମ ଗର୍ବ ଆମ ଗଣତନ୍ତ୍ର
ଆମ ଗର୍ବ ଆମ ଧର୍ମ ଆମ ସଂସ୍କୃତି
ଆମ ଦେଶ, ଆମ ଏକତା ।

କିନ୍ତୁ ଆଜି ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ
ଜୟ ଧ୍ୱନି ଶିଥିଳ ପଡିଲାଣି
ମହାପୁରୁଷର ଦର୍ପ ଭାଙ୍ଗିଗଲାଣି
ଦୁର୍ନୀତି ଓ ଅପରାଧର ବୋଝତଳେ
ଆମ ଦେଶ ନଇଁଗଲାଣି
ସବୁ ଗର୍ବ, ସବୁ ଦର୍ପ ଭାଙ୍ଗିଗଲାଣି
ସ୍ୱାଧୀନତାର କନା ଉଡୁଛି ସିନା
କର୍ପୂର ଉଡିଗଲାଣି ।

ପ୍ରଦୋଷ ମହାନ୍ତି
ଡେମୋନ୍‌ଷ୍ଟ୍ରେଟର୍, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍

ସ୍ୱାଧୀନତା

ସ୍ୱାଧୀନତା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଗୁଣ୍ଡାଗର୍ଦ୍ଦି
ସ୍ୱାଧୀନତା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଚୋରି ଡକାୟତି
ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନିତ କରି
ନିୟମ କାନୁନ୍‌କୁ ଉଲଙ୍ଘନ କରି
ଜୀବନଯାପନ କରିବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ
ସ୍ୱାଧୀନତା ।

ଧର୍ମନାମେ ହରତାଳ ହଣାହଣି, ମରାମରି
କ୍ଷମତା ପାଇଁ ରାଜନୀତି, ଗୋଷ୍ଠୀକନ୍ଦଳ
ଗୋଡ ଟାଣିବାଟା ନୁହେଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ।

ନିଜେ ବଞ୍ଚ ଅନ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚାଅ
ଶୃଙ୍ଖଳିତ ହୁଅ, ଅନ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ
ଜାତିପ୍ରେମୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପ୍ରେମୀ ହୁଅ
ସମାଜ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ
ସହାୟକ ହୁଅ
ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା
ଅନ୍ୟର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ପାଇଁ ବଞ୍ଚ
ତାହେଲେ ସିନା ତମ ମଣିଷପଣିଆ ଝଲସିବ
ତା ବିନା କଣ ଯେ ଏ ସ୍ୱାଧୀନତା ?

ସନ୍ଦିପ କୁମାର ଦୀକ୍ଷିତ୍
ଜୁନିୟର ମେକାନିକ୍

ସ୍ମୃତି

ସ୍ମୃତି ମୋର ପିଲାଦିନ
ଅଭୁଲା ଅତୀତଟିଏ ।
ସୁଖ, ଦୁଃଖ, ହସ, ଲୁହ
ମିଶା ଗୀତଟିଏ ।
ମନେପଡ଼େ ଆଜି ସେହି ପୁରୁଣା ଦିନ
ବିନା ଦ୍ୱନ୍ଦେ ମିଳୁଥିଲା
ସୁଖ ସରଗର ।
ସେହି ଧୂଳିଖେଳ ମାଟି ବାଲି
ସବୁ ଲାଗୁଥିଲା ଆନନ୍ଦ ।

ଛୋଟଛୋଟ କଥା ପାଇଁ
ହେଲେ ସଂଘର୍ଷ
ସେଥିରେ ଥିଲା ପ୍ରେମ ସୁଖ, ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ମନେ ପଡ଼େ ସେହି ଅତୀତ
ସ୍ମୃତି ମୋର ପିଲାଦିନ ।
ଅଭୁଲା ଅତୀତ
ଅଦିନିଆ ଝଡ଼ କଲା ଥରହର
ବଦଳାଇ ଦେଲା ଜୀବନର ମୋଡ଼
ସବୁଥାଇ ଆଜି ଲାଗେ ଏକା ଏକା ।
ମନେପଡ଼େ ଯେବେ ପିଲାଦିନ କଥା
ଶୁଣିଥିଲି ସମୟ କାହା ପାଇଁ ରହେନା
ପଛକୁ ଫେରି କେବେ ଚାହେଁନା
ସେହି ସମୟ ହାତରେ ଆମେ ଖେଳଣା ।
ସମୟ ସୁଅରେ ବଦଳି ଯାଏ ଆମ ଦୁନିଆ
ସ୍ମୃତି ମୋର ପିଲାଦିନ ଅଭୁଲା ଅତୀତ ।

ପାଶୋରି ମଣିଷ ଧର୍ମ

ରବିନ୍ଦ୍ର କୁମାର ରାଉତରାୟ
ଜୁନିୟର ଟେକ୍ନିସିଆନ

ମଣିଷ ମାରିଲେ ଶବ ହେଲା ବୋଲି
ଘରୁ କରନ୍ତି ବାହାର
ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଶବ ଆଣି ନିଜ ଘରେ ରାନ୍ଧି
କରନ୍ତି ତା'ର ଆହାର ।

ପାପ ଅତ୍ୟାଚାର ଯେତେ କରିବାର
ତହିଁକି ଶୋଚନା ନାହିଁ
ତୀର୍ଥ ଜଳେ ଯାଇ ସ୍ନାନ କରିଲେ ସବୁ
ପାପ ହୋଇଯାଏ ଧୋଇ ।

ନିଜ ପିତାମାତା ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ
ସେବାରେ ହେଳା କରନ୍ତି
ମରିଗଲା ପରେ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ
ନାନା କର୍ମ କରିଥାନ୍ତି ।

ତିଥି ବାର ବାଛି ଆମିଷ ଭୋଜିଲେ
ନ ଲାଗଇ କିଛି ଦୋଷ
ଏପରି ବିଚାର କରିଣ ମଣିଷ
ନିଜକୁ ମଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।

ମଣିଷ ଶବକୁ ଛୁଇଁ ଦେଲେ
ନର ହୋଇଯାଏ ଅପବିତ୍ର
ଅନ୍ୟ ଶବ ମାଂସ ରାନ୍ଧିକରି ଖାଏ
ଏ ବିଚାର ବଡ ବିଚିତ୍ର ।

ଅସ୍ଥି ତିନି ଖଣ୍ଡ ନେଇ ନଦୀ ଜଳରେ
କରିଥାନ୍ତି ବିସର୍ଜନ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଡକାଇ ନାନା ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଇ
ଦିଅନ୍ତି ଗଙ୍ଗା ଭୋଜନ ।

ସ୍ୱାର୍ଥବାଦୀ ନର ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ କରେ
ନାନା ମନ୍ଦ କର୍ମ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରଣୀ ଦୁଃଖ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ
ପାଶୋରୀ ମଣିଷ ଧର୍ମ ।

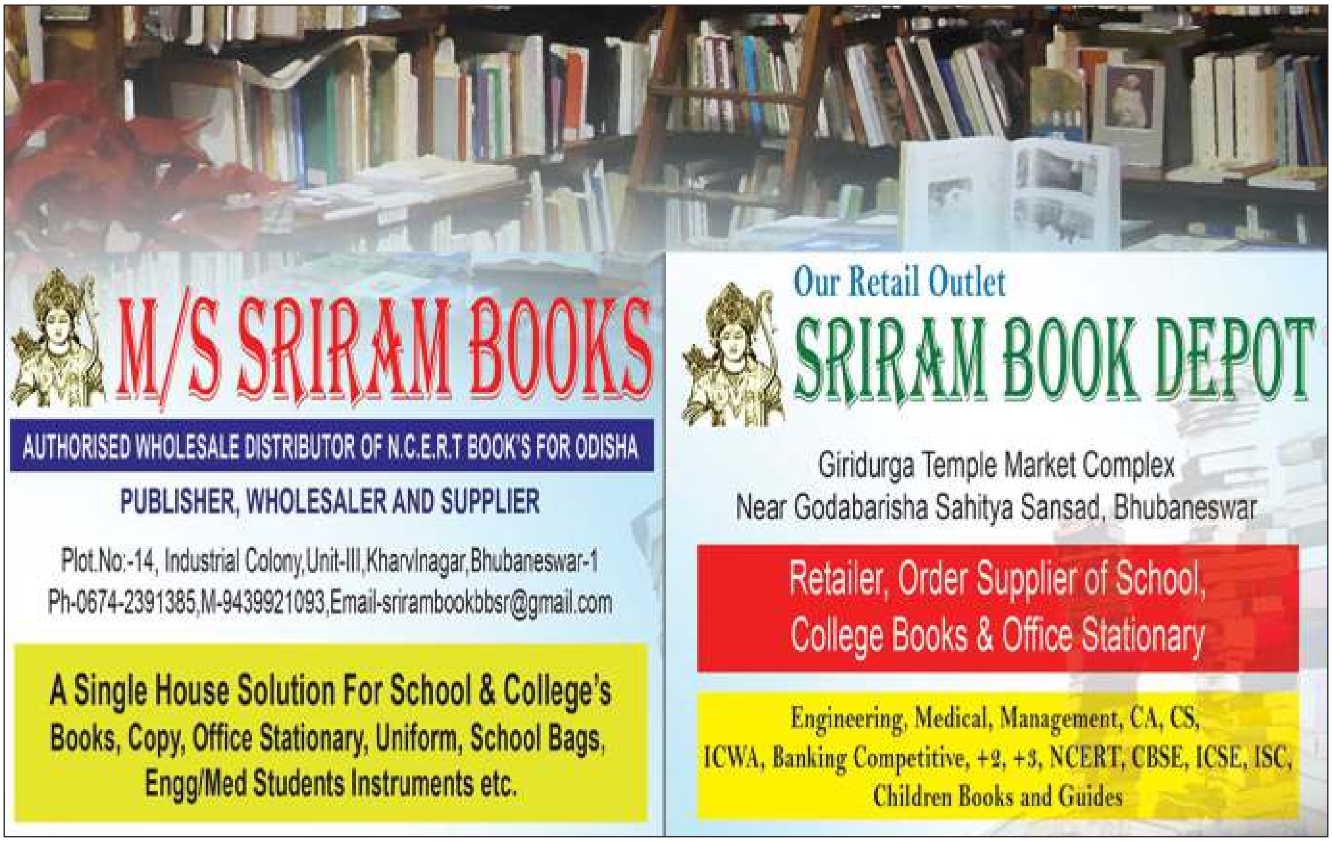

ନୀଳମଣି ସାହୁ
ଆଟେଣ୍ଡାଣ୍ଟ୍

ତୁମ ବିନା

ହୃଦୟ କାନ୍ଥରେ ଲେଖିଥିଲି ନାଁ ତୋର
କେମିତି ଲିଭେଇ ମନକୁ ବୁଝେଇ
ରହିବି ମୁଁ ଚିର ଦିନ ?
ଅଭି ହାତେ ଦେଇ ତୁମ ହାତ
କେମିତି ଦେବି ମୁଁ ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ?
ଯେଉଁ ହାତ ଧରି ବାଟ ଚାଲିବି ଭାବିଥିଲି
ସେହି ହାତ ଆଉ କାହା ହାତେ ଦେଇ
କେମିତି ହସିବି ?
ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ବି କେମିତି ବଞ୍ଚିବି
ହସି ହସି ଜୀବନର ରାସ୍ତା
କେମିତି ଚାଲିବି ?
ଯାହା ପାଖେ ଦିନେ ମୁଁ କରୁଥିଲି ଅଳି
ଯାହା ହାତରେ ଖାଉଥିଲି ଭାତ, ଡ଼ାଲି
ଅନ୍ୟ ହାତେ ଦେଲାପରେ ତାଙ୍କ ହାତ
ସେ ଅଧିକାର ପାଇବିକି ପୁଣି ଫେରି ?

ସବୁ ଅଧିକାର ମୋର   ହୋଇଯିବ ଚୂର୍ଣ୍ଣ
ବାହା ବେଦିରେ ହୋମ ନିଆଁକୁ
ସାକ୍ଷି ରଖି ହେବ ଯେବେ ତୁମ ମିଳନ
ହୋଇଯିବି ମୁଁ ପର
ଅନ୍ୟ କେହି ହୋଇଯିବ ତୁମ ଜୀବନ
ତାପରେ କେମିତି କାଟିବି ମୋ ଦିନ ।
କିଛି ନ ଭାବି କାହିଁକି ମନରେ କରିଲ ଘର
ପ୍ରେମ ରାସ୍ତାରେ ହାତ ଧରି ମୋର
ଆଣିଦେଲ ଏତେ ଦୂର ।
ଏବେ ଯଦି ତମେ ଅଧାବାଟେ ହାତ
ଛାଡ଼ିଦେବ
କାହା ହାତ ଧରି ବାଟ ଚାଲିବି ମୁଁ
ବାକି ଜୀବନ ।

ଗୋଲକ କୁମାର ନାୟକ
ସିନିୟର ଏକ୍‌ଜିକ୍ୟୁଟିଭ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍

ହେ ପ୍ରଭୁ

ଶୟନେ ସପନେ ଜାଗରଣେ ପ୍ରଭୁ
ନିତ୍ୟ ମୋ ମନରେ ଥାଅ
ବାକ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହି ଅନୁକୂଳେ
ସୁଧା ବାରି ଢ଼ାଳୁଥାଅ ॥

ସଦାକାଳେ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ କୃପାସିନ୍ଧୁ
ଆଶ୍ରିତ ଜନର ଆଶ୍ରୟ
ତୁମରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ତୁମରି ଆଶିଷେ
ସବୁ ହୁଏ ଶୁଭମୟ ॥

ମୋର ମନୋବାଞ୍ଛା ଅଟେ ତୁମ ଇଚ୍ଛା
ବିଚାରୁଛି ମୋ ସୁମନ
ତୁମେ ମୋ ମାନସେ ରହିଣ ହରଷେ
ଢ଼ାଳିଦିଅ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ॥

ତୁମ କୃପାଯୋଗ ଅଟେ ମୋ ସୌଭାଗ୍ୟ
ତୁମ ଆଗେ କରେ ପ୍ରଣତୀ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋହର ଘେନ ହେ ଈଶ୍ୱର
ଜୀବ ଯାଉ ଗାଇ ତୁମ ନାମ ନିତି ॥

ତିନୋଟି କବିତା

ଆକାଂକ୍ଷ୍ୟା ମହାନ୍ତି
ସିଭିଲ୍, ୧ମ ବର୍ଷ

ଜନ୍ମ

ମୋର ଜନ୍ମ ଅନ୍ଧାରରେ
ଚାରିକାନ୍ଥ ଆବଦ୍ଧରେ
ଶୁନ୍‌ଶାନ୍ କୋଠରୀରେ
ବିଜୁଳି ବେଗରେ
ବହୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ
ହାହାକାର ଚିତ୍କାରରେ
କ୍ରୋଧ ଜାଣି ସଭିଙ୍କ ମୁଖରେ
ସ୍ରଷ୍ଟା ତୁମେ ବୁଝିଲନି ବାରେ
ସୃଷ୍ଟିକଲ ମାତୃକୁଳରେ
ସ୍ରଷ୍ଟ କେବେ ତାହା ବୁଝେନାହିଁ
ଅନାଗତ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ।

ଜୀବନ

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜୀବନ ମୋର
ସବୁବେଳେ ଅଶାନ୍ତ ମୁଖର
ଏଠି ମା ପାଇଁ ସବୁ ହାହାକାର
ଆଶା ମୋର ମରୀଚିକା
ଇଛା ମୋର ମରୁବାଲି ସମ
ଏଠି ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା ନେଇ
ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଏ
ମୁଁ ଚାହେଁ ଟିକିଏ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ
ରଙ୍ଗହୀନ ଜୀବନକୁ ନେଇ
ନିରାଶାର ମରୁବାଲି ଡ଼େଇଁ
ମୁଁ ଖୋଜେ ଟିକିଏ ମମତା
ମୋ ପାଇଁ ହେଉ ପ୍ରତିଟି ପ୍ରାଣରେ
ଅଗ୍ରସର ହୁଏ ସିନା ଖାଲି
ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତାରିତ ହୁଏ
ଏ ପରିବାରର ପ୍ରତାରଣା ପାଇଁ ।

ମୃତ୍ୟୁ

ମୃତ୍ୟୁକୁ ମୁଁ ଖବୁ ଭଲପାଏ
ମୁଁ ଚାହେଁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଆସୁ
ଏ ଅନ୍ଧାର ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତକରୁ
ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଜାତ ହୋଇ ବଞ୍ଚିବାକୁ
ରଙ୍ଗହୀନ ଜୀବନକୁ ନେଇ
ମୁଁ ଚାହେଁନାହିଁ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟକୁ
ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ନେଇ
ହେ ମୃତ୍ୟୁ, ହେ ମୃତ୍ୟୁ
ତମେ ମୋତେ ଡାକିନିଅ
ତୁମର କୋଳକୁ ।

ଜନ୍ମଜୟ ମହାନ୍ତି
ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ, ୧ମ ବର୍ଷ

ପରମ୍ପରା

କଳ୍ପିତ ଏ ପୃଥିବୀର
ଚିରାଚରିତ ପ୍ରଥା ମୁଁ
ଚଳିଆସୁଛି
କୋଉ ଆଦିମ କାଳରୁ
ଭୁଲ ଠିକ୍ ଭଲ ଖରାପ
ବିଚାରରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ
ପସନ୍ଦ ନାପସନ୍ଦର
ପରିସୀମା ବାହାରେ
ସଭିଙ୍କ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ
ଏକ ନିୟମ ମୁଁ।

ଶିକୁଳୀରେ ମୋର ବନ୍ଧା ଜୀବନ
ଆଦର୍ଶ ବଂଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଆଉ ଆତ୍ମ ପରିଚୟ
ବିରୋଧର ଆଧାର
ବକ୍ତୃତାର ବିଷୟ ବସ୍ତୁ
ତଥାପି ସ୍ଥିର ନିଶ୍ଚଳ
ସମସ୍ତେ ମାନି ଆସୁଥିବା
ମାନିବାକୁ ଯାଉଥିବା
ପରମ୍ପରାଟିଏ ମୁଁ।

ପ୍ରେମ ରାଇତା
ମେଟାଲର୍ଜି, ୨ୟ ବର୍ଷ

କ୍ଷଣିକ ଏ ମଣିଷ ଜୀବନ

ବାଲିଘର ଅଟେ, ଏ ସଂସାର
ଆସିବ ଯେବେ ଝଡ ନୀଳ ସାଗର
ମିଛମାୟା ସଂସାରର ସୁଖ ଅଭିଳାଷ
ହବ ଦିନେ ଆତ୍ମାର ବିନାଶ ।।

ମୋହ ମାୟା ଭରା ଏ ଦୁନିଆ ସାରା
ଦୁଇ ଦିନିଆ ଏହି ମେଳା
ମଣିଷ ଜୀବନ ଧୂଳିର ସମାନ
ମାଟିରେ ନିର୍ମାଣ ମାଟିରେ ବିଲୀନ

ରେ ମାନବ ନ କର ଲୋଭ ଅସ୍ଥାୟୀ ଧନ
କର ହେ ଅର୍ପଣ ଅଦୀନ ହୀନ
ହୋଇବ ପ୍ରାଣ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ
ଜଗତେ ଗାଇବ ତାଙ୍କରି ମାନ୍ୟ ।।

ସାରୁପତରେ ପାଣି ଏ ଜୀବନ
ସୁଲ ସୁଲ କେ ଧିରେ ପବନ ମାରୁଛି
ଦୁଲ ଦୁଲ ଏ ପତର ପାଣି ହଲୁଛି
କେତେବେଳେ ପଡିଯିବା ଜାଣି ନ ହେଉଛି ।

ସ୍ମୃତିରେଖା ମହାନ୍ତି
ଇଲେକଟ୍ରିକାଲ୍ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ

ସ୍ମୃତିର ପାଦଚିହ୍ନ

ଆକାଶରେ ଜହ୍ନ ଉଇଁଲେ
ପବନ ବହିଲେ
ଟିକି ଟିକି ପରା ଫୁଲ ମାନେ ହସି ଦେଲେ
ତୋ କଥା ମନେ ପଡେ ;
ଏଠି ଅନ୍ଧାର ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତୋ ପାଦ ଚିହ୍ନ
ସ୍ୱଷ୍ଟ ବାରି ହୋଇ ପଡୁଛି ।
ରାସ୍ତା ଭର୍ତ୍ତି ଆଲୁଅରେ ଏଠି ତୁ ଯେମିତି
ହଜି ଯାଇଛୁ ମୋ ସାମ୍ନାରୁ ।
ତୋ ଶବ୍ଦର ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ
ତୁ ଯେମିତି ପ୍ରଜାପତିର ଡେଣାରେ
ଲଟକି ଯାଇଛୁ ।
ନଭଶ୍ଚୁମ୍ୱୀ ଆକାଶକୁ ଚାହିଁଲେ ଆକାଶଟା
ଖସି ପଡୁଛି ।
ତୋ ଦେହରେ /ତୋ ଲୁହରେ /ବିଶ୍ୱାସରେ
ଦୀପାଳି ଜଳୁଛି ।
ମୁଁ ଏଠି ଶୁଣୁଛି ସମୁଦ୍ରର କରୁଣ ବିଳାପ
ରାସ୍ତା ଭର୍ତ୍ତି ଝଡର ଝଙ୍କାର,
ବଜ୍ର ବିଜୁଳି ସବୁ ଏଠି ଏକାକାର ହୋଇଛି
ରକ୍ତ ଏଠି ଅନ୍ତଃସତ୍ତ୍ୱା ।
ଉଲଗ୍ନ ପୃଥ୍ୱୀର ସର୍ବାଙ୍ଗରେ
ମୋର ସମସ୍ତ କାମନା ଜଳିଯାଉଛି ।
ସ୍ମୃତିର ବାରୁଦ ଗଦାରୁ ତୋର
ପାଦ ଚିହ୍ନ ଖୋଜିଲା ବେଳକୁ
ପଳ ପଳ ମଶାଣୀର ପାଉଁଶ ମୋ ଦେହ ସାରା
ନେସି ହୋଇ ଯାଉଛି ॥

ରାଇମନ ସ୍ୱାଇଁ
ସିଭିଲ୍ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ

ମୋ ବୋଉ ପରି କିଏ ହେବଲୋ

ମୋ ବୋଉ ପରି କିଏ ହେବଲୋ
ଝୁଣ୍ଟି ପଡିଲେ ମୁଁ ପଣତ କାନିରେ
ଝାଡି ଝୁଡି ମତେ ଦେବଲୋ
ଅବୁଝା ହେଲେ ମୁଁ ବୁଝାଇ ଦେବଲୋ
କେତେ ଉପଦେଶ ଦେଇ
ଅଝଟ ହେଲେ ମୁଁ କୋଳେଇ ନେବଲୋ
ଜମାସେ ରାଗିବ ନାହିଁ
ନ ଖାଇ ଥିଲେ ମୁଁ ବାଟ ଚାହିଁଥିବ
ଖାଇବନି ଗୋଟେ ଦାନା
ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆରେ ସେ ଜଗି ବସିଥିବ
ପେଟେ ଦେଇ ଓଦା କନା
ରୋଗରେ ପଡିଲେ ରାତି ସାରା ବସି
ଆଉଁସୁ ଥିବ ମୋ ଦେହ
ମୋର କଷ୍ଟ ଦେଖି ସହି ପାରେ ନାହିଁ
ଆଖିରୁ ଝରାଏ ଲୁହ
ପାଠ ପଢାକୁ ସେ ଦିଅଇ ଗୁରୁତ୍ୱ
ବୁଝାଇ ମତେ କହଇ
ବିଦ୍ୟା ଅଟଇ ମହା ଧନ ଏକଥା ଭୁଲିବୁ ନାହିଁ
ଜଗତରେ ଯଦି ହୋଇବୁ ବିଖ୍ୟାତ
ମୋ କଥା ମନେ ରଖିଥା
ନିଜ ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଇ ଧନରେ
ହୋଇବୁ ଜଗତ ଜିତା ॥

ଦିବ୍ୟଶକ୍ତି ଲେଙ୍କା
ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ, ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ

ବହିଟି ମୋର ସାଙ୍ଗ

ବହିଟି ମୋର ଅଟେ ନିଜର
ସବୁଠୁ ପ୍ରିୟ ସାଥୀ ,
ଦୁଃଖ ସୁଖରେ ସିଏତ ପୁଣି
ହୁଏ ମୋ ସାଙ୍ଗେ ଭାଗୀ ।
ଏକାକୀ ବେଳେ ବହିଟି ମୋର
ହୋଇଥାଏ ଯେ ସାହା ,
ବହିଟି ମୋର ପାଖରେ ଥିଲେ
ଦେଖାଏ କେତେ ରାହା ।
ନୂଆ ବହିଟି ଦେଖିଲେ ମୁହିଁ
ସବୁଯେ ଭୁଲିଯାଏ,
ଆରମ୍ଭରୁ ତ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରଥମେ ଦେଖିଯାଏ ।
କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି
ମନ ହରଷି ଯାଏ ,
କୋଳି ମଞ୍ଜି ପରି ଅକ୍ଷର ଗୁଡ଼ିକ
ନକଲ ମୁହିଁ କରେ ।

ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ କେତେ ଯେ ଛବି
ମନ ମୋର ମୋହି ନିଏ ,
ଯେତେ ପ୍ରକାର ଭଲ ଜିନିଷ
ପ୍ରଥମେ ଶିଖିଯାଏ ।
ଗପ ବହିଟି ପାଇଲେ ମୁହିଁ
ଶରଧାରେ ଯେ ପଢ଼େ ,
ସାହିତ୍ୟ ବହିର ସୁଆଦ ଆହା
ମୋ ମନ ସଦା ଝୁରେ ।
ସବୁଠୁ ବଳି ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ
ସଂସାରେ କିଛିନାହିଁ ,
ଆଲୋକ ଭରି ଦିଏ ସେ ମନେ
ସାରା ଜୀବନ ପାଇଁ ।

ବିଶାଳ କୁମାର ରାଉତରାୟ
ମେକାନିକାଲ, ୨ୟ ବର୍ଷ

ଦେଖ ହେ ଈଶ୍ୱର

ଦେଖ ହେ ଈଶ୍ୱର
ଧର୍ମ ନାମେ ଚାଲିଅଛି ମିଛ ପ୍ରହସନ !
ତୁମ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ କରି
କ୍ଷତାକ୍ତ କରନ୍ତି ଏମାନେ
ପୁଣି ଢାଳନ୍ତି ପ୍ରଗତି ସ୍ୱାର୍ଥରେ ।୧।
ଦେଖ ହେ ଈଶ୍ୱର
ଗଣତନ୍ତ୍ର ନାମେ ଏଠି ଚାଲେ ଗୁଣ୍ଡାତନ୍ତ୍ର
ସମାଜବାଦ ନାମରେ ନିରୀହ ଶୋଷଣ
ସେବା ଆଜି ସ୍ୱାର୍ଥଦାଣ୍ଡେ ହୁଡ଼ିଛି ତା ପଥ
ସବୁ ଏଠି ଚୁପ ଚାପ୍
ସବୁଆଡେ କୋକୁଆର ଭୟ ।୨।
ଦେଖ ହେ ଈଶ୍ୱର
ସାମ୍ୟବାଦ ଅବାସ୍ତବ ଏଠି
ବାସ୍ତବତା ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ
ଇଛା ଖାଲି ତଣ୍ଟିଚିପା ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱର,
ନ୍ୟାୟ ଏଠି ଦିନର ସପନ ।୩।
ଦେଖ ହେ ଈଶ୍ୱର
ମାଁ ମାଟି ଆଜି ନିର୍ଯାତିତା ନିଷ୍ପେସିତା
ଧରଣି ମାତାର ବକ୍ଷେ ଅଜସ୍ର ଯନ୍ତ୍ରଣା ।୪।
କୁସଂସ୍କାର ସଂସ୍କୃତି ବହେ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ
ଧ୍ୱଜା ଅଧର୍ମ ଦାଣ୍ଡରେ
କେବେ କଞ୍ଚାମାଂସ ଦେହେ ତ
କେବେ ସତେଜ ରକ୍ତରେ .. .. ..
ଦେଖ ହେ ଈଶ୍ୱର ।୫।

ଜ୍ୟୋତି ରଞ୍ଜନ ପ୍ରଧାନ
ମେକାନିକାଲ୍, ୩ୟ ବର୍ଷ

ମୋ ମାଆ

ତୁମରି ଗର୍ଭରୁ ଜନମିଲି
ହେଲି ତୁମ କୋଳେ ବଡ,
ଚାଲି ମୁଁ ଶିଖିଲି ଧରି ତୁମ ହାତ
ଫୁଲ ହେଲି ଥିଲି କଢ଼ ।
ରଥ ଚକ ପରି ସମୟ ଗଡୁଛି
ବଢୁଛି ମାସ ବରଷ,
ମା' ମୋର ଏବେ ମୋ ପାଖରେ ବସି
କହୁଛି ଗଣିତ କଷ ।
ବିପଦରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ମା' ମୋର ଦିଏ
ସାହାଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ,
ଶୟନେ ସପନେ ଆଦର୍ଶ ତାହାର
ପାଳନ ମୁଁ କରୁଥାଇ ।
ଛୋଟ ପିଲା ଠାରେ ଥାଏ
ଅସୀମ ପ୍ରତିଭା,
ମା' ଯୋଗୁଁ ଶିଶୁ ହୁଏ
ସମାଜରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭା ।

ଛୋଟ ଶିଶୁ ହୋଇ ପାରେ
ଏ ଦେଶର ଗର୍ବ,
ଗୁରୁ ବାପା ମା'ଙ୍କ ଆଶିଷେ
ଆଣେ ସେ ଗୌରବ ।
ଚକ ଚକ ମଲାଟ ନୁହେଁ
ଭଲ ବହିର ପ୍ରତୀକ,
ଉଇ ଖିଆ ବହି ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ
ଗୀତା ଭାଗବତ ।
ମିଛଭରା ଏ ସଂସାରେ ମା' ମୋର
ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟ
ଯା' ପାଇଁ ମୋ ଜୀବନଟି
ସଦା ସମର୍ପିତ ।
ଆହେ ଜଗନ୍ନଥ ଶେଷ ନିବେଦନ
ପ୍ରଭୁ ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର
ମୋ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦେଇ
ମୋ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ କର ।

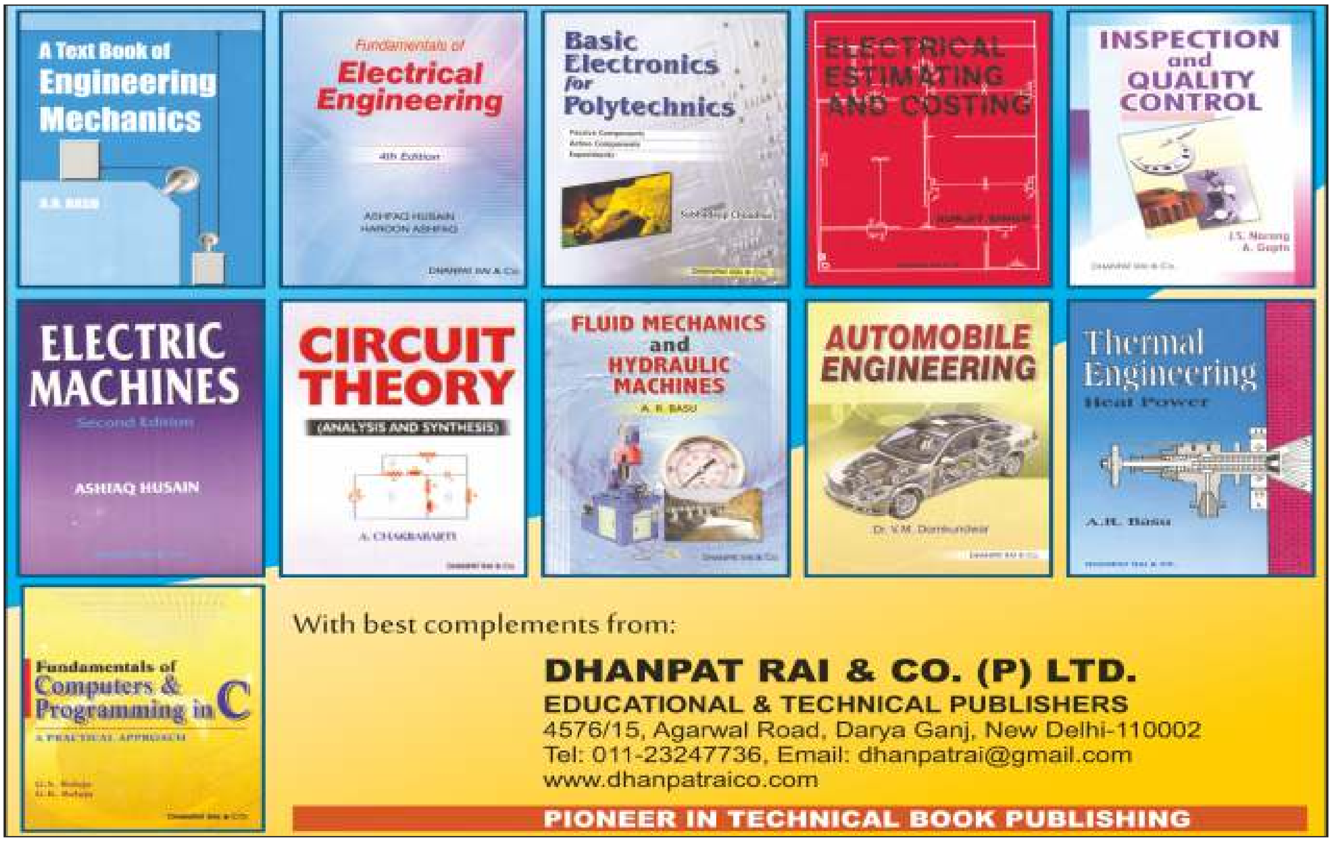

Oxford University Press is a department of the University of Oxford. It furthers the University's objective of excellence in research, scholarship, and education by publishing worldwide.

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

We publish a wide range of textbooks in
Engineering | Management | Hospitality & Tourism | Science | Commerce | Exam Prep

New Releases and Bestsellers

Oxford Achiever

Oxford Achiever is a web-based English learning and assessment system developed with the aim to building students' language skills and enhancing employability along an individualized, self-paced learning path.

» Designed for mixed classroom
» 6 interconnected skills of English language - Listening, Speaking, Reading, Writing, Grammar, and Vocabulary
» 36 progressive levels
» Personalized learning path
» Flexible framework
» Immediate remediation
» Finely graded exercises

Diagnostic Test → Practice Exercises → Level Promotions → Progress Charts → Learning Profile

Dilip Pradhan | dilip.pradhan@oup.com | +91 9853345717
https://india.oup.com/ | hemarketing.in@oup.com

Our 1st Year Students

Mechanical

Metallurgy

Comp. Sc.

Our 1st Year Students

Civil

Electrical

Electronics & Telecommunication

Dr. Binodini Tripathy
Lecturer,
Electronics & Telecommunication

NANOTECHNOLOGY IN MEDICINE

Nanotechnology is a very diverse and disruptive field of science and technology, with a potential to change the world as we know it today. Nanotechnology deals with the study of controlling and manipulating matter on an atomic, molecular and super molecular scale. It focuses on dealing with extremely small structures, having size of 0.1 to 100nm or smaller in at least one dimension. The prefix 'nano' is a Greek word which means "dwarf". The simplest meaning of nano is very small or miniature size. This refers the involvement of Nano Technology work from reducing the size of large structures to smallest structure. However the materials involved in Nanotechnology should display different properties such as electrical conductance, chemical reactivity, magnetism, optical effects and physical strength from bulk materials as a result of their small size.

Advancement in the field of Nano-technology produces a broad range of applications and creation of various types of nano materials and nano devices. The application of Nano-technology to the field of medicines and some other medical applications has revolutionized the twentieth century and offers some exciting possibilities. Nanotechnology in medicine involves applications of nano particles currently under development. This article mainly focuses on medical applications briefly.

BACKGROUND

The concepts of Nanotechnology were first discussed on 29th December, 1959, by renowned physicist Richard Feynman. He gave a radical lecturer at an American Physical Society meeting at Caltech titled " There is a plenty of Room at the bottom". Feynman suggested that it should be possible to make machines at a nano-scale that "arrange the atoms, the way we want", and do chemical synthesis by mechanical manipulation. This lecturer was the birth of the idea and study of Nanotechnology.

The term "Nanotechnology " was first used by Norio Taniguchi in 1974, though it was not widely known. In 1986, K. Eric Drexler used the term 'Nanotechnology' in his book ' Engines of Creation : The coming Era of Nanotechnology'. Then the different researchers tried to develop the field in different areas and owned Nobel Prizes. Currently several university and industrial research groups are developing medical applications using Nanotechnology.

Nano medicine is the monitoring, repair, construction and control of human biological systems at the molecular level using engineered nano devices and nano structures. As macroscopic machines were first hypothesized by Richard Feynman in 1959, K. Eric Drexler described many applications of these machines in Engines of Creation. Albert R. Hibbs- a noted mathematician was provided an idea on Nanotechnology in medicine. According to Feynman, Hibbs originally suggested to him the idea of a medical used for Feynman's theoretical micro machines.

"A friend of mine(Albert R. Hibbs) suggests a very interesting possibility for relatively small machines. He says that it would be interesting in surgery if you could swallow the surgeon. You put the mechanical surgeon inside the blood vessel and it goes into the heart and "looks" around. It finds out which valve is the faulty one and takes a little knife and slices it out. Other small machines might be permanently incorporated in the body to assist some inadequately functioning organ". What Feynman and Hibbs considered a possibility, today 51 years later, is becoming a reality. Table-1 shows a clear brief description of history of Nanotechnology.

Table -1

Year	Development in nanotechnology
1959	R. Feynman initiated thought process
1974	Taniguchi used the term nanotechnology first time
1981	IBM Scanning Tunneling Microscope
1985	Bucky Ball
1986	First book on nanotechnology Engines of Creation published by K. Eric Drexler, Atomic Force Microscope
1989	IBM logo was made with individual atoms
1991	S. Lijima discovered Carbon Nano tube for the first time
1999	1st nano medicine book by R. Freitas "Nano medicine" was published
2000	For the first time National Nanotechnology initiative was launched
2001	For developing theory of nanometer-scale, electronic devices and for synthesis and characterization of carbon nano tubes, nano wires, Feynman Prize in Nanotechnology was awarded
2002	Feynman Prize in Nanotechnology was awarded for using DNA to enable the self assembly of new structures and for advancing our ability to model molecular machine systems.
2003	Feynman Prize in Nanotechnology was awarded for modelling the molecular and electronic structures of new materials and for integrating single molecule biological motors with nano scale silicon devices
2004	First Policy Conference on advanced nanotech was held. First center for nano mechanical systems was established, Feynman Prize in nanotechnology was awarded for designing stable protine structures and for constructing a novel enzyme with an altered function.
2005-2010	3D Nano systems like Robotics, #D networking and active nano products that change their state during use were prepared.
2011	Era of molecular nano technology started

History of Nano Technology

APPLICATIONS OF MEDICAL NANO TECHNOLOGY

Applications of medical Nano Technology span across a variety of areas such as :

- In drugs, medicines, therapeutics etc.
- In diagnostics of diseases, abnormal conditions etc.
- In surgery.
- In medical robotics.
- In the general sake of increasing knowledge of the human body.

APPLICATIONS IN DRUGS AND MEDICINE

- Nano Technology can deliver medicine or drugs into specific parts of the human body, thereby making them more effective and less harmful to the other parts of the body.
- A study conducted by NIH found anti-cancer gold nano particles very effective.
- Gold nano cells are useful to fight cancer because of their ability to absorb radiation at certain wavelengths. Once the nano cells enter tumor cells and radiation treatment is applied, they absorb the energy and heat up enough to kill the cancer cells.
- Other elements can also be used in nanomedicine.

APPLICATIONS IN SURGERY

- Minute surgical instruments and robots can be made with nano technology. These instruments can be used to perform micro surgeries on any part of the body.
- These instruments are precise and accurate and target only the area where surgery should be done instead of damaging a large amount of the body.
- With nano technology instruments, visualization of surgery can also be improved. Instead of a surgeon holding the instruments, computers can be used to control the nano-sized surgical instruments. "Nanocameras" can provide close up visualisation of the surgery.
- Introduction of nanotechnology surgical instruments produces a safety zone having less chance of any mistakes or faults.
- Surgery could also be done on tissue, genetic and cellular levels due to nano technology instruments.

APPLICATIONS IN MEDICAL ROBOTICS

- In present days nano-robotics are playing a vital role in medical field including many applications in other areas. Potential applications include early diagnosis and targeted drug delivery for cancer, biomedical instrumentation, surgery, pharmacokinetics, monitoring of diabetes and health care.
- Medical nano technology also implementing nano robots to inject into the patients to perform treatment on a cellular level.

MISCELLANEOUS APPLICATIONS OF NANO TECHNOLOGY IN HEALTH

- Nano technology is helpful in taking snapshots of human body for better understanding of how it works.
- Introduction of nano technology can provide better exploration of the working of cells, bacteria, viruses etc. The causes of relatively new diseases can be found and prevented.
- Genome sequencing can be made much easier and vision restoration is better.
- Biological causes of mental diseases can be monitored and identified. Simple curiosity can be answered.
- Nano materials can take vital role in "Tissue Engineering". Tissue engineering makes use of artificially stimulated cell proliferation by using suitable nano material based scaffolds and growth factors.
- Advances in nano technology based tissue engineering could also lead to life extension in humans and other animals.

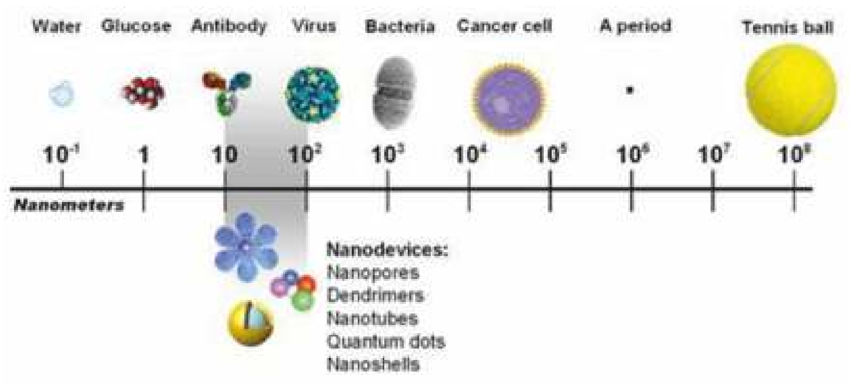

Figure 1: Nanoscale and nanostructures.

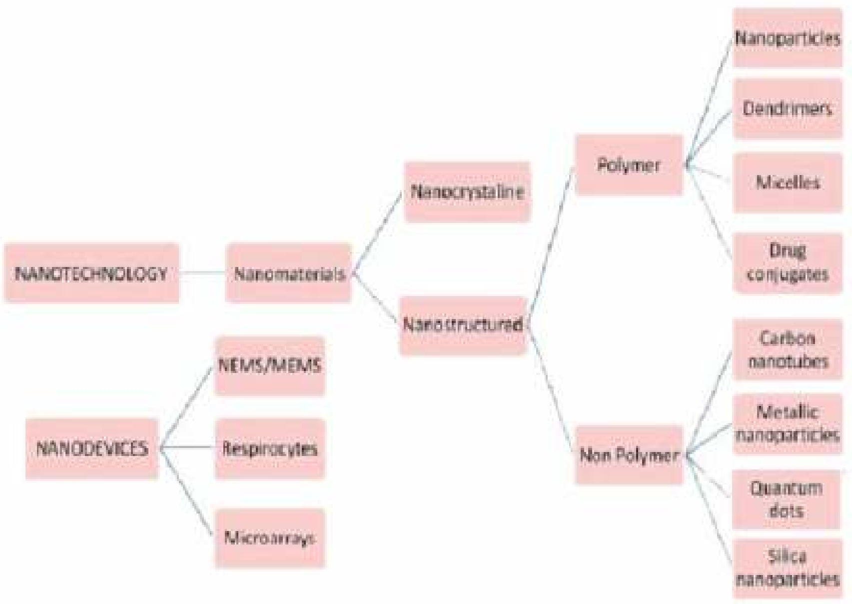

Figure 2: Schematic diagram of various types of pharmaceutical nano systems.

CONCLUSION

The wide spread unique physicochemical and biological properties of nano materials make them to be useful as a promising tool for the advancement of drug and gene delivery, biomedical imaging and diagnostic biosensors. Nano Technology can be merged with other technology starting from general purpose to the complex and innovative hybrid technologies. This technology can be applied for the manipulation of genetic material. The continuous development in nano technology research will be useful for every aspect of human life. The nano technology innovations will try to modify medicine, regenerative medicine, stem cell research and nutraceutical sectors.

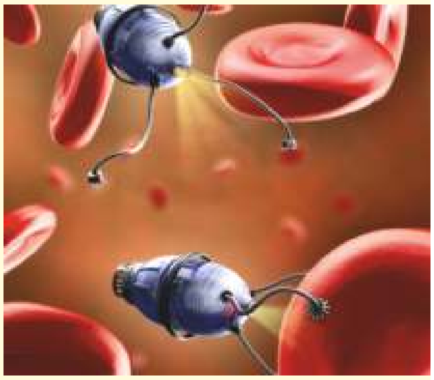

Dr. Sukalyan Das
Sr. Lecturer, Computer Science

TIPS FOR SUCCESSFUL INTERVIEW

Travelling to the interview can be stressful, especially if you've to commute a long distance. Try Arrive at least 10 minutes early. Showing up a little bit early to the interview shows that you're punctual and that you really care about your job. Remember, arriving late for whatever reasons is totally inexcusable. Plus, if you rush in there just before it's time to begin, you won't have time to decompress and get into a relaxed state of mind.

The way you dress makes a statement about yourself. Avoid bright colours and loud jewellery. Regardless of the job that you are applying for, it is a good idea to wear a neat and clean suit, even in a casual business environment. you have to start off by dressing professionally to make a good impression in front of formally-dressed interviewers.

Make sure to groom yourself well and to pay attention to your hygiene, too. If you don't put time and effort into your appearance, it will show.

Try on your outfit at least a few days before to make sure that it's flattering and that there are no problems with it.

Introduce yourself with confidence. The introductory speech is your two minute opportunity to enlighten the interviewer about yourself and what you have to offer. When you walk into the room, stand tall, make eye contact, put a smile on your face, and give your interviewers a firm, confident handshake when you introduce yourself.

Smile, be natural and speak with confidence.

Your body language should be accurate and you should be making a positive impact during the interview.

Sit straight on the chair and look into the eyes of the interviewer. Remember, you've nothing to lose and go with that mind-set.

Speak as clearly and confidently as you can and make eye contact when you share your thoughts and ideas. Practising saying what you have to say aloud can help you gain the confidence to be articulate during your interview. That said, you should make sure your words sound natural, not rehearsed.

When responding to the employer's questions, tell the truth! If you made a mistake, say it in a positive way,

I Can..... I Will.... I Must....

Dr. Sanjukta Sahoo
Sr. Lecturer, Civil Engineering

What is now proved was once only imagined. The world's greatest achievers have been those who have always stayed focused on their goals and have been consistent in their efforts. But not always only the bright one excels. There is a need of only one candle to lit up a room. In the same case, the most deprived and depressed one can overcome their most ugly challenges and can demolish the beast of failure. The storey revolves around a group of friends faced success and failure for their own thinking process and will power, passing through different phase of life.

A peer group, after overcoming the first-ever bench mark of their life, entered into one of the reputed institutions with a new hope and wide ranging dreams in their eyes. Though all amongst them had a middle class background, two of them were economically less prosperous. As their academic session started, they thought up to show their excellence in every aspect. However the thought just remained as a thought! In the new phase of life, out of home, they enjoyed their independence and started doing everything as monopoly. Richa and Rahul were the best in study amongst them, in simple words, the "Toppers". Except Richa and Rahul, all others have started their involvement in other unwanted affairs, as if they had taken the college life for granted. Studies became a sort of mental stress for them. They began to indulge themselves in such activities which initially killed their time but also they were unaware of the challenges they had to face in the recent future. As if they had enrolled themselves in that hookah bars or were living inside the virtual word of the android games. Like all other students, they also passed their times in the PUBG play, overnight mobile call, and in various kinds of addiction. They had forgotten their ambitions, billions of dreams of their parents, and the commitments they have made with themselves and others. By the peer pressure and the better to be friends they were dragging themselves to the world of their failure. In between these, studies seemed to be devils for them.

Though Richa and Rahul were sensible and good at academics, they tried to make their friends understand the value of education, career and responsibility. But nothing they got except ignorance and negative comments. As the other factors such as mobile, friends, cafes and bars became the most important jobs for them than the purpose for which they had actually came, their backlogs numbers consistently increased and finally they couldn't passed in the final year examination. Whereas, Richa and Rahul were very well knocked the door of success, which was always in eager to accept the hard workers. With a very good performance, they obtained the best placements through campus selection. Few months were left with them to join in the new office at New Delhi. Their happiness was at it's peak and also their parents were overjoyed. They were joyous to share their happiness with all. Meanwhile, a depressed feeling was just trying to touch the mind of the left out ones. A number of questions were striking their mind, whether they will continue to study or not, whether to start business or to stop such bogus thinking and enjoy life as usual. Let's think, do they have any options left to crack the dreams again?? We can say: Yes always there's options. If you wish, you definitely can.

Rishi and Kumar, two boys among them, sometimes were thinking of their past glories of school days and feeling guilty of the hope and dreams of their parents. They realised what they had done and how had they killed their own time. They were just struggling with themselves to come out from the scandalous situation. At times, sitting alone in a room Rishi found a group of ants building their homestead which was many more times huge than those little creatures. He realized the will power of those ants and thought that if they can do, why can't he? He decided to change his path by giving himself a second chance to win and inspired Kumar too. They made up their minds to fight against failure and started to depart from those friends who were actually

foes for them. Such a realisation helped them to a great extent. They started collecting required notes and with dedicated 2/3 regular hours they faced the back paper exams. Few days were to wait for publishing the results and surprisingly, they secured very good marks and got selected for higher studies. As they accepted their challenges, felt the exhilaration of their victory. They were placed at a position higher than that of Richa and Rahul and realized their success was only because of their will power. Before going to join the new institution, they came to their rest three friends and discussed regarding their journey of success. They wished them, changes and betterment of their rest life and spoiled career. After-all, success comes to those, who have the courage to face the difficulties. There is nothing in the world that can't be overcome.

They had now greater acceptance, higher accomplishment and a bunch of opportunities. But what had happened to those remaining three friends?? Did they sank in the ocean or were able to swim up to the shore? It seemed as if a huge block of difficulties followed their path just as a shadow does. They had to face the mental trauma from the so called society and their beloved parents. They were not able to face the questioning of their surroundings. As they were completely trapped by depression, they couldn't gather enough courage and strength to beat the failure. As if they have no other options except addiction. Their frustration reached its boundaries and the level of addiction was also at the edge of crossing. They couldn't sense when and how the cigars dragged them up to the level of drugs. Their footsteps were became the foot prints in the darker world. As if a devilish entity was forcing them to stay there. Such a situation became indefensible for them. The fortunes of the families were completely waned.

Parents expect so much from the children – and they are so helpless – they are bound to be expectation-less, so do the ethics demand. The children who fly away to weave their dreams forget – they were dreams of their parents. And the show moves on. The parents of the three fellows, who had dreamt of heaven were now facing the hell. They couldn't accommodate their negativity. Finally, Raj, Yash and Jeet were homeless. The streets and the cigar shops became their ideal places. The parents were facing even more challenges by visualising their kids in such a dreadful situation. Seeing situations getting out of control one of their teachers, Nishant sir tried several counselling sessions of the three boys. He being good at motivating proved his oratory skills and was capable of inculcating at least some of the lessons within them. But he was only able to touch the mind of Jeet, who started reviving those words in his mind. One day Jeet was sitting inside a room, saw a spider weaving it's net. Despite of continuous failure it didn't gave up hope and finally it achieved it's mission. So at the same moment he went near Nishant sir and pleaded to listen to sir. He surrendered himself and went with sir to be admitted in a good de-addiction centre. Now goodness and positivity was bound to return to Jeet's path and one day success might knock his doors. Still you have power over your mind and by realizing this you will find strength. Trust your will power it will lead you towards success.

But Yash and Raj were continuing their life as usual. They both were living in their own world. Their friendship seemed to be fatal for both. They were drowning in the sea accepting that not even a single branch of wood could show them the shore. yash was in a confusing state. Every moment he was in dilemma whether to follow jeet and surrender giving his life a second chance or to continue as usual like a false king of his imagination. But leaving those addictions, those life style and raj, was next to impossible for him. At the same time, Raj was not at all obsessed of thinking of any other thing rather than addiction. He was the boy who had remained topper in his schooling days, won many more trophies as all rounder. The only child in his family, and of course with all rights that the only child usually is bestowed with, now struggling with life without food, care and affection, sunk in addiction. Once the boy was happy with the latest bike, latest jeans, latest hair cut and poise of heroes whom we see on screen, the hero has completely broken. He confined himself to a corner of a room, sitting on a chair, staring blankly at the white fading wall. The jolly boy of yesteryears has gone so dry – so soon, and was shaking in fear. Every moment was like a month for him. Like everything had suddenly left him, stopped for him, and suddenly one night he left his last breath. The next morning, as if the sun hasn't risen, the complete family spoiled, losing everything. Now yash was completely silent without a word in his lips, tear in his eyes and expression in his face. Except Raj and Yash, everyone succeeded, leaving behind the darkness, only because of their strong will power.

Don't be Hopeless.. The whole world will be your's, when you will start thinking positive. And with positive will power you can overcome every situation. It is thus your choice to shape your life.

Jiban Kumar Jena
Lecturer, E&TC

SOCIAL THINKING

Man faces a world of complex social problems, resulting to perplexed actions beyond description. His thinking often ends in cry havoc. While giving a thought about the social problems the titular practical person has proceeded in his own ways. In the most sense, social thinking is a product of same mind alike. Most social thinking is the product of ordinary dinner table variety that is casual and desultory. At many a times social thinking in sense of group thought about social questions has contributed little to the knowledge one is acquiring. Discussion- group thinking illustrates that it is on higher levels but very less result oriented and not so extensive. However, a great deal may be expected from it in the future. Speaking about which, many countries that preserve the freedom of speech is on it is way to become the mega mind of idea centre.

The thought process about person on social thinking can be categorized into three types:

- That involving the advancement of human into several groups.
- That referring to the manipulation of human beings to the grain of a special clique or group.
- That which aims to analyze the underlying social processes and laws irrespective of the effects of such analyses or the uses to which they are put.

The history of social thought rises early when the human struggled on earth and jagged edges along the full sweep of the changing historical horizon. It finds expression through some of the world's best minds. Our quest will bring us in contact with the most vital moments of the world's most valuable thinkers.

Social thinking usually finds its initial expression while combating social crises. When 'opulence' reigns and people in general are satisfied, new social thought is at ebb tide. But when social conditions are marked by gross injustices, wars and other basic disturbances, then ideologies and inventions becomes the torch bearer for social changes.

Social thinking is the branch on the knowledge tree which is primarily concerned with man's general social life and its problem as created, expressed and endured by human interrelation and interactions. " social thinking is giving out a thought about the social problems by one or few person here and there in human history or at present." Social thinking doesn't originate all of a sudden rather it develops from seed to a full bloomed tree slowly with passage of time. "Social thinking is concerned with human beings in their relations with their fellows."

Social thinking is mainly takes birth while challenging and combating social problems. The characteristics of social thinking are given below:

- Social thinking are originated from social problems.
- Social thinking are also related to the social life.
- It is the result of social interactions and interrelations.
- Social thinking highly changes depending upon time and place.
- Thinking are very much influenced by their social life and experiences.
- It inspires the development of civilization and culture.
- Social thinking are based on abstract thinking.
- It is an integral party of social utility.
- It helps in promoting social relationships
- It is neither absolute nor static. It is evolutionary.

In each and every society these are three stages or levels of social thinking such as:

- Socially beneficial thinking
- Negative social thinking
- Scientific social thinking.

Socially beneficial thinking is usually comprised of progressive or constructive social proposals which are clearly designed to bring about progressive changes in the society. It leads to general welfare of the society. The thinkers are inspired by the law of humanity.

Negative social thinking is characterized by selfishness, disregard of general welfare etc. It is parochial and retrograde in nature. In this negative type of social thinking the welfare of the majority is not taken into consideration. Only interests on the few either in power or authority or those who can manipulate the situations in their favour taking advantage of the situation at hand.

Scientific social thinking is now the order of the day. The present society wants this type of thinking. This thinking is impartial and unbiased. It is a type of thinking which promotes collective welfare. Now this type of thinking can be scientifically considered and analyzed. Social thinking is very ancient and begins from pre historic times. Social thinking is Unorganized and unscientific whereas the sociological thinking is organized and scientific.

Sonira Bala Dash
Programmer
Dept of CS&E.

HOW TO LEARN MORE WITHOUT STUDYING MORE:
SPACE IT OUT AND MIX IT UP

Education isn't all about classrooms. Homework plays a huge role in student learning. Given how much time we spend studying in a lifetime, and how hard it is to find time to study, techniques that make studying more efficient--that is, techniques that allow you to learn more in the same amount of time--can be incredibly valuable.

One of the most important study techniques that you don't know about is this: Space your studying.

What does that mean? If you are going to study something two times (or more), try to let as much time pass as possible between the first and second time you study.

For example, don't read your textbook chapter and then review it on the same day. Study it and then review it on a different day, and allow as much time to pass between the two study sessions as possible. Better yet, spread your studying across numerous days. You don't necessarily have to study more, you just have to distribute your study time differently. When you sit down to study, mix up your topics--instead of studying one topic per day, study every topic a little bit every day.

The science behind spacing

Research on the spacing effect began with the pioneering work of Hermann Ebbinghaus in 1885. Ben Carey recently wrote about the benefits of spacing in the New York Times. Here is more information on three studies that demonstrate the benefits of spacing out study trials and mixing up topics.

Flashcards

Study guides often recommend that student study vocabulary using small stacks of flashcards. But a recent study showed that it's much more effective to study large stacks of flashcards every day. Why? Because the more cards you have in your stack, the more time passes before you go through the stack and return to a card you've studied before--that is, larger stacks create more spacing.

Math and Science

Math and science textbooks are usually organized one topic at a time. You do fractions, and then you do decimals. Again, this may be the worst possible way of organizing learning. A study of geometry learning showed that people learn best when different topics are mixed together. Mixing problems means that you end up reviewing information you've studied before, after a spaced interval. It also means that you can't necessarily solve the next problem the same way you solved the last one--you have to figure out how to approach each problem. The bottom line is that problems sets don't usually include a mix of topics, but they probably should.

Paintings

What about learning something more conceptual? In a study about art and cognition, participants were asked to learn the styles of various different painters. Participants studied 6 paintings per artist, and all of the paintings were different. The paintings were presented either one artist at a time or all mixed up, skipping back and forth between artists.

MEANING OF TIME

Susant Kumar Das
Instructor, Workshop

It is a mistake to think that time is going. Time is not going. Time is here until the world ends. It is us that is going. You don't waste time. Time is infinite. You waste yourself. You are finite. It is you that is good or bad, not time. So make good use of it. And one of the worst things to do with time is to compare yourself with others. A cow eats grass and gets fat, but if a dog eats grass it will die. Never compare yourself with others. Run your own race, what works for others may not work for you. Focus on the gift and talents God gave you and don't be envious over the blessings He gave others. If a rose smells better than a tomato, it does not mean that you can make a stew with roses. You have your own strength, look for it and try to build on it. All animals that exist were on Noah's Ark. A snail was one of those animals. If God could wait long enough for the snails to get aboard, His door of grace won't close on you till you reach your expected end. Never look down to yourself, but look up. Remember, that broken crayons still colour. Keep on pushing, you never know how close you might to be your goal.

Bentley Institute

GET STARTED TODAY !!!

THE POWER TO BRING YOUR IDEAS TO LIFE

Twintech® Engineering and Design Technology
dream to reach sky
ISO 9001:2008 Certified

Contact: 9040008820

KEY FEATURES
AICTE Software Partner
Autodesk Authorized Academic Partner
Expert Faculties
User-Friendly Course Material
Global Certificate
Bentley Authorize Training Centre

AUTODESK.
Authorized Academic Partner

AutoCAD * Creo * CATIA* Staad.Pro * 3Ds MAX
* Revit * Civil 3D * Matlab

TWINTECH ENGINEERING & DESIGN TECHNOLOGY P. LTD
URL: www.twintech.co.in / E-mail ID: info@twintech.co.in
An ISO 9001 : 2000 Certified

Bishal Deep
Electrical, 1st year

ARTIFICIAL INTELLIGENCE & MACHINE LEARNING: THE FUTURE IS NOW!

Artificial Intelligence (A.I.) is a simplified problem-solving process for humans. It enables software to perform tasks without being explicitly programmed. It also includes neural networks and deep learning. It is the bigger concept of machines being able to perform tasks the way we would consider.And, Machine Learning is an application of Artificial Intelligence (AI) that enables machines to access data and let them learn to perform these tasks. It uses algorithms and allows systems to find hidden insights without being programmed.

It's importance is that, lets consider the growing volumes and varieties of data available, the need for computational processing is becoming vital to provide deep-rooted information which is cheap and easily available. With the help of A.I. and Machine Learning, it's possible to automate models which can analyze bigger, complex data to return more fast and accurate results.

Organizations are finding profitable opportunities to grow their business by identifying the precise models to avoid unknown risks. The use of algorithms to build a model is helping organizations to bridge the gap between their products and users with better decisions and least human intervention. Most industries with enormous volumes of data have recognized the value of machine learning.

By garnering insights from this data, often in real-time, organizations have become more efficient in their workflow and gaining an advantage over other competitors.

The Biggies like Google, Facebook and Twitter banks on Artificial Intelligence and Machine Learning for their future growth. Google's global chief executive officer (CEO), Sundar Pichai said: "I am confident India will be a global player in the digital economy".

With a humongous amount of data becoming more available today, Machine Learning is starting to xxand ML will help the systems to scale for them, generate new models on the go and deliver faster and accurate results.

The major industries where Machine Learning and Artificial Intelligence are used are:

1. Healthcare & Fitness
2. Sales and Marketing
3. Financial Trading
4. Transportation & Conveyance
5. Personal Security
6. Online Search

Subhadeep De
Electrical Engineering, 3rd year

FASHION BLOG

A fashion blog can cover many things such as specific items of clothing and accessories, trends in apparel markets, celebrity fashion choices to steak fashion trends. They cover fashion at all level from the largest fashion houses to the new budding independent designer houses. Many fashion blogs could also be categorized as shopping blogs, similar to the content of the popular fashion mags. Some blogs focus more on tips and tricks, giving out hacks for all those who are interested to be prime and proper looking presentable.

Fashion blogs first appeared in the blogsphere prior to 2001. Both the number of fashion blogs and number of media mention had grown considerably since then. In 2006 the commercial success and growing profile of the fashion boogers were the two main theme in coverage of fashion blogs. With people like Rumi Neelay, a small time fashion blogger went to walk for a prestigious runway.

So one doesn't need to wear labeled clothes to be a diva, being yourself is the best fashion.

Biswajit Lenka
Electrical, 2nd year

LIFE AS WE KNOW IT

"Life is a journey, not a destination!"

Life is a game and the only rule is to be followed to commit as little possible, but learn from it when made one. You always wont be a winner, unless it is not a game.life is like a timeless challenge. It is as if you are riding a dangerous roller coaster. It has its share of ups and downs, but everyone thrives to remain happy and wishes to lead a perfect life. If one shows struggle and resistance, at results in the crippling of their souls makes such people detached from life;but it is actually our own perception that shapes reality and our life as well. Life certainly throws challenges and hurdles, but those who have sheer will power emerge triumphant and never give upon matter how hard the circumstances may become .

Life is definitely not a cake walk and it is indeed very normal to get discouraged and broken. But it is important to rise against all odds and continues doing your best because it is certain that giving up isn't the solution and constant endeavors definitely takes you somewhere very closer to your dreams.

It is attuned to Jesus, who said "Man is destined to die once, after that to face judgement". The other truth is that wrong things taking place in the world will be made right and that taking place in the world will be made right and that God will take care of his children and good deeds will be definitely rewarded. In these always remember, the best choice is standing still.

INVERSION: SPINNING NEGATIVITY TO POSITIVITY

Kanhaiya Kumar
Metallurgy Branch, 1st Year

What would things look like if everything went wrong tomorrow? What if we don't study for examinations? What if opposite was true?

This way of thinking, considering the opposite of what you want, is known realize the worth of it, revelation is obscured beneath it's hidden mist. It is a powerful thinking tool because it puts a spotlight on errors and roadblocks that are not obvious at first glance. Instead of asking " how took do something? Ask how not to do it."

'Success is over valued. Avoiding failure most'. This logic actually presents a clearer perspective than a bird's eye view of the current situation. Avoiding mistake is an under appreciated way to improve. However, it helps to stick and stay in long run. For example we set up goals to accomplish and once that is over we are again back to square one. Instead of we could stick up to the routines like hitting him every weekend, we are able to perform better while abstaining thought about results. That's why Dr A.P.J Kalam says, " Don't read success stories you will only get a message. Read a failure stories, you will get some ideas to get success."

Inversion is counter intuitive. It has been seen a tool of many great thinkers. It is an essential skill for logical and rational life it allows us to step outside our normal patterns of thoughts and see situations from a different angle. Next time, whatever problem you face, just consider the opposite.

A LETTER TO MY FATHER

Priyadeep Banerjee
Electronics and Telecommunication
2nd year

Dear Baba,

You are the most important person in my life. The rapport that I and you share is something that I don't even find with my friends. You know me much better than myself and you are the only one who judge me by my expressions. Whenever I have any query, you are always there to help me out. Whenever I am in trouble, you always come like a superhero for rescuing me. But here I am into my teenage. An age that decides the future of a child, an age that stairs the life of a child . I need you the most now as a father, you very well know that however good a child be, his or her mind is softest to accept impressions in this age. You can very well judge whether this impression is good or bad, and I request you to correct them. Though I will definitely hate that, but that will be in favour of my future only. I want you to give me freedom, but don't spoil me. Do trust me, because it is your trust that stops me from committing mistakes.

Baba, I need you in every moment of my life. Even a step without your guidance doesn't seem right. I really feel proud to be your son. You hold the highest position in my heart and I respect you even more than god.

Yours
Priyadeep

SK. Sanjeev Hossain
Metallurgy, 2nd year

SIMON ORAON: THE TRIBAL ENGINEER

A village named Khaksitoli which is situated in the Bedo block is at a distance of 35 kilometers or 2 hours from the capital Ranchi in Jharkhand. No different than any other tribal villages of the state, Khaksitoli has been dominated by the Oraon tribes. This usual village came into limelight when an 83 year old Simon Oraon was conferred with Padmashree last year hailing from this hamlet. Simon often known as the waterman of Jharkhand was conferred with this prestigious civilian award for his contribution in conserving the environment by forest plantations and water conservation methodologies since decades.

As narrated by the villagers, Simons story of struggle started since he dropped from his school to help his parents to grow paddy in the fields which remained the only source of food grain and income for them apart from the minor forest products. It was the time when his village was facing the scarcity of water and basic resources, which many of the states villages are still facing due to the lackluster behavior of not only the state officials but also the villagers them self.

A young Simon, years later decided to construct an earthen dam to harvest rainwater and dig well for the irrigation purpose. He was supported with a few young lad of his age group for the cause. His first attempt to preserve water failed after the heavy rainfall which broke his dam but failed to break his strong wills. He visited the block office repeatedly, pleaded them for a concrete dam and his plea was heard. After the construction of the dam, several families in the villages were benefited. There was a decline in the number of migrants in the villages. Simon didn't stop there. He stated planting trees with the motive of restoring the forests in his region. Alone he started to plant saplings across the barren lands and took care of it. Soon his efforts were accepted and practiced in the nearby villages as well.

The water level in Bedo has increased these years. The wastelands turned cultivable, and there was sufficient water to grow more than one crop a year. Barely 20 per cent of Jharkhands fields grow rabbi crops. Today, Bedo has become the agricultural hub of Jharkhand. The block supplies nearly 20,000 metric tons of vegetables to various districts in Jharkhand, besides neighboring states like Odisha, Bihar and West Bengal.

Since he received the awards, Simon has delivered lectures in several colleges and universities in his maiden languages. He always tried to inspire the youth in maiden language. Once on his visit to the central university of Jharkhand, he said with his hands folded, I hope my award will inspire you all to conserve the environment. His exemplary effort to conserve nature is an inspiration to all who waits for the government to do an action for improving their situations. Though Simon's work has been now recognized nationally, his village still remains with the lack of basic infrastructure. The government shall address the issues linked with the village. The village lack basic healthcare facilities well as educational infrastructure. The future generations of the village are required to be provided with adequate resources, so that someday they would come up to be the next Simon Oraon. Simon's story is not only for publication on newspapers or the TV. But it should be practiced and followed in order to see a beautiful society for our future generations.

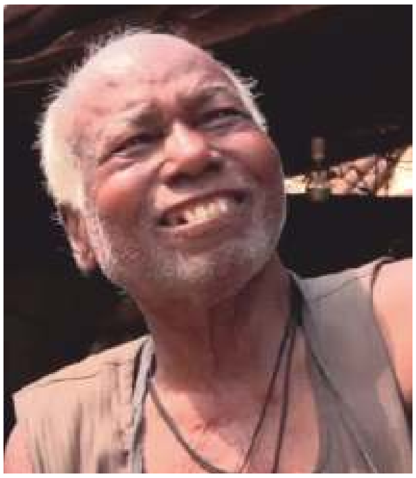

Souvagya Behera
Electrical, 1st year

WOMEN EMPOWERMENT DURING KALIDASA PERIOD

Among the ancient Indian Sanskrit poets the great poet kalidasa is the most distinguished one due to his extra ordinary contribution to Sanskrit drama literature court epics and lyrics out of all these works of Kalidasa Abhijnana Sakuntalam is worldwide due to its depth and gravity. Even though the drama deals with the romantic atmosphere of Dusyanta and Sakuntala still the entire drama is dealt with other aspects such as sunrise, beauty of nature code of conduct for a king, rules and regulations of house holders, freedom of speech etc. While going throw the text of Abhijnana Sakuntalam. We can notice the rights and duties in connection to society of the moment in Abhijnana Sakuntalam. Indian tradition tells that Matrudeva Bhaba, pitrudeva Bhaba, Atithideva Bhaba. Hence hospitality towards the guest is considering the most virtue of work in Sakuntalam and such hints. We notice in Sakuntalam by the female characters. More over in Sanskrit there is a popular saying that serving others is the most virtues deed of women such instance also we get from Sakuntalam other aspects of women in connection to society such as rationality, sacrifice, equality, behaviour, democratically thoughts etc. are noticed in Abhijnana Sakuntalam.

The social backgrounds of Sakuntala get clear when she offered

her service of hospitality towards the king. The importance of a daughter to the parents is well expressed in this drama when Sankuntala got depressed seeing says Kanva at the time of departure from the hermitage from Abhijana Sankuntalam is evident that certain social religious and family related rules and regulations which operated as social sanctions. From the above mentioned facts it is evident that the social position of women during Kalidasa period was moderate as it is informed

Abhijnana Sankuntalam and remarkable.

Shreya Das
E&TC, 1st Year

SHE IS THEREFORE I AM

We, my mother and me both fight a lot almost on each and everything when this is said it is not because of hatred. The fight happens because of our difference in opinions, which arise due to our age gap. We both disagree with each other on 99 things but at the end of the day the one thing that binds us together is love for each other.

No matter how much I fight or disagree with her but without her there is no existence of mine. The fights,quarrels, disagreement or be it sharing everything with each other is what makes our bond stronger.

The bond between a mother and child is something which is deeper than the oceans and limitless as the sky.

My mother made me the person I am today. One day I hope to grow up to be the half the person she is. Nothing can bring her down. I took after her in everything. With her around, I know I can take on the world.

Thanks to all the mothers in the world. They dream for us and makes sure it turns into reality.

Pritam Debnath
Mechanical, 2nd year

WHY TEACHERS ARE IMPORTANT IN OUR LIFE?

Teachers play an important role in our life to become successful in career and business. A good teacher helps us to become good human being in the society and a good citizen of the country. Teaches know that students are the future of any nation.

So the future development of any nation is in the hands of a teacher. They impart the knowledge in the brain of students to analyze. Analyzing in the situation what is possible is the most important thing that we learn from a teacher.

Application of teachers is very important because they are most important people in the country. What we're seeing today in business, politics and society are all affected by teachers. So in India we celebrate teachers day every year on 5th September on the occasion of the birthday of Sarvapalli Radha Krishnan (5 sep 1888-17 April 1975).

"Teachers should be the best minds in the country".

Today the people are changing and their thinking and development ideas are more against nature. A teacher is playing very important role in every students life. So we should respect every teacher at every moment. Teachers are like God for every student.

Pratnadeep Sinha
Computer Science, 1st Year

ARE WE HAPPIER THAN OUR FOREFATHERS?

Life today is governed by the offshoots of science. We have many new comforts of life that our forefathers did not posses. So can we really settle down to the conclusion that we are happier than our forefathers had been? It is very puzzling question. If you think about the life of our forefathers, one can be left shell shocked at the hardships they endured, however we know from our hearts that they have attained more happiness than modern man have.

In today's world most prefer work from home through technologies like laptop and cellular phones. Yet today man has been confronted by various diseases and has to tackle stress. Why is that a primitive man working several times a day harder than the modern man had time for leisure activities but a modern man has to make time for leisure. Technologies and modern equipment were made to make Man's life stress free and relaxed but rather it has made life more complex and vexed.

Some centuries back, a disease 'AIDS' was unheard for the ears but now in this technologically advanced and medically developed era, researchers are still handicapped finding a cure for this deadly disease.

Where it is easy for a person to reach the space, in the same time it is difficult on one's part to buy a ticket and meet with parents for real, who had taught us what Moon is and how to reach there.

These facts make me think "Are we happier than our forefathers"? In my opinion we are not as happy as they were. Our forefathers lived as tress free lifestyle, contended with little bout of happiness but today everyone is running a race to achieve more than a handful. Let's just think if working from morning to late night is what gives us happiness, then let us think a little bit more and reflect on it.

Upali Aparajita Dash
Sr. Lecturer, E&TC

HOME AWAY FROM HOME

Students leave their homes, come to study

But feel nervous, scared in the environment of technology

Founder planned a perfect and friendly solution

By giving tutor mentors, to reduce the puzzled situation.

Mentees have security feeling being at home

Mentors guide, teach and love students without any conditions and terms.

Reading, obeying, performing arts the good qualities of mentees

With the support of mentor each one cross hurdles of miles

Either one fall sick or gets low in studies

Only tutor mentors help in those critical times.

Parents have ultimate trust on tutor men mentors

They feel so relaxed seeing their wards responsible executors.

In no other institute like our KIIT

You will find such nourishment for the mentees.

Long live or KIIT polytechnic's glory

With the holistic care, respect and values of harmony.

Saikrishna
Faculty Associate, English

AFTER THE ASSES

I'll smile, I'll be pretty
Acting like there's nothing to hide
If I laugh don't think I'm happy
No one knows my darkest side.

I'll stand, I'll keep on walking
Acting like failure isn't an option
If I continue don't think I'm healing
I hope to hide my fears within the heart.

I'll cry, maybe you won't see
Acting silently between a shadow
If I fade out don't search for me
Because I was long gone
Before you can even find me.

Now I'm gone,looking from above
I see all the people I loved
They all say they'll regret that I'm gone
Wish they said it before,
Cause it's already done.

Deepak Ranjan Nayak
Lecturer, Civil

BIBLIOPHILE

First second elapsed now
I decided to take a vow
Since our first encounter
Nature has united us with a thunder
Pictured you few seconds before
To keep you in my soul forever
Counting down the moments
To start a new life with your presence
Keep you in my arms
Make you hear my heart beats
Focusing all my energy
Discarding all my lethargy
A new wonder to build
Where all the magic moments to be filled
Wished for our happiness and joy
To manifold without anyone's ploy
Keep away all the darkness
Keep away all the hindrances
Aim of my life to unite
Finding my future with you in front of my sight
I pray god for our strength
Stay with us till our life's full length
I die to see you and your life saving smile
Preserve everything with you in my mind's file
Dedicating all my poems for you
Don't want to live a single moment without you.

Koli Banerjee
Sr. Technical Assistant
Dept. of CS&E

IT'S ALL IN THE STATE OF MIND

If you think you are beaten, you are,
If you think that you dare not, you don't,
If you'd like to win, but you think you can't,
It's almost certain you won't.
If you think you'll lose, you've lost,
For out in the world you'll find
Success begins with a fellow's will—
It's all in the state of mind.
Full many a race is lost
are even a step is run,
And many a coward falls
are even his work's begun,
Think big, and your deeds will grow;
Think small, and you'll fall behind;
Think that you can, and you will—
It's all in the state of mind.
If you think you are out-classed, you are;
You've got to think high to rise;
You've got to be sure of yourself before
You ever can win a prize,
Life's battles don't always go
To the stronger or faster man;
But soon or late the man who wins
Is the man who thinks he can.

NEVER LOOSE HOPE

Sourav Pani
Mechanical, 3rd year

Where there's life,There's suffering
Where there's suffering,There are always lessons.
Where there are lessons,There's always growth.

Where there's growth,There's always hope.
Where there's hope,There's always love.
Where there's love,There are always miracles.
Where there are miracles,There's always God.
Where there's god,There's always life anew.
So, never lose hope!
Because many wonderful things await in this life.
In times of sorrow, all sorrow arrives
With many unexpected blessings.

CREATIVITY VIRUS

Tanmaya Senapati
Electrical, 3rd Year

I want to fly in the horizons of creativity
I wish my art will exists up to Infinity
As a curious seeker of truth
Holding the pen of rationalism
Let me paint my thoughts with liberty
I want to fly in the horizons of creativity.
Let me not demarcate myself in the four walls of my room
Let me capture the bounties of nature with my camera's zoom
Holding the light of artistry
I resolved God's mystery
I want to get rid of dark adversity
I want to explore my latent ingenuity
I want to fly in the horizons of creativity.
As a vicegerent of God's creation
I developed my power of imagination
Sitting beneath the tree for hours
Thinking elaborately on peace and wars
I discover my eternal self
That's the aim of my celibate nativity
I want to spread my message of divinity
I want to re initiate the phenomenon of spirituality
I want to fly in the horizons of creativity.

Ankit Kumar Behera
Electronics & Telecommunication
2nd year

IF LIFE IS A COMPUTER

If life is a computer,
A few tips are here to make it better.
Delete the sorrows,
Save the happiness,
Hide your enemies,
Enter your friends,
Make your character as hardware,
And your heart a software.

Simplify yourself as a happy
Glaze your body like a CD,
Redo your good things,
Undo your bad things,
Delete ego
When the above rules are followed
Your life never gets hanged.

Pratistha Priyadarshini
Electronics and Telecommunication
1st Year

DREAMS

We slip beneath the pillow's space
While the soul drifts from heaven to hell
To lose control of conscious mind
The secrets of our soul to find.

A strange world that we step in
Fake dreams that trap us within
A camouflage is what its called
A contradiction to the genuine world.

Know what desires buried within your heart
Gain the courage and hit the dart.
Yes, you are the truth yet not spoken.
Figure it out before you are woken.

A lie that's yet to reveled
Something hidden and properly sealed.
You are the verdict not yet given
Of mistakes, yet to be forgiven.

Reflection of our dormant fears
Once woken may reduce to tears.
With sleep the dreams free to prey,
On untold thoughts which rightly stray.

Arkajyoti Saha
Electronics & Telecommunication
2nd year

THE AIM OF LIFE

This life is like a straight path,
Nobody should go on this with worth,
Walk on it without hindrance,
Walk on it with perseverance,
Without a backward glance,
With a forward plank.

Touch the aim of your life,
With hard work and labour,
With pain and anger,
Do not get blown off.

Get on with all your power,
With results you have to shower,
Don't you ever halt,
Or it will be your fault,
Touch the aim of your life,
With a blissful surprise.

Aneek Biswas
Computer Science, 2nd year

LOST

You invite me to places
Where escapes my social graces
I struggle to find bearing
Without a smearing

Is it a list of names
One mouths to show
who's who in the game
I have nothing to share
Only a beating heart to have.

I am lost in the milieu
Words escape anew
You say to maintain social
I wonder how do I dare.

Mundane escapes my imagination
Or is it a sign of degradation
For attention everyone views
But I want to escape from glare of prying eyes.

Akankshya Nayak
Electrical, 2nd year

WHY GOD MADE TEACHERS?

When God created teachers,
He gave us special friends
To help us understand his world
And truly comprehend the beauty
The wonder of everything we see
And become a better person
With each discovery.

When God created teacher
He gave us special guides
To show us ways in which to grow
So we can all decide

How to livens how to do
What's right instead of wrong
To lead us towards the right path
And learn how to be strong.

Why created God teachers
In this earth, his wisdom and his grace
Was to help us learn to make our own world
A better happier place for all.

Rohit Kumar Singh
Mechanical, 1st Year

LOVE AND FRIENDSHIP

Love is like the wild rose-briar,
Friendship like the holly-tree
The holly is dark when the rose-briar blooms
But which will bloom most constantly?

The wild-rose briar is sweet in the spring,
Its summer blossoms scent the air;
Yet wait till winter comes again
And who will call the wild-briar fair?

Then scorn the silly rose-wreath now
And deck thee with the holly's sheen,
That when December blights thy brow
He may still leave thy garland green.

Shailini Priyadarshini Sahoo
Electrical, 2nd year

DREAMS SHATTERED

Unpredictable is the end of dreams;
Sometimes we rejoice, sometimes we moan
Sometimes they can become real,
Sometimes they may remain virtual.

Parents tend their children with immense devotion
Yet there is love in full measure
They expect their children will take care of them, in the twilight years
But alas! It's only a dream.

During their last stage they are left lonely,
Sent to old age homes
Where their fate is to only cry and moan
They think about their home and family for days,
And how life has changed drastically.

The home they had built by taking so much pain
That home no longer belongs to them.
It makes them lament more and more,
And brings immense pain.
They still want their children to prosper:
Blessing from the heart,
Let us give them the best time,
And emotional bounding,
They need nothing but love and affection.

Kuldeep Singh
Mechanical, 1st Year

STRANGER

I walk alone, with no one around
In calm neighbourhood, on silent grounds.
All children afraid of me, all adults malign
I am just like you, God give them a sign.

To everyone I am outlandish
They think I am dangerous
They think I was just a stranger.

They must have forgotten my face, that all.
I fought in the autumn, this is just that fall.
They will soon remember the hero of their lives
They think I am dead, but I am in disguise.
I was their legendary ranger.
But now I am just a stranger
I fought for your freedom
You forgot me so soon
But try to remember me seldom.
Think of me as a boon.
Think of me as a fighter.
Not just any stranger.

Kiran Sahu
Computer Science, 2nd Year

MEMORY OF YOUR LOVE

Endlessly reminiscing about you
I fall asleep next to the sky
The fragrance breeze reminds me of you
Stars meet the sky as your heart meets mine.

I don't know I reached the last street
As I stand waiting for you,
The world has never heard a tale such as ours,
Can some one show us some mercy and kindness?

The wish was that the world should should see,
That are no lovers crazy like you and me.
We were hiding in the dark night
We were trying to find the lost dawn.
It was as if we were sleepless since centuries
We were concealing our love for each other
Then we missed our step
Stumbling upon to the path of love.

The world has never heard a tale as ours
The memory of your love will stay with me
My heart will not let me forget
The sweet-sour taste of this fateful love.

Sita Murmu
Civil, 2nd Year

GOD

God! You are the creator of this nature.
You are as like my family member
For you, I am born here
And live here without fear.

God! You are omnipresent
And you are omnipotent
You are also omniscient
Please show me my life's content.

God! Please become my teacher
Don't let me do mistakes further
Help me get my correct solution.
Stay with me in every situation.
God! You are my best friend.
For you this world is made.
Help me during my difficulties,
And to complete my duties.

God! You have no explanation,
Who can give your comparison?
Help me to fulfil my aim
And to give my parents name and fame.

God! You are a great indicator
In all things you are master
Magician like you, I never see
Please God give your blessings to me.

Anmol Ku. Baliarsingh
Civil, 1st Year

CHEMISTRY

Oh, Chemistry! Are you a mystery?
Who started you in history?
Your chemical equations create irritations.
Your formulas are not so bad,
But it makes me mad.

When I read about elements and compounds,
My mind bursts with great sound.
When comes metal and ores,
I feel myself in Earth's core.

Potassium Sulphate or Sodium Nitrate
Makes my hair stand up straight.
When comes chemical taste sweet or sour,
I want to hide behind the Eiffel Tower.

When I hear chemical equations,
My mind takes an inverse action.
Methane, ethane, propane, butane
These tune makes me frightened.

Oh Chemistry! You are an unique creation,
Indeed, you are beyond my imagination.

Our 2nd Year Students

Mechanical

Metallurgy

Comp. Sc.

Our 2nd Year Students

Civil

Electrical

Electronics & Telecommunication

Rakesh Roshan
Lecturer, Electrical

शैक्षिक प्रबंधन एवं प्रशासन

प्रबंधन संगठनात्मक व्यवस्था का अभिन्न अंग है। एक सामान्य उद्देश्य की प्राप्ति की दिशा में सामूहिक प्रयासों का यथोचित नियोजन, निर्देशन, समन्नयन एवं नियंत्रण इसके प्रमुख तत्व है। किसी भी संस्थान के लक्ष्यों की प्राप्ति के लिए इन तत्वों के बीच समन्नय का होना जरूरी है। जहां तक बात शैक्षिनिक प्रबंधन की है यह अपने उद्देश्यों की पूर्ति के लिए भौतिक, मानव, वित्तिय एवं सैद्धांतिक – इन चारों तत्वों का प्रयोग करता है। अगर प्रशासनिक प्रक्रिया के कार्यों की बात की जाए तो वो निम्नलिखित है।

१. नियोजन
२. नियंत्रण
३. समन्नय
४. संगठन
५. निर्देशन

१. नियोजन: यह किसी भी प्राशानिक व्यवस्था को सुचारू रूप से चलाने के लिए सबसे महत्वपूर्ण कदम है। किसी भी प्रसाशिक तंत्र की सफलता बहुत हद तक उसके नियाजन पे निर्भर करता है। इस संदर्भ में नियाजनकर्ता का योजनाओं के पीछे की दूरदर्शिता एवं व्यभारिक क्रियान्नयन की समझ, किसी भी संस्थान की सफलता के प्रमुख घटक है। नियोजन के लिए महत्वपूर्ण कदम है – लक्ष्य निर्धारित करना एवं लक्ष्य के क्रियान्नयन के लिए योजनाओ का निर्धारण करना ।

२. संगठन: किसी भी संस्थान को सुचारू रूप से कार्यरत करने के लिए एक मजबूत संगठन की आवश्कता होती है। उसमे कार्यकुशल व्यकियों के बीच उनकी दक्षताके अनुरूप कार्यों का वितरण अति आवश्यक है।

३. निर्देशन: निर्देशन वह कार्य है जिसके अंतर्गत संस्था के सदस्यों का पर्यवेक्षण, संमप्रेषण, मार्गदर्शन, नेतृत्व एवं अभिप्रेरण किया जाता है ताकि संस्थान के उद्देश्यों को अधिकतम कुशलता से प्राप्त किया जा सके।

४. समन्नय: यह संस्थान के सभी कार्यों में सामंजस्य बैठाने के प्रक्रिया है। इसके अभाव में लोग अलग अलग दिशाओं में काम करतें हैं और संस्थान का उत्पादकता, उद्देश्य एवं लक्ष्य प्रभावित होता है । इसके अभाव में संस्थान का अस्तित्व भी खतरे में रहता है।

५. नियंत्रण : यह निर्धारित लक्ष्यों की प्राप्ति के लिए किए गए कार्योंकी जांच तथा उनमें त्रुटि का निराकण करना है।

अत: प्रशासनिक प्रक्रिया को सुचारू एवं सफलता पूर्वक क्रियान्नन के लिए उपरोक्त क्रियाओं का समुचित रूप से होना आवश्यक है। पार्कर फोलेट अनुसार किसी संगठन के सम्पूर्ण अधिकार व शक्ति किसी शीर्ष अधिकारी को सौंप देना उचित नहीं है। उन्होने ये सुझाव दिया की प्रत्येक व्यक्ति को कार्य सत्ता दी जानी चाहिए। अर्थात जिस व्यक्ति को जो कार्य सौंपा गया हो उसके लिए वो अंतिम रूपसे उत्तरदाई होना चाहिए। उनका मानना था कि व्यक्ति को कार्य के प्रति उत्तरदाई होना चाहिए ना की किसी व्यक्ति के प्रति। प्रशासक को विभिन्न वैक्तिगत एवं सामूहिक उत्तरदायित्वों में समन्नय स्थापित करने वाला होना चाहिए। इनसबों के अलावा प्रशासक को कर्मचारियों का मनोवैज्ञानिक एवं सामाजिक आवश्यकताओं जैसे कि महत्वपूर्ण बनने की भावना, समाज में इज्जत के साथ रहने की भावना, आत्म समान की भावना, जीवन में कुछ प्राप्त करने के अभिलाषा इत्यादि के प्रति संवेदनशील होना चाहिए। शिक्षा जगत निरन्तर बदल रहा है– नये विचार, नये तकनीक के साथ साथ नईं नई चुनौतियों भी उठ रही है। इसके फलस्वरूप नवीन प्रवृतियों का जन्म हो रहा नए सामाजिक एव म्नीतिगत मूल्यों का उदय हो रहा है। प्रशाशन का स्वरूप अत्यंत गतिशील हो चुका है। अत: संस्था के बहुआयामी विकास के लिए प्राशासक का निर्णय एवं निर्देशन सभी त्थयो पे आधारित होना चाहिए।

पेड़ की आत्मकथा

Jayant Singh
Mechanical, 1st year

मै पेड़ हूँ और अभी मेरा कटना बाकी है। जरूरी नहीं की काटा ही जाऊँ। आँधी मे टूट भी सकता भी हूँ। उखड़ने का भी खतरा है। अभी मुझे इस दुनिया मे आए सौ से अधिक वर्ष हो गए है। मेरा अपना कोइ नाम नहीं है। बस पेड़ हूँ। लोग मुझे पीपल कह्ते है। पीपल का पुराना पेड़ मेरी जड़ें मिट्टीम मे गहराई तक फैली है। कुछ दिन बरसात न भी हो तो भी जी लेता हूँ। दम तो मेरा भी घुटताहै। अपनी प्यास के कारण इनकी प्यास को देखकर। इन अनेक पँछियों ने मुझ पर घोसले बना रखे है। जब मै छोटा था तब भी मै इसी गाँव इसी जमीन इसी तलाब के किनारे लगभग यों ही 'खडा रहता' है। धीरे-धीरे मेरा आकार बढ़ा। छोटी ढालियाँ बडी हुई तना भी तनते-तनते जमीन से काफी उँचा हो गया है। अब जब मै आईना हुँ तो मुझे अपना बदलता चेहरा और भी अछा लगता है। नीचे तो तालाब है वही मेरा आईना है। उसमें रोजाना पशु-पक्षी पानी-पीने आते है। पशुओ को नहलाया भी जाता है और फिर बहुत सारे प्राणी मेरा छाया मे विश्राम करते है। मेरी टहनियाँ उन्हें छू तो नहीं पाती बस ठंडी छाया देखकर ही संतुष्ट हो जाती है। पक्षी मेरे छोटे-छोटे फल खाते है। जब मेरे नये पत्ते आते है तब मै नई ताजगी मह्सुस करता हूँ। यही खड़े-खड़े पास के खेतो मे नई उगती फसले देखता हूँ। फसले कितनी जल्दी पकती-कटती है। हर दिन सुरज का उगना अपने उपर से गुजरना। फिर सांझ का ढलना देखता हूँ। चाँदनी अंधेरी राते उन रातो का सन्नाटा सब सहेज कर रखा है मैंने। मुझे लोग पूजते है। लेकिन अपने आँगन से दूर भी रखते है। जब जिसका मन होता है। यही आकर मुझसे भेँट कर लेता है। अपने-अपने काम और सुविधा से सब प्रस्थान कर जाते है। मै पेड़ मेरी कथा अनंत है। मेरा बीज जाने कहां-कहां कितने सारे जी रहा होगा। पेड़ होने से एक बचत तो रही। भटकने से बच गाया। जो भी मेरा छाया मे आया, मेरा हिस्सा हो गया।

Manoj Kaibarta
Demonstrator, Mechanical

रक्षक

माँ माटी को समर्पित है,
मेरा ये जिवन।
कर सकूँ जो रक्षा तेरी,
सफल हो ये जिवन।।
सैनिक कहलाता हूँ मै,
रक्षा करना है रीत मेरी।
जान तुझ पर अपर्ण करूं,
तिरंगे से है प्रीत बडी।।

दामन बचाने को तेरी,
बूढी माँ को छोड कर आया हूँ।
छोड उसका आँचल तेरी,
धरति रंगने मै आया हूँ।।
उतार सेहरा सर से,
मै कफन बाँध के आया हूँ।
रोती बिलखति पत्नि को छोड,
जल्द लौटुँगा कह आया हूँ।।
गद्दारों दुष्मनों की खून से,
होली अब हम खेलेंगे।
तेरी दामन को जिसने छुआ,
जान उसकी हम ले लेंगे।।
खेलेंगे उनकि खून से होली,
अपनी जान की बाजी लगा देंगे।
झुकने ना देंगे तिरंगा तेरा,
सर अपनी हम कटा देंगे।।

कसम हमने खाई है,
इन गद्दारों को सबक सिखाने की।
लहू बहा उनका तेरी,
धरती को सींच जाने की।।
पापीयों का नाश कर,
गद्दारों को सबक सिखाऐंगे।
वचन देते हैं तुझे,
फैरा के तिरंगा लौटेंगे।।
हौंसला ना कभी डगमगाए मेरी,
ये आशिर्वाद मुझे तू दे माँ।
मौत भी अगर हो सामने तो,
आँख मिलाने कि ताकत तू दे माँ।।
बस इतनी इल्तिजा है तुझसे,
जो वीरगति मै पाऊँ।
न मिले माँ का आँचल तो,
तिरंगे पे लिपटा आऊँ।।
करते करते रक्षा तेरी,
जो जान मै अपनी हारूँ।
जन्म लेकर उसी माँ से,
फिरसे रक्षा करने आऊँ।।
रक्षाकर्ण की रीत ये,
सदियों से चली आई।
प्राण तक न्योछावर कर देंगे,
है कसम ये हमने खाई।।
मेरे देशवासी तू डर मत,
सिमाओं के हैं हम सजग प्रहरी।
बेखौफ गाएजा गित खुशि के,
भारत माँ है हमें अपने जान से प्यारी।।
जय हिंद जय भारत।।।

Piyush Rai
Electrical, 3rd year

दोस्त अब थकने लगे है

किसीका पेट निकल आया है,
किसीका बाल पकने लगे है....

सब पर भारी जिम्मेदारी है,
सबको छोटी मोटी कोई बीमारी है।

दिनभर जो भागते दौडते थे,
वो अब चलते चलते भी रुकने लगे है।

पर ये हकीकत है,
सब दोस्त थकने लगे है...
किसी को लोन का फिक्र है,
कहीं हेल्थ टेस्ट का जिक्र है।

फुर्सत की सब को कमी है,
आँखों मे अजीब सी नमी है।
कल जो प्यार के खत लिखते थे,
आज बीमे मे फार्म भरने में लगे है।

पर ये हकीकत है
सब दोस्त थकने लगे है......

Anmol Kumar
Civil, 1st year

प्रणाम

मेरे ईश्वर तुझे प्रणाम
जन्म देकर मानवमें मुझको
किया है तुने एक नेक काम
मेरे ईश्वर तुझे प्रणाम ।

दुखः सहकर भी जिसने है पाला,
दिया ऐसा माँ का वरदान,
उँगली पकड़ सँसार दिखाया,
ऐसे जनक को मेरा प्रणाम।

सदा राह दिखाने वाले
गुरु कि महिमा को है प्रणाम,

भारत माता, गौ माता,
धरती माता को प्रणाम।

किन्तु अलग है यह प्रणाम,
देश सेवा पर मर-मिटने वाले
वो अमर शहीद वीर जवान,
उनके चरणों में हो शत्तशत्त प्रणाम।

आदर्शों पर मरमिटने वाले,
बनाते है इस धरती को जो स्वर्ग धाम,
श्रधा से है मेरे उस ईश्वर, को बारम्बार
प्रणाम।

Rupesh Kumar
Electrical, 3rd year

माँ

बहुत याद आती है माँ,
मैं हूं कौन बताया था माँ ने।
मुझे पहला कलमा पढ़ाया था माँ ने,
वो यह चाहती थी कि मै सिख जाऊ।
वो हाथो से खिलाती थी मुझको,
कभी लोरियाँ भी सुनाती थी मुझको।

वह नन्हे से पैर चलाती थी मुझको,
कभी दूर जाकर बुलाती थी मुझको।
मेरा लड़खड़ा कर पहलू में गिरना,
उठाकर गलेसे लगाती थी मुझको।
कि चलना सिखाती है माँ,
बहुत याद आती है माँ।

दर्द क्या होता है, पूछो उस बच्चे से
जिसने बचपन मे ही माँ को खो
दियाहै।।

Anjanee Kumar Nayak
Civil, 1st year

दिल की बात

शक है तू केहती तुझे अपने प्यार पे
शक है तू केहती तुझे अपने प्यार पे
तोह तेरे वादों के क्या मायनें
इतने लाखों तारे बान्टके ।

तुझको हम जीतना समझे
उतना किसी इन्सान के बस में नहीं
तुझको हम जितना प्यार दीए
उतना कोई इन्सान दे सकता नहीं ।

तेरी बेपरवाह बातैं
तेरी झूटे वादैं
तेरी दीए हैं सानसैं
आज भी उन सबकी याद में
भरते हैं हम अपनी आहैं ।

DECLARATION

Title of the Magazine	:	KARMAKAARA
Language	:	Odia, English, Hindi
Place of Publication	:	KIIT, Bhubaneswar
Periodicity	:	Yearly
Printer's Name	:	KIIT Polytechnic
Address	:	KIIT, Bhubaneswar
Place of Printing	:	Print-Tech Offset Pvt. Ltd.
Publisher's Name	:	KIIT Polytechnic
Address	:	KIIT, Bhubaneswar
Chief Editor's Name	:	Manas Ranjan Behera
Nationality	:	Indian
Address	:	Kolab Campus, KIIT, Bhubaneswar-24

I hereby declare that the above statements are true to the best of my knowledge and belief. If any writer in this magazine has copied his/her article then he/she will be responsible for that. In spite of our best and sincere effort, we regret for any kind of mistake in our “KARMAKAARA”.

Manas Ranjan Behera

Our 3rd Year Students

Mechanical

Metallurgy

Comp. Sc.

Our 3rd Year Students

Civil

Electrical

Electronics & Telecommunication

KUHUTAAN - 2018
Mr. L. M. Lenka
Prof. S. Samanta
Mr. R. N. Dash
Dr. A. Samanta
Prof. H. Mohanty
KUHUTAAN

MODEL ECO VILLAGE

PROUD MOMENTS OF OUR FOUNDER

Presenting the Player of the Match Award to Belgium player Simon Gougnard at Odisha Hockey Men's World Cup on Dec. 8, 2018.

With USA Ambassador Kenneth I. Juster during his visit to KIIT & KISS.

Felicitating Dutee Chand after winning Silver Medal in Women's 100m Race at Asian Games - 2018

With hundreds of Buddhist Monks & their followers during their visit to KIIT & KISS

Receiving Distinguished Professorship in Humanities from the University of Cambodia (UC)

Felicitating OSCAR Award Winning Music Director, Padma Bhushan A.R. Rahman

POLY FEST 2018-19

REPUBLIC DAY & MARCH PAST 2019

VISUAL ARTS

From Students Photography Club

ART Gallery

Somyadeep Nandi
Computer Sc., 1st year

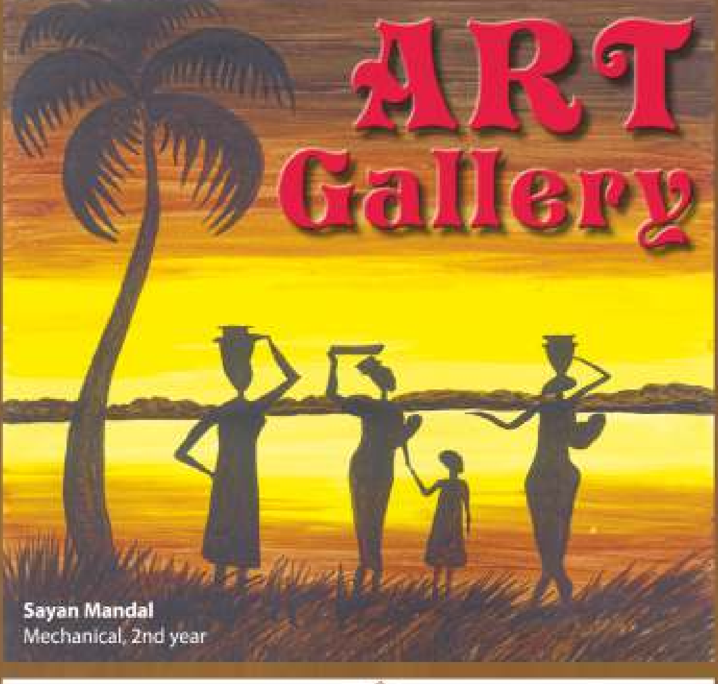

Sayan Mandal
Mechanical, 2nd year

Subhashree Swain
Civil, 2nd year

Saumyaranjan Manik
Mechanical, 1st year

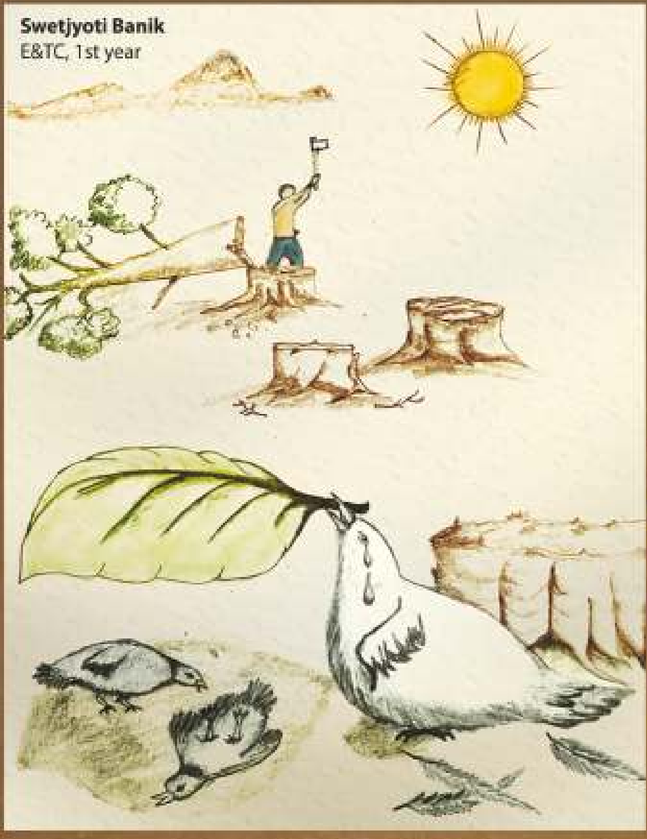

Swetjyoti Banik
E&TC, 1st year

Suprasad Sahoo
Electrical, 1st year

Principal, Head of the Departments & Administrative Officer with Faculty Members

Principal & Administrative Officer with Academic Supporting Staff

Principal & Administrative Officer with Administrative Supporting Staff

Board of Editors

Editorial Board Members with Advisors

Moments